

HEROIDUM

EPISTOLAE

PUB. OVIDII NASONIS,

Et Auli Sabini Responsiones.

Cum Guidonis Murillonii argumentis,
ac Scholiis.

*His accesserunt Ioannis Baptistæ Egnatii
Observationes.*

VII. O 17

NEAPOLIS,

Ex Typographia Iacobi Rillard. 1705.

Superiorum Permissu.

3

CLARISSIMO VIRO
FRANCISCO CAMPOGIRAVLDO,

Merita Sacratissimarum Legum laurea decorato,
Musisque politioribus ornatissimo,

GUIDO MORILLIONIUS,

Cum omni observantia . S. D.

ETERES illi, quorum auctoritas cum sapientia ad haec nostra usque tempora provec̃ta est, Francisce nobilium eruditissime, nō min⁹ doctē, quā eleganter tres *Gratias* (quas Graci *Kárites* vocant) ita depingebant, ut una earū velut à nobis profecta, aversā faciem teneret, reliqua

verò duæ nos aspicerent: quo quidē exemplo movemur, accepti beneficii nunquam immemores esse debere: verū illud aliquo cū fœnore rependere. Ego itaq; priscos amulabundus, cū atteniusculē me cū pensitare quantū in mea benignitas cōtulisset, ne id in ingratū projecisse videar, exigua compensatione, ut saltem aliquo argumento animum nostrum, tuis beneficiis penē obrutum, tantillum levare constitui. Idcirco cum Superioribus diebus à Dialecticorū meandris moniē relaxarem, sacrum illud musarum diversorium repetens, in *Heroidas* illas *Ovidianas* fortē incidi, dī boni quā multiplici eruditione refertas, quā lepidissimis salibus consinnatas. Omne tulis malū (ut inquit *Flaccus*) qui miscuit nīle dulci. Quod nūquid aut nemo, ut puto, aut noster his *Naso* est affectu-

ius: qui ita seria mellitis figmentis, figmenta seriis miscet, ut satis nescias, plusne utilitatis, aut voluptatis praeseferat. Quod cum nunquam egregie feceris, in epistolis praesertim singulari quodam modo mihi fecisse videtur. Verum enim vero seu temporum injuria, seu (quod verius crediderim) librariorum incuria, tam multijugis mendis, tam monstrosis erroribus scatebant, ut nemo, quantumvis miris, ipso statim limine non stomacharetur. Quare me opera praeiudicium facturum existimabam, si illas nostras asteriscis, transverso calamo, illinerem, atque ut emendatiores, examinationesque haberentur, elaborarem. Et si non supra vires, malebam tamen audentior videri, quam mansuetioribus musis stupore, atque marcere squalentibus pro nostra virili operam non praestare. Quapropter curans illas non tantum tersas, emunctasque reddere, verum etiam nostris argumentis, celebrisque in marginibus annotatiunculis, novitiis literarum tyrunculis pervias reddere, ut si quid nobis ob id deberent, tibi tanquam auctori gratulabundo animo acceptum referrunt. Accipe igitur, Vir circumspexitissime, hasce quantascumque ingenio nostri primitias, quas tibi liberalissimo patrono dedico. Res est lentuscula: nec inficior: verum (ut Plinianis verbis utar) & diis lacte rustici, multaeque gentes supplicent, & mola tantum salsa litant, qui non habent thura,

Quidquid id sit, dii faxint, ut si mea erga te observantiae pignus sempiternum. Vale praesidium,

& dulce decus meum, Guidonemque

tuum in eorum numero ad-

scribito, qui te co-

lunt, & vene-

rantur.

Etymologia hujus vocabuli , Heros .

QUoniam Nasonis Epistola Heroides inscribuntur non alienum à proposito visum est hujus verbi Hero Etymologiam, siue significatum pralibare. Audiatnr itaque Divus Augustinus, copiosissime docens, quid sint Heroes lib. 10. de Civitate Dei, his verbis: Nomen Heroum à Junone dicitur tractum, quod Græc Juno Hera appellatur, & idè nescio quis filius ejus secundum Græcorum fabulas Heros fuit nuncupatus. Hoc videlicet mysticum significante fabula, quod ær Junoni deputatur, ubi volunt Heroas cum demonibus habitare, quo nomine appellant alicujus meriti animas defunctorum. Idem 7. Inter Lunæ gyrum nimborum, ac ventorum cacumina aerias esse animas, sed eas animo, non oculis videri, & vocari Heroas, & Lares, & Genios. Trimegistus quoque auctor est, Heroas habitare inter aeris purissimam partem supra nos, & terram, ubi nullus est nebulis locus. Minime praterendum est id, quod Martianus Capella tradit in Nuptiis Philologia, Heroas videlicet ab Hera, quæ terra dicitur, esse nuncupatos. Hinc Heroides fœmina clariores, quales sunt Heroum uxores, & filie. Ex his igitur liquido claret, quid sint Heroes, & unde dicantur.

Poetæ intentio, & quid frugis afferant Heroidum Epistolæ, nec non cui parti Philosophiæ debeant supponi.

PUBLIUS OVIDIUS NASO Salomonensis, ingenii ubertate, & verborum copia, teste Fabio, Latinos Poetas longè præcellens, hoc in artificiosissimo opere cum quodam divino ingenii sui calore pia, & fidelis uxoris officium, ni fallor,

ostendere intendit narrando diversos amoris affectus, ut illas, quæ castè, & quæ impudicè suos maritos amant, aperte noscamus: in aliis enim casti amoris pietatè extollit: in aliis verò libidines, atque incontineniissimos amoris affectus subindè taxat. Itaque (ut duas pro reliquis accipiamus) Penelopes castitatem ad imitationem, Phædra verò incestum amorem ad detestationem proponit. Propterea opus istud non immeritò morali Philosophia (quam Græci Ethicè vocant) supponi debet, quando quidem, & mores hominum, & vitia docet, non enim aliud nobis amantiū querimonia, lamentationes, ultimæque desperationes clament, quàm ut suis exemplis cautiores effecti, veritos, indecentesque amores devitemus. Et profectò, quamvis Ovidius in nullis aliis voluminibus amoris affectus ardentius expreßerit, quàm in Epistolis: nulla tamen lubricitas, nullaque lascivia (si modò æquum sortiatur interpretem) invenitur. Contextus autem humilis, atque facilis, utpotè elegiaco carmini peculiaris, nec propterea minus flerentiissimus. Nemo est enim usque adeò languidus, usque adeò jejunus, qui non aliquid deliciarum, atque argutiæ illinc hauriat: nullus insuper tam frigidis præcordiis, cui non se offerant facunda ad excogitandum adminicula. Denique non existimo aliquem tam cervicosum, tamque durum, qui minima Epistolarum prælecta, non statim concipiat similis conscribenda copiosissimam farraginem, quod planè percipiet, qui Heroidas vigilantiori studio coluerit.

JOANNIS BAPTISTÆ EGNATII

V E N E T I,

In Heroidas Ovidii, Sappho, & Ibin;
Observationes.

EX P E N S E L O P E.

IVE quis *Antilochum*, ex *Pollitand*
Miscellaneis hoc expendito.

Hic lacer admissos. Quis non videt
admissos equos, *Hectoris* laceri legen-
dum? cum vox ea, admissos, celerem
Ovidio, *Valerio*, & reliquis significet,
magno eorum errore, qui amissos legunt.

Ovidius certe ipse in *Fastis*: Et celer admissis labitur an-
nus equis. Et item, *Hanc* quondam *Cytherea* diem prope-
rantius ire jussit, & admissos precipitavit equos. Et in
Phyllide: Et sacer admissas exigit *Hebrus* aquas: *Quin*,
& *Galerius* de *Fulvio*, *Admisso*, inquit, equo, *Theanum*
contendit. *Qua* vox inde videtur esse ducta, quod adjun-
ctis equis celerius iter conficimus.

Retulit, & *ferro* *Rhasumque*, *Dolonaque* casos.

Mirum est, cum adeò pateant *Heroides* *Ovidiana*, ha-
etenus syllabam claudicantem in hoc versu non animad-
versam, cum *Dolon* ubique primam corripiat. Ut,

Ansum eadem qua nos *Phrygia* de gente *Dolona*.

Quare addenda fuit dictio, que Hom.

ὅνδε τίς ἐν Τροάσιν δόλῳ δεινὸν εὖ τίς

Quid tibi *Pisandrum*, *Polybumque*, *Me* non atque dirum,
& hic etiam addenda copula fuit, cum *Medon*, & ipse
corripiat primam.

E G N A T I I E X P H Y L L I D E .

*Torvusque prouetus, non, procustes, ut ἀπὲ τοῦ προκρούου
id est impellendo veniat.*

*Cressa relicta. Alii omnes, puella: nos ex manuscriptis
codicibus, Cressa relicta, emendauimus: in quo verbo, &
gravius πάτος esse videtur, & acrior Phyllidis accusatio.*

E X B R I S E I D E .

*Bis sex assuti. Omnes alii codices, bis septem: nos ex
Homericæ Rhapsodia, bis sex: in qua Phœnix scilicet Achillem
alloquitur.*

ἀπὸν δειβήτασ' εἶπ' οἱ δώδεκα δῖ' ἄπ' αὖ
πῆπτος ἀτλεφερὺν οἶαετ' ἰλὶα ποσσὶν ἀρόντα .

Inter Ocheidas longè pulcherrima matres.

*Mirum videri potest versum hunc, cùm tamen hæte-
nus claudicarit, non esse etiam ab his, qui doctissimos se
putant, animaduersum, cùm hætenus aut corruptè lege-
rint, aut corruptius emendarint. Nos, Achæiadas, non re-
fragante Græcorum veterum forma, & usu, quadrante
etiam syllaba, emendamus, nec nescio ab Achæa ἀχαιῶ
deduci, quod vel ipse Hom. Rhapsodia.*

Τῶ πεπαιῶς κακὲ λέγ' οἱ ἀχαιῶ δ' εἰς ὕκ' ἀχαιῶσι .

*Qui tamen versus admonere negligentissimum quem-
que poterat, carmen Ovidianum non ita legi posse; quare
syllaba non repugnante, Achæiadas leges, ut apud Theo-
critum emendatis codicibus in Helena Epitalamio,
ἦδ' ἀσχαῖα δ' ὦν χαῖαν πάτες, ὕδ' ἐπ' ἰλῶα.*

Callimachus in Delon,

ἄλλοτ' ἀγχαῖ' εἰς μὲν ἀκρησάν το πολίεσ

*Sed de hac nominum forma in Sapphus epistola plura,
cum de lapsu eorum, qui non minùs docti, quam diligen-
tes videri volunt, agitur.*

EX

E X P H Œ D R A.

Eleleides acta. Omnes ad hanc diem eleides, in quo ne-
scias utrū magis accuses negligentiam hominum, an in-
scitiam, an potius utrunque. Quis enim non videat ver-
sum si Eleides leges, subsultare? Iam Bacchi nomen Ele-
leus, non Eleus erat: quod Ovidii auctoritas *Metamor-*
phoseos sexto prober, Nyctileus, Eleleusque parens.

Quod nomen Apollinis etiam esse Macrobius prodidit,
dictumque illud, ὅτι τὸ τέλειτλαται περὶ τὴν γὰρ quod
aeterno scilicet metu circa terram volui videatur, jam Eu-
ripides, ἥλιος πρὸς αἰσιν ἐλιωτὸν ἀπὸ πρὸς πολλῶν.
nec vera min⁹ Empedocles de illo,
ὅτι ἐλελεῖα τε μέσῃν ὕδατι ἀμοιβήματα.

Sive igitur à volutione huiuscemodi, sive ab Elele bac-
chantiam voce, (nam etiam à sonis Bacchum dixere, &
Bronium, & Iacchum) sive, & ipse qui, & Apollo sit è ra-
tione illa perpetua dictus, Eleleus est, unde Eleleides quo-
que facta sunt, aliter versus legi nequaquam possit.

E X O E N O N E.

Depressa est humili cana pruina casa. Sunt qui defensa
legunt, qua ratione dixit Virgilius defendere teneras
myrtos à frigore, & defendere frigus tellis, ut Gellius
etiam ex *Quadrigarii Annalibus* observavit.

Ad fontem Xanti versa recurret aqua. Iam illud pro-
verbium Grecis usurpatum frequens innuit, dubio pro-
cul, quod illi ἀνωποτόμων Ex Euripidis jambico in *Me-*
dea, sic enim chorus,
ἀνωποτόμων γάρυι πάγαι

Unde etiam Horatius, Quis neget arduis Pronos relabi
posse rivos, montibus, & Tybrim reverti? Cicero quoque
in

in Epistolis ad Atticum, principio tantum Græci versus usus adagii huius meminit.

Polydamanta roga. Ex imitatione Homerica, & hic, & alibi, ne syllaba subsultet, legimus Polydamanta quens admodum, & Pulypus, licet alii Pulydamanta, & Pulypum, ut sit omega, scribere malint.

Ipse reperitur opis vaccas pavisse Pheræas.

Fertur Callimachus diversam ab aliis causam servitii canit, cum scilicet Admeto Apollinem servisse prodatur, quod adolescentis amore captus esset, atque ad emerendum ejus amorem gregem ab eo pastum.

E X H Y P S I P H I L E.

Non hæc Æsonides, sed filia Phasis Actæ, Dubitavi sæpè antea quæ maximè probabilis esset huius carminis lectio, an hæc ipsa, quam ipsi reliquimus, an quam alii substituit, Phasias Actæ legentes, tum in Medea, ut Actam bisyllabum fecerint. Ego ut contractionem illam male etiam ab his scriptam non hætenus legere memini, sic malim trisyllabum servare, ut diphthongus illa corripiatur sequenti vocali: quod & Græcis, & latinis nostris est peculiare, in duabus scilicet dictionibus: cum non uno enim terminatur diphthongo, & subsequens a vocali incipiat, corripitur diphthongus, natura præcedens, alioqui longa. Ut, Insula lonio, ne Græca item, & Illo alto & Pelio Ossum; sed & in eadem dictione Virgilius cum dixit: Sudib; suè præussis, diphthongum corripuit. quin, & ipse Ovidius in Metamorphoseos 7 Quos ubi viderunt præ acutæ cuspidis hastas. Tametsi sunt, qui legant, peracutæ. Verum hoc Ausonii nullus inverti possit, cum ille in Protreptico ad nepotem scribens, hoc versu ita laudat: Te præeunte nepos modulata poemata Flacci. Adde quod vix legas, nisi memoria

memoria me deficit, Aetam bisyllabum; nam ille versiculus ita legitur in vetustis codicibus, Dissimilemque animum subdiit Aeta relictus; & paulò post Quidius, Cùm rapido fallax Aetias igni imponit purum laticem. Et Medea, Non erat Aetes, ad quem despecta veniret. Et iterum, Non senis Aetes regia Lennox erat.

EX DIDONE.

Pœnas violatæ Sichæi, sunt qui Sicheo malint.

Mille procis placui, qui me cojere frequentes:

Videndum an desit, in præpositio, vel quid simile, ut in hoc cojere, legas.

Sceptraque sacra tene. Alii, sceptra sacrata: nobis vetus lectio displicere non potest: & aliqui codices omnes manuscripti ita habent.

Nec steterunt. Ea forma, qua Virgo steteruntque coma, Terentius, emerunt.

Certiùs tibi. Sunt qui serviùs malint.

EX HERMIONE.

Sit jam tangit Oreste. Alii pia tangit, alii nunc.

Induit illa partem. Accuratiùs observandum censeo, quid illud verbum induit, sibi hic velit, nam interpretes ganniunt.

Diffundimus iram. Et hinc facile apparet, diffusiones dierum esse legendas apud Jurisconsultos, & Gellium, non diffissiones quod quibusdam placuit, ut improbè faciant, qui immutare veteres lectiones audeant.

Quà duo porrectus longè freta destinet Isthmos,

Vectæ peregrinis Hippodamia rotis.

Duo sunt advertenda, & quod malè codices omnes habent, destinet, cùm destinet dubio procul legèdum sit: quod qui.

quis vel mediocriter doctus advertat: & quid sit illud: quod externas rotas in Hippodamia hic dicat Ovidius, Nos rem eruditis etiam non paucis ignotam brevi explicabimus, ex Pindaro in primis & Apollonio, qui cum Interpretibus suis prodiderit, Hippodamiam inter currendum certabant esse vestitam: unde, & in hoc loco peregrinas rotas Pelopis currum intellexit, quo donatus ille à Neptune est in amoris olim compensationem.

EX DE I A N E I R A.

Se tibi pax terra. Alii codices, pars terra, habebant. Nos ex manuscriptis codicibus pax restituimus.

Theutrantia turba, non, Thestitia, aut Thespica legendum esse facit; cum illud à Polstiano inventum, tum etiam quod Stephanus Theutrantem patrem facit, à quo Theutrantia turba jure Thespiades appellata.

Una recens crimen refertur adulter. Nos, syllaba refragante, quandoque refertur, nunc verò diligentius examinata re, deferitur legendum censemus, quod proprie id verbi significatum, sit unde, & delatores: sed & codex unus manuscriptus, deferitur habuit.

Inter Ionicas. Alii Maoneas inter, reclamante codicum fide, ex quorum auctoritate lectionem ita restituendam admonere Lectorem volumus.

Scilicet immanes elisis faucibus hydros,

Infantem, & caudis involuisse manum.

Multis erroribus versiculi hi duo sedati antea erant, qui tamen ita restituendi, ut arbitror, fuerant: sic tamen hoc integrum lectoris.

Quodque inter laevumque latus, dextrumque lacertum.

Habitam compressi ab Hercule Antei bis verbis expressit Ovidius, ut male emendasse videri possint, qui la-

vum.

unumque latus, levumque lacerum, legerent.

EX ARIADNE.

Semisepulta. Codices omnes semisopita praeferunt, reclamante tamen syllaba, nam sopire semper primam producit; ut apud hunc ipsum infra Medea: Qua me non possum, potui sopire draconem: & Hypermnestra, Dum petis amplexus, sopitaque brachia iactas. Tamen si sopor corripiat, quare semisepulta libentiùs eodem sensu legerim.

Nec facta tulisse, emendavimus, cum hactenus omnes codices nullo sensu, tulisses, haberent.

EX MEDEA.

At tibi Colchiarum. Alii, Ut, legunt, sed quo sensu, ipsi viderint.

Cur unquam Colchi. Quis non videat hoc totum ex principio Medea Enniarum deductum? Ancilla enim, Medea apud Euripidem, & ex nostris Enniam, sic ferme coepit: versus autem notiores sunt, quam ut à me sine huic loco inferendi; odiosa enim omnis ostentatio, praesertim ubi magnitudo res non excusat.

Excipit hospitio juvenes, Aetarelictos. Et in hoc versu addidere quidam. Pater ut bisyllabum Aeta facerent, cum tamen trisyllabum sit, ut paulò post in eundem hunc sensum: Dixerat Aetas adde quod malè etiam scripserint, dum Octam scribunt; sic enim montis est nomen.

Ut vidi, ut perii. Alii, Et vidi, & perii, mihi ex Theocriti, & Virgilii imitatione hoc probabilis est, visum, magisque poeticum.

Hac animum, & quia pars etiam movere puella. Pudento errore addiderant, & legerant omnes possent movere, qui non videbant saltem obstare syllaba quantitatem, si

mo.

movere perpetuum facerent modum. Quare nos ex perpetuo perfectum fecimus, sensu, & syllaba quadrante.

Aut nos Scylla rapax. Quid est quod Scylla meminerit, quæ ad eunda illis ex Ponto redeuntibus nequaquam erat? an errore muliebri, & animi marore quid dicat, nescit? an Ovidius id innuit: Argonautas mari jactatos, quod Græci etiam Poeta quidam cecinere, ad Africa litus appulisse, ut vel inviti Scylla, Charibdisque vertices subjerint.

At subito nostras ut hymen cantatus ad aures, Quid alii senserint hoc verbo, quod ad syllabam momentum attinet, hand quaquam nos fugit, mihi tamen probabilior eorum est visa ratio, quæ syllabam hanc corripiendam esse crediderunt: unde, & ex vetustis codicibus, ut, addidimus, & paulò post in altero usu, & particula substituímus, cum impressi ad hanc diem codices, Turba ruunt, Hymen clamant, habuerint. Nec verè illis Catullianum carmen fauerit, ubi ille intercalari numero videtur quandoque producere, cum diversam ille secutus sit rationem, & licentior aliquantiò in syllabarum spatiis habeatur.

Turba ruunt, & Hymen clamant: Hymeneæ frequentant. Adeone quosdam esse, vel Grammatica rationis expertes, ut non adverterint Hymeneæ legi nequaquã posse? unde enim ille accusandi casus in ea deducatur? aut quis quarto casu Hymeneæ dixit, cum ai os rectus exeat? sed nobilissimi saltem Poeta testimonio admoneri poterant, quæ in libris de Ponto sic scribens ad Maxim. cecinit: Ille ego, qui cecini vestros Hymæeon ad ignes. Verùm in Ibin de hoc, hisque similibus alia: nam non scribimus justum nunc opus, sed admonere tantum Lectorem volumus. Alioqui, & Hypermnestra, Vulgus Hymen Hymeneæ vocant. Et Catullus, Hymen, o Hymeneæ Hymen.

EX

EX LAODAMEIA.

Linguaque mandantis. Sic emenda, cùm hactenùs mandatis, legeretur.

Dux pari. Ineptum, & perridiculum est, quod opici quidam, & malè initiati literis, Dispari ex HomERICA Rhapsodia supponendum contendere.

Quem non violavimus ignem. Non faces ab Ovidio pro igne intelligi subsequens versus segnissimum quemque admonere poterat, sed cum ignem, quem cum aqua à nova nupta tangi moris erat, Plutarchus in Problematis, & alii: nam, & quinque faces adhibebantur, quemadmodum panis cum aqua in eisdem nuptiis. Dionysius Alicarnassens.

EX HYPERMNESTRA.

Quid lo freta longa pererrasti hic, ut in ibi; primam hujus dictionis corripuit an verò vox est exclamantis?

EX PARIDE.

Sed Nymphis etiam curaque, amorque fui. Quid est, quod Nymphis curam se fuisse dicit? quod alias præter Oeonem amatit.

EX ELEN A.

Militia est operis altera digna tui. Sic enim libentius legerim.

EX HERONE.

Leandre. Tu vide, ne ubi producitur prima syllaba Græcorum de more Leandre sic scribendum.

EX ACONTIO.

Et Thetidis quales vix reor esse pedes. ἀγυρονέων
Thetis ex Homeri Rapsodia innuit.

Ma.

Maecior interdum. Grammatici quidam, dum macerari verbum in prima correpta pronuntiari posse contendunt, versiculum hunc ingeniosissimi vatis contaminaverunt, non advertentes inversum esse verborum ordinem, & sic restituendum, ut nos emendavimus.

Si generosa probaris. Sunt qui probatis malint, ac si dicat, tu, cuique omnes probatis stemmata in conjuge.

EX CYDIPPE.

Tunc mea difficili. Sic legendum, non difficilis, quando melius dicatur. Navem deductam difficili aquare.

His tamen adverso vide, ne legendum sit bis, ut significet Cydippe non semel ventum adversum fuisse.

Miror, & innumeris structam de cornibus aram.

Non ego hoc loco plura, quam qua Polixenus de arte Delii Apollinis ex cornibus facta frequentibus, addam. Ad illum diligentem Lectorem relegamus.

Et de qua pariens arbore nixa dea est Oliva, Palmaque arborem, cui Latona pariens innixa est, innuit ipse in 6. Metam. Illic incumbens, cum Palladis arbore Palma. Sed Plutarchus fontium facit haec nomina, objectaque Latona draconis specie precipitasse sese de saxo territam. Graecis haec Auctoribus cantatissima sunt. Satis nobis est digito fontem quarere, volentibus, ostendisse; nihil enim ineptius, aut frivolum magis censeo, quam ubi in puerilibus ostendere ingenium, aut eruditione velis.

In levum versor, cum vocat ille, latus. Iam quis non videat legendum levum, non dextrum? si quidem decumbentes, dum avergantur eos, qui invisunt, in levum reclinant latus, necesse est.

Mirabor quare tibi nomen Acontius esset. Si Euripidis illam Polynicis nomine interpretatio iure irrisa, ex plaso-
que

*que est à doctis; nescio an hac probari Ovidiana satis de-
bent. Cum in ejus nomine laudat Cydippe, quasi jam inde à
puero sortiri nomen hoc potuerit, quod in illam jaculatu-
rus esset amoris faciem: àuctior enim Gracis jaculum.
Sed hac quandoque Poggis usurpata, in earum præsertim
personarum servando decore, quas minùs prudentes, pe-
ritasque introducunt.*

*Teque tenente deos. Omnes hætenùs Deo, nullo, nisi
fallimus, sensu.*

EX SAPPHUS EPISTOLA EGNATIVS LECTORI.

*Consultimus olim in hanc Epistolam aliquando plus in-
dustria, ac cura, tum quod cæteris corruptior hac erat tum
quod tamen cum reliquis ab Ovidio scripta videtur: il-
lam tamen doctissimus quisque ita semper admiratus est,
ut secernendam ab aliis censuerit, ac si inter illos minores
patritios allecta, communem sortem non ferat, eminereq;
statim inter cæteras debeat, quare, & Calderinus, & ante
illum Merula, veluti in Olympico stadio celebres athleta
non citrà pulveris (quod ajunt) tactum desudarunt, &
ut coronam reportarent, contenderunt, ac si Pythia illa,
ac Nemea, vel si qua alia in terra Græcia celebrabantur
olim non veram, cumulataque victoribus gloriam af-
ferrent. Et sanè ut illa sacra quidem omnia erant, &
Olympicus agôn, vel Jovis majestæte, vel Herculis, qui
primus instituit, auctoritate, vel etiam loci magnitudine,
ac claritate cætera terra Græcia præstabat, ita hac epistola
tamen cum reliquis scripta sit, & auctoris ipsius majore
quodam studio, & personæ, quam sustinet, gravitate, &
even.*

eventu maximè memorabili digna semper est visa, quæ,
 & principem sibi locum vendicaret, & majorem diligen-
 tiam exposceret, in qua si à viro in primis erudito, ac stu-
 diis nostris optimè merito dissentire in paucis videbor,
 ignoscet ille cum cæteris, cum in non paucioribus illum, &
 sequar, & laudem. Utinam quæ ejus literas, ac studium
 æmulatione multorum digna judico, tam possem, & cæ-
 tera his æmulanda proponere.

Sappho Phaoni. Non ingrati tibi, Lector, futuram
 tabellam existimo, non animadversam ab utroque Com-
 mentatore, quam primo adolescentiæ nostræ tyrocinto ex
 Græcis Scriptoribus in racemationum nostrarum capite
 vulgavimus. Tu si vacas, inde eam pelas.

Nunquid ubi. Alii, ecquid, ut emendarunt, sed ipsi
 viderunt; mihi vetus lectio non immutanda est visa, ubi
 præsertim auribus illa obsequatur magis; & consensu
 etiam probetur eruditiorum.

Elegeja flebile carmen. Et hæc lectio mihi semper visa
 probabilior, quam elegi verbum, aut elegi quoque, quod
 substituere quidem id quod inconcinnum, absurdumque
 videtur, nec ingenio Poeta congruens. Quæ autem ratio-
 ne fiat, ut syllaba ea longa sit, & auctorum usu probatur,
 & a ratione non abhorret.

Nec mihi Pyrrh. . . . subeunt Mnaisve puella.

Nec me Lesbium cætera turba juvat.

Neque accusare quæpiam est animus, nec tantum
 mihi assumo, ut si quid alii diversum a me senserint, id
 ego statim ad invidiam meam traham, sua cuique pla-
 cent. Ego mea ut non multum admiror, sic ubi melius ni-
 hil habeo, non facile contemnere, aut damnare soleo. Illud
 tamen in bonam partem dictum ante accipiant velim,
 quod immutarint lectionem, totamque inverterint, non

ma-

maturos fuisse, si rē consideratius expendissent. Qui enim
 queso, Pyrrhiades à Pyrrha, aut à Methyma Methyma-
 niades deduci possunt? aut unde hac tam insolens, tam-
 que absurda deductio? dicimus quidem Lesbiadem, Pe-
 lasgiadem, Archeiadem, Heliconiadem, & cetera id ge-
 nus; sed ut ratione non careant: non tamen Pyrrhiadem,
 Methymniadem, non magis quam Mityleniadem, Ro-
 maidem, aut Chyrrhiadem, quod nec usus, nec ratio pa-
 tialur, unde enim patronymicum hoc miliebre formatur,
 aut quomodo? si enim Pyrrhaeus, ut Methymnaeus est no-
 men possessivum, ut sunt, nullo pacto poteris inde hoc pa-
 tronymicum deaucere, aut enim Pyrrhaas faciet, aut per
 dissolutionem Pyrrhaias. Utrum autem dixeris: & durit-
 ter, & insolenter id deduxeris; quod si Pyrrhaades le-
 geris, syllaba claudicet necesse est. Nos igitur à veteri
 stabimus lectione, examinent illi rem totam, ut ingenio
 excellunt, & eruditione praestant, facile, ut opinor, re-
 cantabunt.

Quas hic sine crimine amavi. Non displiceret ea le-
 ctio, quam astruxere. Quas non sine crimine amavi, sed
 interim ampliari iudicium postulo.

E X S A P P H O.

Nec me despicias, si sim tibi corpore parva,

Mensuramque brevis nominis ipsa fero.

Diversa longè est lectio, qua nunc circumfertur, scilicet

Sum brevis: ac nomen, quod terras impleant omnes,

Est mihi: mensuram nominis ipsa fero.

Sed vos errorem tellure. Alii, O vos errorè, vetus lectio,

Nec vos errorem telluri admittite nostrum,

Nisiades matres, Sicelidesque nurus.

Alii, Nisiades matres, Nisidiadesque nurus: ut sit ge-
 minatione iucundiùs carmen.

*Tu quoque quæ immites celebras. Alii sic emendarunt,
Tu quoque quæ montes; Sed viderint illi, ne montanum,
ac subagreste quid aboleat hæc emendatio.*

*Non Arabum noster rores capillus olet.
Alii, Non Arabum, noster Æona capillus olet.*

*Non ut amas oro, verum ut amare finas.
Sic corriges, quemadmodum id, quod sequitur.
Admonuit quamvis. Alii admoneat.*

*Per tibi qui numquam longè discedat amorem.
Alii omnes, discedit; nos ex affectu optantis fœmine
illum modum substituisimus, ac si dicat, qui ut nunquam
discedat, & abeat à me, opto.*

*Postquam se dolor immunit, mea pectora planxi.
Alii, nec pectora plangi, ubique tamen Ovid. priori
verborum forma hanc sententiam contexuit, ut Canace,
Exieram thalamo, tunc demum pectora planxi. Et Me-
dea, Protinus abscissa planxi mea pectora veste. Adde,
quod vix dicatur, nec puduit plangi pectora, sed plangere
ut exululare.*

*Frondebis, & nulla dulce queruntur aves. Ubi olim
mille, nullo sensu, emendabis nulla. Aliter, & syllaba
muet, & sensus non quadret.*

*Grata prius lacrymas cum bibit herba meas. Omnes
hactenus, combibit, legere: mihi cum bibit, non displicet:
ut hic plane sit sensus, incubuisse se in locum frequentius,
ubi ante iacuerant, cum interim herba, locusque ante illi
gratus excipere, suas lacrymas, quæ fluere ad Phaonis
memoriam, si quis tamen, & combibit, probat, non ad mo-
dum repugnem.*

*Sola virum, non ulla prius. Emendabis pie. Prius
enim cassa vox semper est, ac nihili.*

*Est nitidus, utroque magis perlucidus amne Fons face
Alii*

Alii aliter, Est nitidus, utroque magis perlucidus aeneis.

Una nemus. Quid enim sibi velit vetus lectio, non video. Unda nemus, quando. & Domitius jam ante id agnovit sensus una exposcit.

Ante oculos visa est Nais adesse meos. Non possum non admirari tantam lectionis veritatem in codicibus deprehendi, vetus enim lectio sic fermè habet.

Formosus puer est visus adesse mihi, tunc alii diversè legant. Constitit ante oculos Naas una meos, ubi miror quid sibi velit hoc nomen, quod quidam legunt per ypsilon manuscriptus codex noster sic habuit, ut emendavimus, quam igitur malint, eam sequantur. Illud testari possum, veteri si lectioni steteris, dissentire à sese Ovid. qui statim non ad cupidinem, sed ad Nympham, id est, hanc Naja-do conversam Sappho faciat, cum inquit, Ibimus, ò Nympha; quo in versu gravis insederat error, ut Nymphas alloqui viderat, cum Najadem Nympham, quæ oculis objectæ illi fuerat, alloquitur, & sic Nympha vocandi casus erit; Græcorum more, unitatis numero.

Nec mora iussus amans tenuit lectissima Pyrrha

Pectora, Dencalion igne levatus erat.

Admonnimus jam alias varietate lectionis incredibilem deprehendi in hac epistola: nam quidam adeò diversi abeunt, ut nec verba, nec sensus cum veteri lectione conveniant, mihi non tantum animi fuit, ut tantam immutationem admitterem, integrum relicturus aliis, qui magis illi probaturi sint. Alii igitur fortasse non male.

Nec mora, versus amor fugit, lentissima mersti

Pectora, Dencalion igne levatus erat.

Ibimus ò Nympha. Vocandi casus est unitatis numero, & Græco more enuntiatus.

Grata liram posuit tibi. Phæbe, poetica Sappho. Domi-

sus, & alii Poetica Sappho (ignoscant illi) tam perperam legunt, quam malè interpretantur. Nemo enim nescire potest, qui vel Græcis elementis imbutus sit, non dici substantivè unquam sic Poeticam; dicimus enim Poeticam artem, ut Horatii ars Poetica, sed Poetiam muliebri generis ut Poetam, quod Græcis in primis peculiare est. Nomina namque hac forma apud illos multa; ut *ῥαπ-
τρία, ῥαδίτρία, ποιήτρια*.

Lesbides æquorea, nuptaque proles.

Sic omninò meliùs, ut illud etiam, quod sequitur, amata potiùs, quam amare.

Me miseram dixi, quem modò penè meus. Malè vetus lectio quæ, nos verò quem alii quam.

Ecquid ego hac precibus? Alia lectio, Ecquid ago precibus.

Puppique tuæ votiva paramus. Quis non videt, etiam reclamante codicum fide, legendum Paramus, non Parantur, ex amanti affectu significare enim voluit nuncupata à se ipsa vota pro Phaonis reditu.

Non tamen invenies, cur ego digna fuga.

Hic versus per parenthesis omninò legendus est.

Hæc sunt, Bertui optime, quæ à nobis summo studio, ac diligentia in hanc epistolam jampridem elucubrata, brevissimè, uti vides, complexi sumus, tu, ut spero, non parum voluptatis jam ex hac lectione capies, cateri etiam emolumentum, quando Epistola omnium elegantissima, jam nunc legetur, ut intelligi possit. Quin etià, & Domitio ipsi, viro planè erudito, & in hoc commentandi genere facile principi, & non parvam opem attulimus; quippe, qui labores hominis partim neglectos, partim etiam fœdatos ita restituiimus, ut ipse cum suo Nasone percipi tandem queat. Nam præter alia sanata ulcera, Græcis

omnia, quæ desiderabantur, testimonia subtexenda in
ejus commentariis curavi. Bene vale, nec quæ alii nu-
per emendarunt, contemne; multa enim in illis bona fru-
gis invenies, ut industria illorum non parva habenda
sit gratia.

I N I B I.

Pugnabunt jaculis, dùm Tbraces, laziges arcu. In cu-
jus versus interpretatione, lapsus Domitium miror,
qui lapides, & legat, & interpretetur, ac si nesciat inter
Scithas id genus hominum Ponti accolas ab omnibus, &
Geographis, & Poetis annumerari. Quorum testimonia
brevitati instituta studens omitto. Lapidēs certè nus-
quam lectum arcu, & sagittandi peritia celebres.

Quique ab equo praeceps in Aleis decidit arvis. De
Bellerophonte intelligi nulli dubium Quod verò Aleis ar-
vis, non alienis, erat legendum, admoneri vel Homericæ
lectione potuerit, qui in ξ ita cecinit :

Η τοιοκκοποδιον τὸ ἀλαιοποιος ἀλαπο

Θοδυσμον κατεδιον πατεν αὐτοεπὸν ἀλαίνα.

Hæc carmina (ic. in 3. Tuscul. ita interpretatus est.
Qui miser in campis mærens errabat Aleis, ipse suum cor
edens, hominum vestigia vitans. Qui versus, quod ad A-
leos campos attinebat, corruptè ante habuit alienis. Dicti
autem Alei campi, ἀπο τῆς ἀλῆς, id est errore : traditum
enim est ipsum Bellerophontem, elatum rerum magnitu-
dine, quas gesserat. Ad cælum volandi cupidum, Pegasi
equi aligeri opera usum, id quod moleste Iupiter ferens,
asylum immisit Pegaso; quare inde excussus in Licia cā-
pum decidit, qui de continuo errore primus Alei nomē
dedit. Quem equum mox Aurora à Iove munus accepit
continui ejus incursum solatium. Sunt qui aspirent dictio-
nem, ἀπο τῶν ἀλῶν Πηγῶν ἐκων. Dictus autem Bellerop-
hontes,

phontes, seu Bellerophon, qui ante Hipponos, ab interfecto Bellerio Corinthio.

Vel tua ne pœne genus hoc cognoverit unus. De Metio Suffetio Albanorum Dictatore ab equis, Tuli Regis iussis, distracto intelligendum. Virgilius.

Nec procul inde cita Metium in adversa quadrigæ Dissulerant, at tu dictis Albane maneres.

Cui nihil Hercei profuit ara Jovis Egeris ordia Græci appellavere Jovem, qui penatibus præset, atque intra proprios lares coleretur, quando tæxæ domus ipsius circumitum appellant, unde, & hic Herceus Jupiter, & apud Vigilium, Are Hercea.

Aut ut in Amyntiadem, Pausaniam, Philippi Macedonem Regis Amyntæ filii interfectorem, notat, unde Amyntiadem illum Poeta nuncupat.

Nataque, ut Æacida Laodameiam fortè Alexandri Phyrri filii Virginem intelligit, quæ à Milone Ætolo, ut Justinus lib. 27. est auctor, interfecta per summum est scelus.

Cantharides. Vermiculus hic ficis, & fraxino, ac albarise innascens, ac pœna, præsentaneum venenum habet, ut tamen remedia secum habeat alas, quæ, in quacunque parte venenum sit, auxiliantur. Memoria proditum Cosino Equiti Romano, & Neronis Principis amicitia clavo, dum Lichene corruptus esset, à Medico datis interuisse, hæ Uicensi Catoni objecta in Ciprii Regis auctione, quæ sesteriis 60. addixisset, non tanti gemmas venditurus, quanti nunc venenum.

Pherei. Jason hic à Pharis Thessalicis quæ tyrannide oppresserat, dictus Prærens, de quo Cicero, & Plin 7. qui deploratus à Medicis vomica morbo, cum mortem in acie quæreret, vulnerato ab hoste pectoris salutem invenit. Ita illis

illis hostilis gladius salutem attulit, quem Medici sanare nullaratione potuerant. Hunc Thabe uxor, adiuvantibus consociis tandem interemit.

Aquas occultas. An forte Alpheum fluvium praterlabentem intelligit, qui subter mare in Siciliam lapsus, Areshusa fonti sese immiscet?

Utique vel Enridamas. Hic Medus ex Homeri interpretis testimonio fuit, qui circa Trasillis fratris tumulum à Simone Larissæo tractus est.

Unum qui toto corpore vulnus habet. Sic & ipse in Metamorphosi de Marsia; Nec quidquam nisi vulnus erat.

Utque Dryantide. Licurgum innuit, ut puto, Dryantis filium, quem *μυωνυκίδα* Græco epitheto appellatum, invenit, quod in altero tantum pede calcem haberet; hanc Homerus à Jove lumine orbatum cecinit, quare quod altero pede laesus esset, cultum pedis disparem Naso ingeniosè dixit.

Thisamineque patri, Callirhoeque viro. Qui dubites Calligones malè à Calderino legi, fabulamque absurdè consingi? Tu igitur Alcmaonem, Amphiarai filium, matricidam intellige, qui cum ad Phægeum Alpheibœæ patrem venisset, ut furore, ac insania purgaretur, in quem ob matris Eriphiles necem inciderat, Alpheibœam dato prius illi Monili, in uxorem purgatus accepit. Inde profectus, Callirhoen Acheloi filiam adamavit. Cumque illa non aliter in nuptas concessura foret, quam à Monile accepisset, rediit Alpheibœam Alcmaonem, Monileque repetens, à Temeno, & Axione fratribus Alpheibœæ est interfectus, quos soror tamen in ultionem mariti necavit. Hoc ipsum Ovid 2. de Remed. Amoris sic cecinit.

Amphilochi frater ne Phagida semper amaret;

Callirhoe fecit partis receptatori. Hanc rem, & in Metamorph.

ramorph. 9. prostrinxit; Filia nevé magis capiti sit fœda parentis. Quam tua vel Pierela, vel tua Nise fuit. Cymethonem, Perela Taphiorum Regis filiam, quæ Cephalî, Amphitryonem in expeditionem secuti, capta amore est, nemo non nosse potest, de qua eadem, quæ de Niso, & Scylla fabulata est Gracia. Illa enim & patrem, & patriam hosti prodidit, abscisso patris fatali capillo Plautus in Amphitryone, Pierelam ab eo interfectum, solus omnium, quos legerim, prodidit.

Ut quos dux Pœnus Acerranorû Senatores ab Hannibale per fraudem captos, & in puteum demersos notat Valerius 9. & Appianus Libyco.

Frater ut Antei Busrim eodem Patre natum, quo Anteus innuit, ut Probus noster auctor est in Georg. Qualis autem fuerit Busris tutius est silere; quam ni pluribus explicare debeam.

Ut Schinis, & Sciron, & cum Polipomene natus. Hic & Procrustes cognomēto dictus est. Filius, & Ceris. Pluton ex Iasio gentium, & Cerere, Hesiodus cecinit in sua Theogonia, cujus nomine divitias, & opes Græci appellant, nam πλοῦτος divitiæ. Cæcus ab Aristophane in fabula Pluto dictus, quod raro ad bonos viros adeat.

Solaque Limone Hippomenis filia, de qua supra, Limonem appellavit. quod fame, quæ λιμός a Græcis dicitur, cum equo à patre inter domum inclusa perierit, qui postea locus Athenis ipsa puellæ, & equo nomen habuit. De hac Ælianus 14. omnimoda historia sic scribit. Hippomanes unus ex his, qui a Codra originem ducebat, cū calumnia impatiens esset, quod filia Limone adulterium commisisset illum quidem cum filia curru alligatum, dilaniandum curavit, filiam verò cum equo domi inclusit, quoad fame periit. Unde Græcis proverbialis locutio,

Hip-

Hippomene magis impius Diogenianus.

Lyrnesius Heros. Quid si Cygneius legatur, & Tenes, unde Tenedos Insula dicta, arce à patre inclusus intelligatur? De Tene autem, & securi Tenedi plura aliàs.

Vt satis Hippomoo. Diximus Belerophonem ante Hipponoum appellatum, ut melius & hic Hipponoo, qualiscunque hic sit.

Quique Lycurgidem letavit, & arbore natum, Idomanaque audacem, te quoque rumpat aper.

Tres hic intellexit Ovidius ab apris occisos, & primum quidem Ancaum Lycurgi, & Antiroes filium, de quo sic Apollo;

Τριττὸν γὰρ μὲν ἐστ' ἀντιροῦ

Ἀγκαιῶν δ' ἔκλ' ἐκ πατρὸς Λυκούρ τοι περ μέλα,

Hic verò ab apro Calydonio in summo inguine percussus cecidit. Ovid. 8. Quaque est via proxima letho. Summa ferus geminos direxit ab inguine dentes, Concidit Ancus. Alier verò est Adonis Cynara ex Myrrha filia genitus, quem fabulantur intra corticem matris jam in arborem Myrrham mutata, educatum, & suo tempore inde emissum. Nam Idmon Astarte, & Apollinis proles apud Mariandinos ab apro necabatur, clams precipue vaticinio. Huc tamen Baldus morbo perisse prodidit in quinto. Quid est autem, quod audacem Idmona vates ingeniosissimus appellat? An quod cum sciret in expeditione illa se moriturum, certa morti pro laude sese exposuit? quod summa audacia censetur opus: quod & Apollinus, & Baldus noster ita in primo canit:

Lacrymæ cecidere carenti.

Quod sibi jam clausos invenit in ignibus Argos.

Inclususque necem cauta patiaris, ut ille

Non profectura conditor historia. Non justum opus hoc scri.

scribimus, sed studiosis tantum, & industriis prodesse contendimus: atque idem quantum brevius fieri potest, rem ipsam perstringimus. Domitius hoc in loco nescio quid de Ceryllo malo in rerum Alexandri scriptore confingit, nullo satis Auctore certo, cum de Calisthene Philosopho, & Comite Alexandri sentiendum sit. Hic Aristothelis ex sorore nepos, dum ferre Regis insolentiam non posset, qui sibi Ammonem patrem assereret, in odium ejus incidens, tamquam conjurationis Macedonice concitator, inedia mori coactus est cavea cum cane inclusus, & ad ludibrium diu gestatus. Illi vero excellens ingenii vis, aut historia a se condita de Alexandri rebus monumenta parum profuere. Justino, Seneca, Curtio, & aliis.

Utque repertori nocuit pugnacis jambi,

Sic sit in exitium lingua proterva tuum.

Non ego is sum qui Domitii ingenium non probeam; dignumque viri propositum non maxime admirer, qui cum ea aetate esset, (quartum enim, & trigessimum vite annum agens obiit) tot, tantaque edidit, quot, quantaque in hoc genere ad hanc diem nemo: in quibus si ille lapsus est interdum, ut facile omnes labimur, non tamen non dignissimus omnium laude, & commendatione sit, in his precipue, quae primus aut invenit, aut explicavit. Fuit ille; quod negare non possumus, aliquantulum audacior, quod comparatam sibi auctoritatem, & gratiam, multorum favore conciliatam, retinere quavis ratione, & arte contendit, ut multa etiam precipitare coactus sit; quae, si diutius vixisset, forsitan emendasset, ut hoc ipsum, de quo agimus, in quo loco parum brevior est, quam tanta res exposcebat: partim etiam quadam, quae sustineri non possunt, inculcat. Nam de Archiloco intelligi certum est, qui ex Paro insula Jambici carminis auctor apud Graecos celebris extitit:

pitil: qui tanta carminis acerbitate in Lycamben socerum
 inuictus est, ejusque filias. ut ad laquei mortem virosque
 compulerit: sed quod ab his interfectus sit, quod Domi-
 tius addit, non invenies; quin contra à Calanda quodam
 cui Corax cognomenium fuit, in acie fortiter pugnans,
 occiditur, quem Pythium oraculum postea arguit, quod
 & Plin. lib. 7. prodidit, nec prius expiari à cede potuit,
 quam excusata cede, eaque in necessitatem rejecta, illi
 ad Penarum parentrafset, unde proverbium Gracis ἀπο-
 λοχοῖσι παῖσις in maledicos, Sed ad hunc locum minus
 hac faciunt, cum Ovidius non ejus cadem, sed id potius
 sensisse videatur, quod Lacedemonii libros Archilochi è
 civitate asportari jussent, quod eorum parum pudicam,
 ac verecundam lectionem arbitrabantur plus moribus
 obesse, quam ingeniis prodesse posse. Quid igitur illi do-
 mum sibi invisam maledictis incessiverat, adeo ut nec si-
 bi ipsi parceret, bene ab Ovidio dictis linguam habuisse in-
 suum exitium proterviam.

Uique lyra vales fertur periisse severa,

Causat sic exitii dextera lesa tui.

Quid si Phylloxenum Cythereum Diithyramborum Poe-
 tam intelligas? quod enim de Aristophane nescio quo
 Domitius comminiscitur, perridiculum est. Nam & Di-
 thyramborum Poeta severitas lyra congruit, & quae se-
 quuntur, ab historia non sunt aliena. Cum enim apud Dio-
 nysium hic ageret, nec ejus Poemata laudare posset ut
 inepta, & inconcinna, in latonimas conjectus est: unde pre-
 cibus amicorum extractus, cum Dionysium recitantiem
 audisset, surrexit, & Dionysio causam percussanti, Satius
 inquit, est in lapidinis agere, quam recitantiem tyran-
 num audire. Cic. in epist. ad Attic. lib. 4. Reliqui est,
 ἐν ἀπείρῳ ἐλπίδι ταῦτα, ὡς οἶμι, non me hercule possum,
 & Phi-

& Philoxeno ignosco, qui reduci in carcerem maluit,
 quam Italia hic tandem cum Tarentum aufugisset, revo-
 catus ab eodem Dionysio per litteras, nihil aliud respon-
 dit, quam A litteram; unde in adagium, Philoxeni libel-
 lus de his, qui rem aliquam facere nolint, usurpant, &
 Graci in latomias, id est lapicidinas conjici, cum aliquem
 in malam rem abigendum significare volunt. Sit autem
 hac aestimatio, non judicium; nam non satis liquet, an in-
 corrupta sit lectio. Quid enim sibi velit; quod lasam dicat
 dexteram exiti causam conjectare non liquidò possum.
 Illud omittere non est visum, quod varie historie quarto
 Elianus prodidit. Æschylum Tragicum ab Atheniensibus
 impietatis crimine fuisse damnatum, quem cum la-
 pidibus obruere Athenienses parati jam essent; Aristeæ
 minori natus fratri exerenti brachium, cui manus abscis-
 sa fuerat Salaminia pagna, in qua præ ceteris insignem
 gloriam retulerat, facile civitas fratrem donavit, me-
 mor virtutis Aristeæ in navali pralio navate.

Et tibi conjugii nox prima novissima vita
 Eupolis hoc periit, & nova nupta modo.

Domitius Eupolim veteris comedia scriptorem falso
 putat, ego ex tertio Epigrammaton animadverti alium
 fuisse hoc nomine adolescentem Nyttia filium, qui Glycerio
 Enduci filia uxore ducta, lecti lapsu cum nova nupta ob-
 ruitus est prima nocte. Graci versus hi sunt ex 3 lib. duo.

Εὐπολὶν ὡς ἀγατὴν τεχνικῆς, ὧν ὑμῆταιον

Εὐβοῖαν ἐν πρώτῃ νυκτὶ περὶ τὰ ταῦτα

Utque cothurnatum periisse Lycophrona narrant. Qua-
 re cothurnatum Lycophrona appellavit Ovidius à Domi-
 tio prætermisum esse miror; neque enim quod Alexan-
 dram opus composuerit Iambico carmine, quod opus ad-
 huc exstat, Cathurnatus est dictus: sed quod, & tragedias

complures, quarum maximè celebres Marathonios, Oedipus, & Nauplios.

Quodque sua passus est pellex invita sororis. Sic legendum hoc carmen sensu huiusmodi, ut lingua sic illi abscindatur, quemadmodum Philomela contigit, qua invita pellex sororis fuerit.

Et puer Harpagida. Sic & legendum, & de Harpago filio, quem Astryages Medorum Rex patri epulandum proposuit, intelligendum, Justino, & Herod.

Utque duobus idem dictis modò nomen habenti,
Præfocent animæ noxia mella viam.

Hunc Higinus Glaucum filium Minois scribit, qui in vasis melle suffocatus, Æsculapii opere evixit, sed & Claudiam.

Cretaque (si vera narratur fabula) vidit
Minoum rupto puerum prodire sepulcro.

Quem senior vates avium clangore repertum,
Gramine restitui, mira nam munere sortis.

Dulcia mella necem, vitam dedit horridus anguis.
Nec tibi, si quid amas, feliciter Hamone cedat.

Vidit hoc in loco certè Domitius meliora, nec tamen se qui potuit: nam quis hic fuerit Hamon diligentius explicandum omninò fuerat. Hic verò Hamon Creontis filius minor natus fuit, Menæcei, qui se pro Patria devovit, frater cui Antigone, Oepidi filia deponsata fuerat. Illa verò patrem in exilium secuta, Hamon à Sphynge dilaniatus est, Euripidi, & ejus Interpretibus.

Teligenus hareat illud. Osse enim marina turturis, Telegonns Ulyßem patrem interemit, Commentarius Aristophanis, & Diædis.

Utque loquax Anticulus Polit. in Miscellan. ex Homericæ Rhapsodia significari voluit, in quo tamen Polit.

error

error apparet: neque enim necavit illum Ulysses, sed ea-
 tenus compressit illi labia, quatenus Helena affuit. Error
 autem ex verbi Græci similitudine facile oritur: nam
 quod *πνίξαι*, & *πνίξιν* literis parum distant, imposuit Po-
 litiano.

Comicus ut liquidis perii, dum nabat in nudis. Non
 nescio per Terent. esse quosdam suspicatos; sed quid si Eu-
 polim intelligas quem constat & Aristophanis commen-
 tario ab his, in quos Baptas acerbissimam comadiam
 scripserat, mari immersum, suffocatumque, qui Comicus
 per excellentiam appellari potuerit.

Utque cothurnatum vatem intela Diana,

Dilaniet Stigium te quoque turba canum.

Quod Domitius de Euripide scripsit, bene certè inter-
 pretatus est. Illud addidisset vellem, quod Aribni Ma-
 cedon, & Cræus Thessalus, Poeta, dum invident gloria,
 canes à Lisimaco, Archelai servo immisendos curarunt,
 qui securum illum invaderent, & laniarent. Non desunt
 tamen, qui illum à feminis discerptum prodiderint, dum
 intempestivè ad Cræterum, Archelai amasium proficisci-
 tur; sed cum alii, dum Nicodei uxorem sollicitat, inter-
 fectum scribunt Vixit autem annos 75. cujus ossa Pellam
 Archelai jussu deportata sunt, sed & Gellius lib. 15. non
 pauca.

Diripiantque tuos insanis unguibus artus,

Strimonia matres, Orpheon esse rata.

Ut illi malè, Himeneæ, in Epistolis quarto emendarunt
 casu, quod in Heroidibus adnotavimus, ita hic adversa
 ratione error inolevit, neque enim video qui quartus hic
 casus enunciari non possit. Quod qui prima Grammatices
 Græcæ rudimenta perciperint, intelligere facillè poterunt.
 Quare ex manuscripto codice Orpheæ se esse rata. legas.

Ob.

Obstructusque famen patiaris . Pausaniam Lacedæ-
monii Cleombroti filium iuit, de quo non plura dicam, cum
Græcis, & Latinis monumentis omnia vulgatissima sunt,
Nunc quoque pellit Io.

Corripuit in hoc loco, ut superius in Hipermenestra.

Quæ tibi causa fuge, quid Io freta longa pererras?

Clini adaque modo, Alcibiades, Clinia filii, casum ex
Plutarcho in ejus vita accipe, qui miserabili incendio
exustis flammis, ferroque oppetiit.

P V B. OVIDII

N A S O N I S

Epistolarum Heroidum Liber.

IN PRIMAM EPISTOLAM

A R G U M E N T U M.

GRÆCIS ad Trojam cum maximo bellorum apparatu ob Helenæ raptum proficiscientibus, Ulysses, Laertis, & Anticliae filius, Penelopes novæ uxoris detentus amore, insaniam simulans, comitatum negat; verum tandem fraude viri à Palamede detecta, cum cæteris Trojanam expeditionem ire coactus est, ubi quantum, & fraude, & virtute valeret, ostendit. Tandem pluribus peractis certaminibus, post decennium Troja eversa cum in patriam rediturus cum reliquis Græcorum Principibus naves conscenderat, ob læsæ Minervæ indignationem, vastissimis procellis omnes agitati sunt: inter quos Ulysses acerba tempestatis impulsu in longissimam utpotè decennem peregrinationem agiturus est. Cum igitur Penelope, Icarî, & Polycaster filia hæcenus casta, hujusce tam longæ moræ causam ignoraret, ad illum hanc Epistolam scripsit, in qua illum multis rationibus in patriam reducere nititur, inquit.

P E N E L O P E U L T S S I.

Objectioni
occurrit per
antiphoram.
Precatur ut

Hanc tua Penelope lento tibi mittit Ulysses,
Nil mihi rescribas, attamen ipse venit.
Troja jacet, certè Danaïs invisa puellis,
Vix Priamus tanti, totaque Troja fuit.
O uti-

*Ostinam tunc, cū Lacedæmona classe petebat
 Obrutus insanis esset adulter aquis.
 Non ego deserto jacuisssem frigida lecto,
 Nec quererer tardos ire relicta dies.
 Nec mihi quærenti spatiosam fallere noctem,
 Lassarè viduas pendula tela manus.
 Quando ego non timui graviora pericula veris?
 Res est solliciti plena timoris amor.
 In te fugebam violentos Troas ituros,
 Nomine in Hecitoreo pallida semper eram.
 Sive quis Antilochū narrabat ab Hectore victū:
 Antilochus nostri causa timoris erat.
 Sive Menætiadem falsis cecidisse sub armis,
 Flebam successu posse carere dolos.
 Sanguine Tlepolemus Lyciā tepefecerat hastā
 Tlepolemi letho cura novata mea est.
 Denique quisquis erat castris iugulatus Achivis,
 Frigidius glaciæ pectus amantis erat.
 Sed bene consuluit casto Deus æquus amori,
 Versa est in cineres sospite Troja viro.
 Argolici rediere duces: altaria fumant:
 Ponitur ad patrios barbara præda Deos.
 Grata ferunt nymphæ pro salvis dona maritis:
 Illi victa suis Troia fata canunt.
 Mirantur justique senes, trepidaque puella,
 Narrantis conjux pendet ab ore viri.
 Atque aliquis posita monstrat fera prælia mensa,
 Pingit, & exiguo Pergama tota mero.
 Hac ibat Simois, hic est Segeia tellus,
 Hic steterat Priami regia celsa senis.
 Illic Æacides, illie tendebat Ulysses,
 Hic lacer admissos terruit Hector equos.*

Paridē Lacæ-
 dem. Menel.
 regis in La-
 con. à Laced.
 Jovis filio.
 Quam miser
 est qui amat.
 Antiloch. Ne
 storis filius
 non ab Hec-
 tor. sed Memn. in
 terfect. qua-
 re verius le-
 geres Amphi-
 machum ab
 Hectore oc-
 cisū, ut scri-
 bit Homerus
 Tlepolemus
 Hercul. filius
 Patrocl. Me-
 net. filius sub
 Achill. armis
 ab Hectore
 occisus. Hy-
 perbole.

Curæ fuisse
 Hymen quod
 optabat. Alia
 rū fortunam
 comendan-
 do querelam
 suam justio-
 rem efficit.
 Per digres-
 sionem gesta
 Trojæ narrat
 Antitheton.

Simois flu- *Omnia namque tuo senior te querere misso*
 vius Troja- *Retulerat nato Nestor, at ille mihi.*
 nus. Sygeus *Retulit, & ferro Rhesumque, Dolonaque casus,*
 verò promō- *Utque sit hic somno proditus, ille dolo.*
 tiorum. Æa- *Ausus es, o nimium, nimiumque oblite inorum.*
 cides Achil- *Thracia nocturno tangere castra dolo.*
 les, ab Æco- *Totque simul mactare viros adiutus ab uno:*
 no Alii, hac *At bene cautus eras, & memor ante mei.*
 lacer admis- *Usque metu micuere sinus, dum victor amicū,*
 sos. Rhæfur *Dictus es Ismariis isse per agmen equis.*
 Thracum *Sed mihi quid prodest vestris disiecta lacertis*
 Rex à Dio- *Ilios? & murus quod fuit ante solam?*
 mede, & Ulyf *Si maneo qualis Troia durante manebam,*
 se occisus. *Virque mihi demto sine carendus abest.*

Ismariis
 Traciis ab
 Ismaro mō-
 te.

Illos Priami
 Regis ab illo
 Drois Regis
 filio.
 Phrygia Re-
 gio in qua
 est Troia.

Mifero so-
 cietas solatii
 loco est.

Diruta sunt aliis, uni mihi Pergama restant,
Incola captivo, quæ bove victor arat.
Jam seges est ubi Troja fuit, rescandaque falce,
Luxuriat Phrygio sanguine pinguis humus.
Semisepulta virum curvis feriuntur aratris
Ossa, ruinosas occulit herba domos.
Victor abes, nec scire mihi quæ causa morandi
Aut in quo lateas ferreus orbe, licet.
Quisquis ad hæc venit peregrinā littora puppim,
Ille mihi de te multa rogatus abit.
Quamque tibi reddat (si te modo viderit usquā)
Traditur huic digitis charta notata meis.
Nos Pylon antiqui Neleja Nestoris arva
Misimus: incerta est fama remissa Pylo.
Misimus & Spartem. Sparie quoque nescia veri,
Quas habitas terras, aut ubi lentus abes?
Vultus starent etiam nunc mœnia Phabi:
Irascor votis heu levis ipsa meis.

Sci.

Scirem ubi pugnares, & tantum bella timerem,

Et mea cum multis juncta querela foret.

Quid timeam ignoro, timeo tamen omnia, demens, Se à pellice

Et patet in curas arca lata meas. timore insi-

Quaecunq; equor habet, quaecunq; pericula tellus, nuat vulgaris

Tam longa causas suspicor esse mora. mulierum

Hac ego dū stulie meditor qua vestra libido est, suspicio.

Esse peregrino captus amore potes.

Forſitan, & narres, quam ſit tibi ruſtica conjux, A conſtantia

Qua tantum lanas non finit eſſe rudes. ſe commen-

Fallar, & hoc crimen tenues vaneſcat in auras, dat.

Neve revertendi liber, abeſſe velis. Ab immode-

Me pater Icarinus viduo diſcedere lecto, ſtia procerū

Cogit, & immenſas increpat uſque moras. ſuadet inſulę

Increpet uſque licet, tua ſim, tua dicar, oportet: mari Jonio,

Penelope conjux ſemper Ulyſſis ero. ſive Maliaeo,

Ille tamen pietate mea, precibuſque pudicis & Icario.

Frangitur, & vires temperat ipſe ſuas. Per exorna-

*Dulichii, * Samiiq; & quos tulit alia * Zacynthos* tionem Ret-

Turbant in me luxuriſa Proci. thoricam.

Inque tua regnant, nullis prohibentibus, aula, * Procos cō-

Viſcera noſtra tua dilacerantur opes. memorat.

Quid tibi Piſandrum, Polybumq; Medontaq; dirū,

Eurymachique avidas, Antinoique manus.

Atque alios referam quos omnes turpiter abſes

Ipſe tuo partis ſanguine rebus aliſ?

Iruſegens, percoriſq; Melanthius aëtor edendi, Iruſ: Ithacen-

Ultimus accedunt in tua damna pudor. ſis mēdicus,

Treſ ſumus imbelles numero; ſine viribus uxor, nūc pro quo-

Laertesque ſenex, Telemachuſque puer. vis paupere.

Ille per inſidias penē eſt mihi nup̄r ademptuſ, Melanthuſ,

Dum parat invitis omnibuſ ire Pylon. aut Paſtor;

aut Joniuſ

38. *PENELOPE ULYSSI.*

Pathos ab ætate, & sexu.	<i>Di, precor hoc jubeant, ut euntibus ordine fati's, Ille meos oculos comprimat, ille tuos.</i>
Solebāt sanguine propinquiores oculos claudere.	<i>Hoc faciunt custosq; boum, longevaq; natrix, Tertius, immunda cura fidelis ara. Sed neque Laertes, ut qui sit inutilis armis, Hostibus in mediis regna tenere potest. Telemacho veniet, vivat modò, fortior atas, Nunc erat auxiliis illa tuenda patris. Nec mihi sunt vires inimicos pellere tectis; Tu citius venias portus, & ara tuis. Est tibi, sitque precor, natus qui mollioribus annis In patrias artes erudiendus erat. Respice Laërten, ut jam sua lumina condas: Extremum fati sustinet ille diem. Certe ego, qua fueram te discedente puella, Protinus ut redeas, facta videbor annis.</i>
Metaphora à nautis. Movet pietatem à persona filii, avi & sua.	

IN II. EPIST. ARGUMENTUM.

Demophoon Theſei, & Phædræ filius à bello Trojano in patriam rediens, maris tempeſtatibus in Thraciam delatus, à Phylide Licurgi, & Crustumenz filia, quæ tunc Thraciæ imperabat, hospitio, & lecto benignè susceptus est: & cùm aliquando secum fuisset, audita morte Mæſtei, qui poſt electum ex urbe Athenarum patrem Theſea Imperium occupaverat, regn. cupidine captus, Phyllidi fide data, ſe intra menſem rediturum ſignens, ſe ad res ſuas componendas ire, reſarcitis navibus, Athenas petiit, neque de reditu curavit. Quatuor itaque exactis menſibus, Phyllis Epiſtolam hanc ſcripſit, in qua ſuadet, ut beneficiorum memor, ſervatis ſponſionibus in ſile perſiſtat: quod ſi negligat, violatum pudorem crudeli morte compenſare minatur.

PHTL-

Hospita, Demophœ, tua te Rhodopeja Phyllis
 Ultrâ promissum tempus abesse queror.
 Cornua cum Luna pleno semel orbe coissent,
 Littoribus nostris anchora pacta tua est.
 Luna quater latuit, toto quater orbe recavit:
 Nec vehit Atteas Sithonis undâ rates. (tes
 Tēpora si numeres, bene quæ numeramus aman-
 Non venit ante suam nostra querela diem.
 Spes quoque lenta fuit, tardè, quæ credita ladū
 Credimus: invita nunc & amante nocent.
 Sape fui mendax pro te mihi: sape putavi,
 Alba procellosos vela referre Notos.
 Thesea devovi, quia te dimittere noller:
 Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
 Interdum timui, ne, dum vada tendis ad Hebrī,
 Mersa foret cana naufraga pappis aqua.
 Sape deos supplex, ut tu, scelerate, valeres,
 Sum prece iuricremis devenerata focis.
 Sape videns ventos cœlo, pelagoque faventes,
 Ipsa mihi dixi, Si valet, ipse venit. (Stat
 Deniq; fidus amor, quidquid properantibus ob-
 Finxit, & ad causas ingeniosa fui.
 At tu lentus abes, nec te iurata reducunt
 Numina, nec nostro motus amore redis.
 Demophoon, ventis & verba & vela dedisti:
 Vela queror reditu, verba carere fide.
 Dic mihi, quid feci, nisi non sapienter amavi?
 Crimine te potui demernisse meo.
 Unum in me scelus est, quod te scelerate, recepi
 Sed scelus hoc meriti pondus, & instar habet.

Posseffivum
 à Rhodope
 mōte Thra-
 ciz.

Hebrus flu-
 vius Thraciæ
 rapidissimus,

Ironice sim-
 plicitatem
 crimen vo-
 cat, Cupido

amoris Deus
Hymeneus
Liberi, sive
Bacchi, &
Veneris fi-
lius nuptia-
rum Deus.

Demophoon
tis iusjuran-
da commemo-
rat.

Neptunum
intelligit.

Periphrasis
de Cupidine.

Ceteris fidæ
iuræ.

In se culpam
rejecit.

Per colorem
rhetoricū be-
neficia ob-
jectat.

Quam hujus
estissimis
verbis re ve-
neream ex-
primit.

Sententia
credulitatē
excusat.

Jura, fides, ubi nunc, commissaq; dextera dextra?

Quique erat in falso plurimus ore Deus?

Promissus socios ubi nunc Hymeneus in annos?

Qui mihi conjugii sponsor, & obses eras?

Per mare, quod totum ventis agitur, & undis,

Per quod sapè ieras, per quod iturus eras.

*Perque * tuū mihi iurasti (nisi fides, & ille est)*

Concita qui ventis aquora mulcet, Avum:

Per Venerem, nimiumque mihi facientia tela

Altera tela arcus, altera tela faces:

Junonemque toris qua prasidet alma maritis.

Et te tadisera mystica sacra dea.

Si de tot lafis sua namina quisque decorum.

Vindicet, in pœnas non satis unus eris.

Atlaceras etiam puppes furiosa refeci;

Ut qua desererer, firma carina foret.

Remigiumque dedi, quo me fugiturus abires.

Heu patior telis vulnera facta meis.

Credidimus blandis, quorum tibi copia verbis:

Credidimus generi, nominibusque tuis. (tur,

Credidimus lacrymis: an & hæc simulare docen-

Ha quoq; habent artes, quaq; jubentur, eunt?

Diis quoq; credidimus: quo jã tot pignora nobis?

Parce satis potui qualibet inde capi.

Nec moveor, quod te juvi poruquo, locoque,

Debuit hoc meriti summa fuisse mei.

Turpiter hospitium lecto cumulasse jugali

Pœnitet, & lateri conseruisse latus.

Quæ fuit ante illam, mallem suprema fuisset.

Nox mihi, dum potui Phyllis honesta mori:

Speravi melius, quia te meruisse putavi:

Quæ, nunq; ex merito spes venit, aqua venit.

Fal.

Imprecatio
loco ultio-
nis.

Theſei geſta
Lartrones in
Africa.
Minotaurus.
Crœtes The-
barum Rex.

Centauri à
Teco ſupe-
rati.

Ariadne à
Theſeo in
Naxo inſu-
la derelicta
Baccho nu-
p̃r.

Tigres Bac-
chi currum
agnor, qua
ſunt anima-
lia ſtribunda

Periphrasis.

De reditu
deſperac.
Biſtonis, La-
cus Thraciæ.

Fallere credentem non eſt operoſa puellam

Gloria: ſimplicitas digna favore fuit.

Sum decepta tuis, & amans, & ſœmina verbis,

Dii faciant, laudis ſumma ſit iſta tua.

Inter & Ægidas media ſtatnaris in urbe,

Magnificus titulis ſtet pater antè ſuis.

*Cùm fuerit * Scyron lectus, toruſq; Procuſtes,*

*Et * Sinis, & Tauri, miſtaque forma viri,*

Et domite bello Theba, fuſique bimembres,

Et pulſata nigri regia caca Dei.

Hoc tua poſt illum titulo ſignetur imago,

Hic eſt cujus amans hoſpita capta dolo eſt.

De tanta rerum turba, factiſque parentis,

Sedit in ingenio Creſſa puella tuo.

Quod ſolum excuſat, ſolum miraris in illo,

Heredem patriæ perfide fraudis agis.

Ille (nec invideo) fruitor meliorem marito.

Inque caſiſtratis tigris alta ſedet.

At mea diſpecti fugiunt connubia Thraces,

Quod ferar externum prepoſuiſſe, meis.

Atq; aliquis doctas jã nũc eat, inquit, Athenas.

Armiferam Thracem, qui regat, aliter erit.

Exitus acta probat, careat ſucceſſibus opto,

Quiſquis ab eventu facta notanda putat.

At ſi noſtra tuo ſpumefcant aquora remo:

Jam mihi, jam dicar conſuluiſſe meis.

Sed neque conſului, nec te mea regia tanget,

Feſſaque Biſtonia membra lavabis aqua.

Ma meis oculis ſpecies abeuntis inkaret,

Cùm prameret portus claſſis itura meos.

Auſus es amplecti, colloque inſuſus amantiſ,

Oſcula per longas jungere preſſa moras.

Cum;

Simulatas
blanditias
arguit.

Beneficia in
Demophoo-
tem:

Regni am-
plitudo.
Hæmus mōs
inter Thra-
ciā, & Theſ-
ſaliam.

Zona cinge-
batur vir-
gines, quæ
niſi à marito
prima nocte
ſolvebatur,
hinc ſolvere
Zona, virgi-
nitatē amit-
tere.

Amoris vir.

*Cumq; tuis lachymis lachrymas confundere no-
Quodq; foret velis aura ſecunda; queri. (ſtras
Et mihi diſcedens ſuprema dicere voce:
Phylli, fac exſpectes Demophoonta tuum.
Exſpectem, qui in me nunquam viſurus ab iſti?
Exſpectem pelago vela negata meo?
Et tamen exſpecto: redeas modò ſerius amanti,
Ut tua ſit ſolo tempore lapſa fides.
Quid præcor infelix? jam te tenet altera conjux
Forſitan, & nobis qui malè fuit, amor.
Utq; tibi excidimus, nullam, puto, Phyllida noſtā
Hei mihi ſi qua ſim Phyllis, & unde rogas.
Quæ tibi Demophoon longis erroribus ætò
Threïcios portus, hoſpitiumque dedi.
Cujus opes auxere mea, cui dives egenti
Munera multa dedi, multa datura fui.
Quæ tibi ſubjeci latiffima regna Lycurgi,
Nomine ſæmineo vix ſatis aptaregi; (mum
Quæ patet umbroſum Rhodope glacialis ad Ha-
Et ſacer admiſſas exigit Hebrus aquas.
Cui mea virginitas avibus libata ſiniſtris,
Caſtaque fallaci zona recinſta manu.
Pronuba Tiſiphone thalamis ululavit in illis,
Et cecinit mœſtum devia carmen avis.
Adfuit Aleſto brevibus torquara colubris,
Suntque ſepulchrali lumina mota face.
Mœſta tamen ſcōpulos, fruticoſaq; littora calca-
Quæque patent oculis æquora lata meis.
Sive die laxatur humus, ſeu frigida lucent
Sidera: proſpicio quis freta ventus agat.
Et quæcumque procul venientia lintea vidi,
Protinùs illa meos auguror eſſe deos.*

In freta procuro, vix me retinentibus undis;
 Mobile, qua primas porrigit aquor aquas.
 Quò magis accedunt, minùs, & minùs utilis asto
 Linqvor, & ancillis excipienda cado.
 Est sinus adductos modicè falcatus in arcus,
 Ultima prærupta cernua mole rigens.
 Hinc mihi suppositas immittere corpus in undas
 Mens fuit, & quoniam fallere pergis, erit.
 Ad tua me fluctus projectam littora portent,
 Occurramque oculis intumescula tuis.
 Duritia ferrum, ut superes, adamantaque, teq;
 Non tibi sic dices, Phylli, sequendus eram.
 Sæpè venenorum sitis est mihi, sæpè cruenta,
 Trajectam gladio morte perire iuvat.
 Colla quoque, infidis qua senectenda lacertis
 Præbuerunt, laquei implicuisse libet.
 Stat necesse matura tenerum pensare pudorem,
 In necis electu parva futura mora est.
 Inscribere meo causa invidiosa sepulcro,
 Aut hoc, aut simili carmine notus eris.
 Phyllida Demophon leto dedit, hospes amanti;
 Ille necis causam præbuit, ipsa manum.

Auge cōmi-
serationem.

Variis mor-
tis generibus
mortem sibi
minatūt.
Hoc mortis
genere per-
iit.

Phyllidis
Epitaphium.

IN III. EPIST. ARGUMENTUM.

Postquam Græci Phrygiam appulerunt, urbes
 Trojæ, finitimas. & præcipuèque Lesbo insulæ erant
 oppositæ, hostili more cæperunt depopulari, inter
 quos Achilles, Pelei, & Thetidis filius, utramque Ci-
 liciam, & Thebanam, atque Lyrnessiam invasit. Ex-
 pugnatione itaque Chrynesio oppido, duas insignes se-
 cum virgines abduxit, Astmionem Chryses Sacerdo-
 tis Smynthei Apollinis filiam, & Hippodamiam Bri-
 seis natam, quæ deinde à paternis nominibus fuerunt
 cognominatæ, Chrysen autem Anamemnoni Græco-
 rum

rum Principi concessit, & Briseida sibi reservavit: sed cum jam deorum jussu cogeretur Agamemnon Chrysen patri restituere, Briseida Achilli surripuit: quam obrem indignatus Achilles, diu à bello abstinuit, nec ullius suasionem, vel precibus ad arma adversus Trojanos sumenda animari potuit, nec postea Briseida accipere curavit, quam vis illi Agamemnon cum maximis muneribus ultro misisset; quare Briseis ad eum hanc epistolam mittit, in qua conqueritur de ejus nimia ira, rogatque ut sumat arma adversus Trojanos, dummodo eam prius ab Agamemnone ultro oblata recipiat.

B R I S E I S A C H I L L I.

A fortuna
commiserat.
tio.

Non liebat
servis de do-
minis con-
queri.

Agamem-
nonis.

Quam legis à rapta Briseide litera venit,
Vix bene Barbarica Graca notata manu.
Quasunque aspicias, lachryma fecere lituras:
Sed tamen ha lachryma pondera vocis habet.
Si mihi pauca queri de te dominoque viroque,
Fas est: de domino pauca, viroque querar.
Non ego poscenti, quod sum citò tradita regi,
Culpa tua est quāvis haec quoque culpa tua est.
Nā simul Eurybates, me Talibybiniſque vocarūt,
Eurybati data sum, Talibybioque comes.
Alter in alterius jaſtantes lumina vultum,
Quarebant taciti, noſter ubi eſſet amor.
Differri potuit: pœna mora grata fuiſſet:
Hei mihi diſcedens oſcula nulla dedi.
At lachrymas ſine fine dedi, rupique capillos,
Infœlix iterum ſum mihi viſa capi.
Sape ego decepto volui cuſtode reverti;
Sed, me qui timidam prenderet, hoſtis erat.
Si progreſſa forem, caperer ne fortè timebam,
Quamlibet ad Priami munus itura nurum.

Sed

*Sed data sum, quia danda fui, tot noctibus absq̃:
Nec repeto: cessas itaque lenta tua est.*

Ipse Menaiades, tunc cum tradebar, in aurem,

Quid fles? parvo tempore, dixit, eris.

Nō repetisse parū est pugnās, ne reddar, Achille:

I nunc, & cupidi nomen amantis habe.

Venerunt ad te Telamone, & Amyntore nati;

Ille gradu proprior sanguinis ille comes.

Lacataque satius, per quos comitata redirem,

Auxerunt blanda grandia dona preces.

Viginti fulvos operoso ex are lebetas,

Et tripodas septem pondere, & arte pares.

Addita sunt illis auri bis quinque talenta,

Bis seni assueti vincere semper equi.

Quodque supervacuum forma prestante puella

Lesbides, eversa corpora capta domo.

Cumq; tot his (sed non opus tibi conjuge) conjux

Ex Agamemnoniis una puella tribus.

Si tibi ab Atrida pretio redimenda fuisset,

Que dare debueras, accipere illa negas.

Qua merni culpa fieri tibi vilis, Achille?

Quò levis à nobis tam citò fugit amor?

An miseros tristis fortuna tenaciter urget?

Nec venit inceptis mollior aura meis?

Diruta Marte tuo Lyrnessia mœnia vidi,

Et fueram patria pars ego magna mea.

Vidi consortes pariter generisque, necisque,

Treis cecidisse, tribus, qua mihi mater erat.

Vidi (quantus erat) fusum tellure cruenta,

Pectora jactantem sanguinolenta virum:

Tot tamen amissis, te compensavimus unum.

Tu dominus, tu vir, tu mihi frater eras.

Patroclus ad
Briseida.
Stomachofa
ironia.

Aiax Telu-
monis filius,
Phanis verò
Amyntoris,
& Ulysses
Agamemno-
nis dona ab
Achille spre-
ta.

Patronimi-
cum à loco.

A majori ar-
gumentum.
Agamemno
Atrei filius.

Lyrnessus
Ciliciz op-
pidum.
Unde rapta
fuit Briseis.
Minetes Bri-
seidos mari-
tus.

Tu

Juratus acti-
vè.

Ironia.

Eos

Linea vela.

A profectio-
ne disfluadet
ab impreca-
tione pathos
Phthia Achil-
lis patria in
Thessalia.

A facili sua-
det. ab exte-
nuatione for-
tunæ pathos.

Achaidas
Græcia, ab A-
chaia regio-
ne Græciæ iup-
piter ex Egi-
na, Æsopi fi-
lia, Æacum
Pelei patrem
genuit.

Cyrō in nup-
tiis Thetidis
alix Nereus
vocatus est.
Commiserati-
onē auget.

*Tu mihi, juratus per numina matris aquosæ,
Utile dicebas ipse fuisse capi.*

*Scilicet ut, quamvis veniam dotata, repellas,
Et mecum fugias, que tibi dantur opes.*

*Quin etiam famâ est cum cristina fulserit eos
Te dare nubi feris linea plena Notis. (res
Quod scelus ut pavidas misera mihi cōligit an-
Sanguinis, atque animi pectus inane fuit.
Ibis, & ò miseram cui me violente, relinques?*

*Quis mihi deserta mite levamen erit?
Devorer ante præcor subito telluris hiatu,
Aut rutilo missi fulminis igne cremar.
Quam sine me Phthiis canescant aquora remis,
Et videam puppes ire relicta tuas.*

*Si tibi jam redituusq; placent, patrique penates,
Non ego sum classi sarcina magna tua.
Victorem captiva sequar, non nuptia maritum;
Est mihi qua lanas molliat, apta manus.
Inter Achaïdas longè pulcherrima matres.
In thalamos conjux ibit, catque tuos.*

*Digna nurus socero. Jovis Æginaque nepote,
Cuique senex Neveus profocer esse velit.
Nos humiles famulaq; tua data pensa trahemus
Et minuent plenas stamina nostra colos.
Exagitet ne me tantum tua deprecor uxor,
Quæ mihi nescio quo non erit aqua modo.*

*Neve meos coram scindi patiare capillos,
Et leviter dicas, Hac quoque nostra fuit.
Vel patiare licet, dum ne contempta relinquir.
Hic mihi va misera concussit ossa meus.
Quid tamen exspectas? Agamenonæ penitet ire
Et jacet ante tuos Græcia, mæsta pedes.*

Vin-

*Vince animos, iramque tuam, qui cetera vincis; Achillis in
Quid lacerat Danaas impiger Hector opes? exorabilita-
Arma cape, Eacide, sed me tamen ante recepta, tem arguit.
Et preme turbatos, Marte favente, viros.
Propter me mota est, propter me desinat ira:
Simque ego tristitia caussa, modusque tue.
Nec tibi turpe puta precibus succumbere nostris
Conjugis Oenides versus in arma prae est.
Res audita mihi nota est tibi: fratribus orba
Devovit nati spemque, caputque parens.
Bellum erat: ille ferox positis secessu ab armis:
Et patriæ rigida mente negavit opem.
Sola virum flexit conjux, felicior illa:
At mea pro nullo pondere verba cadunt.
Nec tamen indignor, nec me pro conjuge gessi,
Sapius in domini serva vocata torum.
Me quædã, memini, dominam captiva vocabat:
Servitio, dixi, nominis addis onus.
Per tamen ossa viri subito malè tecta sepulcro,
Semper iudiciis ossa verenda meis. (trum,
Perque irium fortes animas, mea numina fra-
Qui bene pro patria, cum patriaque jacent.
Perq; tuũ, nostrumq; caput, quod iunximus unũ,
Perque tuos enses, cognita tela meis.
Nulla Mycenarum, sociasse cabilia mecum
Iuro, fallentem deseruisse velis.
Si tibi nunc dicam, Fortissime tu quoque jura,
Nulla tibi sine me gaudia facta, neges.
At Danai mœrere putant: tibi plectra movetur,
Te tenet in tepido mollis amica sinu.
Et si quis querat, quare pugnare recuses?
Pugna nocet, cithara, noxq; Venusq; juvant.
Tu.*

Argumenta,
tur ab exem-
plo Melea-
gri Oenei, &
Althææ filii,
quæ sola con-
jux Cleopa-
tra flexit in
arma adver-
sus aprũ Ca-
lydoniũ pa-
triam suam
vastantem.

Impudicitie
suspicionem
adjuratione
delet.
Appositio.

Mycenæus,
Agamemnō
à Mycenis,
Urbe Græciæ.

illum con-
rumeliis ad
arma advo-
cant.

Alludit ad
cyrharam
Orphæi.

*Tutius est jacuisse toro, tenuisse puellam,
Threiciam digitis increpuisse lyram,
Quam manibus clypeos, & acuta cuspidis hastã,
Et galeam pressa sustinuisse coma.
Sed tibi pro tuis insignia facta placebant,
Partaque bellando gloria dulcis erat. (bas!
An tantum, dum me caperes, fera bella proba-
Cumque mea patria laus tua victa jaceret?
Dii melius, validoque praeor vibrata lacerto,
Transeat Hectorum Pelias hasta latus.*

Ad Græcos
Apostrophe.

*Mittite me Danaï, dominum legata rogabo,
Mistaque mandatis oscula multa feram.*

Ad Achillem
redit.

*Plus ego quàm Phœnix, plus quàm facundus Ulysses,
Plus ego, quam Tœncrī, credite, frater agam.
Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis,
Praesentesque oculos admonnisse sinu.*

Pyrrhus A-
chillis filius
ex Deieda-
mia.

Per commi-
serationem
obsecratio.

Sic Æneas
apud Virgil.
Nullum me-
morabile

nomen fœ-
minea in pœ-
na est, nec
habet victo-
ria laudem
Pallas Aga-
memnonem

*Sis licet immitis, marisque ferocior undis,
Ut taceam lacrymis comminvere meis. (nos,
Nunc quoque sic omnes Pelens pater impleat an-
Sic eat auspitiis Pyrrhus ad arma tuis.)
Respice sollicitam Briseida fortis Achille,
Nec miseram lenta ferrens ure mora.
Aut si versus amor tuus est in tedia nostri,
Quam sine te cogis vivere, coge mori.
Uique facis, coges; abiit corpusque, calorque,
Sustinet hoc anima, spes tamen una tui.
Qua si destitutor, repetam fratresque, virumque,
Nec tibi magnificum fœmina iussa mori.
Cur autem jubeas? stricto pete corpora ferro,
Est mihi, qui fesso pectore sanguis eat.
Me petat ille tuus, qui si Dea passa fuisset,
Ensis in Atroide pectus iturus erat.*

At

Ah potius serves nostram, tua munera, vitam: ab Achille li-
Quod dederas hosti victor, amica rogo. beravit.
Perdere quos melius possis, Neptunia præbent A majori
Pergama: materiam cadis ab hoste pete. arguit.
Me modo sive paras impellere remige classem, Votorum
Sive manes Domini iure venire jube. summa.

IN IV. EPIST. ARGUMENTUM.

Theseus, Ægei filius, interempto Minotauro, Ariadnem, Minois Pasiphaæ filiam, quam ob opem sibi præstitam uxorem accepturum promiserat, simul cum Phædra ejus sorore navi imposita, secum abduxit. Verum Bacchi admonitione in Naxo, sive ut alii volunt, in Chio insula, Ariadne relicta, Phædræ duxit, quæ deinde absente Theseo in Hippolyti privigni, quem ex Hippolyti Amazone acceperat, amorem exarsit, qui cum cælibem ducens vitam sese venando exerceret, nec posset uti illius colloquio, hac epistola amorem suum indicavit: in qua illum callidis suasionibus ad sui amoris flectere conatur. Et cum turpe sit privignum à noverca de stupro interpellari, principium ex insinuatione sumpsit in hunc modum.

PHÆDRA HIPPOLYTO.

Qua, nisi tu dederis, caritura est ipsa, salutē
Mittit Amazonio Crassa puella viro.
Perlege quodcūq; est: quid epistola lecta nocebit? A fortiori
Te quoq; in hac aliquid, quod juvet, esse potest suadet.
His arcana notis terra, pelagoque feruntur,
Inspicit acceptas hostis ab hoste notas.
Ter tecum conata loqui, ter inutilis hæsit
Lingua; ter in primo destitit ore sonus.
Qualicet, & sequitur, pudor est miscendus amor: In Cupidine
Dicere quæ puduit, scribere jussit amor. culpam rejicit.

D

Quid.

Superos.

*Quidque amor jussit, non est cōtemnere tutum;
Regnat & in * dominos, jus habet ille deos.*

Ille mihi primò dubitanti scribere, dixit,

Scribe; dabit victas ferreus ille manus.

Adsit, & ut nostras avido fovet igne medùllas,

Se purgando
ad rem de-
scendit.

Figat sic animos in mea vota tuos.

Apta simili-
tudo.

Non ego nequitia socialia sedera rampam;

-Fama, velim queras, crimine nostra vocat.

Venit amor gravius, quo serius urimur intus:

Urimur, & cacum pectora vulnus habent.

In se matri-
moialem pu-
dicitia com-
mendat.

Scilicet, ut teneros ladunt juga prima juvencos,

Frenaq; vix patitur de grege captus equus.

Sic male, vixq; subit primos rude pectus amores,

Sarcinaque hac animo non sedet apta meo.

Thesæ au-
toritate mi-
nuit ab eo-
dem studio,
atque volū-
tate Hippo-
lytum sibi
conciliat.

Ars fit, ubi à teneris crimen condiscitur annis,

Qua venit exacto tempore, pejus amat.

Tu nova servata carpes libamina fama,

Et pariter nostrum fiet uterque nocens.

Est aliquid, plenis pomaria carpere ramis,

Et tenui primam deligere ungue rosam.

Studiorum
conformitas
multum ad
amorem fa-
cit.

Sed tamen ille prior (quo me sine crimine gessi)

(candor ab insolita labe notandus erat.

At bene successit, digno quod adurimur igne,

Pejus adulterio turpis adulter obest.

Diana vena-
tionis dea; à
Delo insula,
in qua nata
est, Delia di-
cta

Si mihi concedat Juno fratremque, virumque,

Hippolytum videor prapositura Jovi.

Jam quoq; (vix credas) ignotas mutor in artes:

Est mihi per sevas impetus ire feras.

Jam mihi prima dea est, arcu praeignis adunco,

Delia, iudicium subsequar ipse iurum.

Bacchus E-
leus, ab Elea
urbe, in qua

In nemus ire libet, pressisque in retia cervis,

Hortari celeres per juga summa canes.

Ant

Aut tremulum excusso jaculū vibrare lacerto,
Aut in graminea ponere corpus humo.
Sape juvat versare leves in pulvere currus,
Torquentem frenis ora fugacis equi.
Nunc feror, ut Bacchle furius Eleides aëte,
Quaque sub Idaeo tympana colle movent.
Aut quas semideæ Dryades, Fauniquæ bicornes
Numine contactas attonnere suo.
Namque mihi referunt, cum se furor ille remisit
Omnia: me tacitam conscius urit amor.
Forfitan hunc fato generis reddamus amorem,
Et Venus ex tota gente tributa petit.
Juppiter Europam (prima est ea gentis origo)
Dilexit, tauro dissimulante Deum.
Pasiphaë mater, deceptio subdita tauro,
Enixa est utero crimen, onusque suo.
Perfidus Ægides ducentia fila secutus,
Curva mea fugit tectæ sororis ope.
En ego nunc, nè forte parum Minoia credar,
In socias leges ultima gentis eo.
Hoc quoque fatale est, placuit domus una duabus,
Me tua forma capis, capta parente soror.
Thesides, Thesensque duas rapuere sorores,
Ponite de nostra bina trophæa domo.
Tempore quo nobis inita est Cerealis Eleusis,
Gnosia me vellem detinisset humas.
Tūc mihi præcipue (nec nō tamen ante placebas)
Acer in extremis ossibus hæsit amor.
Candida vestis erat, præcincti flore capilli,
Flava vercundus tinxerat ora rubor.

D 2

Quæm-

Gnosia Cretæ oppidum.

plurimum
 colebatur,
 hinc Eleides
 Bacchantes,
 Orgia Cibe-
 les sub Ida-
 monte Phry-
 giæ, mini-
 stris tympa-
 na pulsanti-
 bus discur-
 rendo, cele-
 brabantur.
 culpam reji-
 cit in fatem
 ob Veneris,
 & Martis a-
 dulterium à
 Sole indica-
 tum, nefan-
 dos enim a-
 mores in om-
 nem solis
 progeniem
 immisit. Ve-
 nus Juppiter
 in Taurum
 ex Europæ
 Agenoris fi-
 lia, Minoem
 genuit. Ægi-
 des, Theseus
 filius Ægei.
 Eleusis in At-
 tica, in qua
 Cereri sacra
 celebraban-
 tur.

Ad habitum
& formam
transit.

Hipp. exer-
citiis probat
Sententia.

Exemplo
propositum
firmat Aulo-
ra Cephalū,
Æoli filium,
Titono ma-
rito suo spre-
to adamavit
Venus Ado-
nem.
Cinyræ filiū
dilexit. Oe-
nei filius A-
thalantia Ar-
cadia Schz-
nei filiam
dilexit, cui
apri Galci-
donii caput
in fidem a-
mbris dedit,

*Quemq; vocant alia vulnū rigidamq; truccemq;
Pro rigido, Phadra iudice, fortis erat.
Sint procul à nobis iuvenes, ut femina, comiti:
Fine coli modico forma virilis amat.
Te tuus iste rigor, positiq; sine arte capilli,
Et levis egregio pulvis in ore decet.
Sive ferocis equi luctantia colla recurvas,
Exiguo flexos miror in orbe pedes.
Sen lentum valido torques hastile lacerto,
Ora ferox in se versa lacertus habet.
Sive tenes lato venabula cornea ferro,
Deniq; nostra juvat lumina, quicquid agis.
Tu modò duritiem sylvis depone iugosis;
Non sum materia digna perire tua.
Quid juvat incincta studia exercere Diana,
Et Veneri numeros eripuisse suos?
Quod caret alterna requie, durabile non est:
Hec reparat vires, fessaque membra novat.
Arcus, & arma tne tibi sunt imitanda Diana:
Si nunquam cesses tendere, mollis erit.
Clarus erat Cephalus sylvis multiq; per herbam
Conciderant illo percutiente fera.
Nec tamen Aurora malè se praebebat amandum,
Ibat ad hanc sapiens à sene diva viro.
Sape sub ilicibus Venerem, Cinyraque creatum,
Sustinuit positos qualibet herba duos.
Arsit, & Oenides in Manalia Atalanta;
Illa fera spoliū pignus amoris habet.
Nos quoq; jam primū turba numeremur in ista
Si Venerem tollas, rustica sylva tua est.
Ipsa comes veniam, nec me salebrosa movebant
Saxa, nec obliquo de me timendus aper.*

Aqno.

*Aequora bina suis oppugnâi fluctibus Isthmon,
 Et tenuis tellus audit nigrumque mare.
 Hic tecum Træzæna colam Pitheia regna,
 Jam nunc, & patria gratior illa mea est.
 Tempore abest; aberitque diu Neptunius heros:
 Illum Pirythoi detinet ora sui.
 Præposuit Theseus (nisi nos manifesta negamus)
 Pirythoum Phædra, Pirythoumque tibi.
 Nec sola hac ad nos injuria venit ab illo,
 In magnis lasi rebus uterque sumus.
 Ossa mei fratris clava perfracta irinodi
 Sparsit humi, soror est præda relicta feris.
 Prima securigeras inter virtute puellas
 Te peperit, nati digna vigore parens.
 Si quæras ubi sit? Theseus laius ense peregit:
 Nec mater tanto pignore tuta fuit.
 At nec nuptia quidem, tædæque accepta jugali,
 Cur? nisi ne caperes regna paterna nothus?
 Addidit, & fratres ex me tibi quos tamcõmnes
 Non ego tollendi causa, sed ille fuit.
 O utinam nocitura tibi pulcherrime rerum,
 In medio nixu viscera rupta forent.
 I nunc, i meriti lætæ reverere parentis,
 Quem fugit, & factis abdicat ille suis.
 Nec quia privigno videar coitura noverca,
 Terruerint animos nomina vana tuos.
 Ista vetus pietas, avo moritura futuro,
 Rustica, Saturno regna tenente, fuit.
 Saturnus periit; perierunt & sua jura,
 Sub Jove nunc mundus: iussa sequare Jovis.
 Juppiter esse piæ statuit, quodcumq; juvaret,
 Et fas omne facit fratre marita soror.*

Isthmos in-
 sula inter Io-
 nium, & Æ-
 geum mare.
 Træzæna in-
 tra Isthmon,
 ubi Pitheus
 Thesei ma-
 ternus avus
 regnavit.
 Theseus Ne-
 ptuni nepes,
 Pirythous, &
 Theseus ou-
 merantur in-
 ter quatuor
 amicorum
 paria. Mi-
 notaurum
 intelligit.
 Ariadne.
 Amazones
 securi ute-
 bantur. In-
 Thesei odiū
 Hipp. verte-
 re nititur,
 graves inju-
 rias narran-
 do. Demo-
 phoon, &
 Antigonus,
 Thesei, &
 Phædræ filii.
 Ironia.
 Ad objectū
 responsio.
 Galide sua-
 det.

Illa coit firma generis junctura catena,
 Imposuit nodos cui Ventus ipsa suos.
 Nec labor est celare; licet, peie munus ab illa,
 Cognato poterit nomine culpa regi.
 Viderit amplexus aliquis: laudabimur ambo:
 Dicar privigno fida noverca meo.
 Non tibi per tenebras durare ferenda mariti
 Janua; nec custos decipiendus erit.
 Ut tenuit domus una duos, domus una tenebit,
 Oscula aperta dabas, oscula aperta dabis.
 Tutus eris mecum, laudemque merebere culpa;
 Tu licet in lecto conspiciare meo.
 Tolle moras tantum, properataque federa junge:
 Qui mihi nunc savit, sic tibi parcat amor.
 Non ego dedignor supplex humilisque precari:
 Hec, ubi nunc fastus, atque verba jacent?
 Et pugnare diu, nec me summittere culpa,
 Certa fui, certi si quid haberet amor.
 Vidta praeor, genibusque tuis regalia tendo
 Brachia, quid deceat, non videt ullus amans.
 Depudit, profugusque pudor sua signa reliquit,
 Da veniam fassa, duraque corda doma. (nos,
 Quod mihi sit genitor, qui possidet aequora Mi-
 Quod veniat proavi fulmina tortae manu.
 Quod sit avus, radiis frontem vallatus acutis,
 Purpureo tepidum qui movet axe diem.
 Nobilitas sub amore jacet: miserere priorum:
 Et mihi si non vis parcere, parce meis.
 Est mihi doctalis tellus Jovis insula Crete:
 Serviat Hyppolyto regia tota meo.
 Flecte feros animos, potuit corrumpere taurum
 Mater: eris tauro savior ipse truci?

A facili.

Commiseratio à genere.

Jovem intelligit Sol.

Ab utili sua-
fit.

Per

Per Venerē parcas, oro, quæ plurima mecum est, A maiori.

Sic nunquam, quæ te spernere possit, ames.

Adiurationē
cōprecation-
ibus ornat.

Sic tibi secretis agilis Dea saltibus adsit,

Sylvaque perdendas prabeat alta feras.

Diana.

Sic faveant Satyri, montanaque numina Panes,

Et cadat adversa cuspide fossus aper.

Sic tibi dent Nympha, quamvis odisse puellas

Diceris: arentem quæ levat unda siccum (catis;

Arguet mise-
rationem.

Addimus his precib⁹ lacrymas quoq; verba pre-

Perlegis, & lacrymas finge videre meas.

IN V. EPIST. ARGUMENTUM.

Cum Hecuba, Cyssæi filia, & Priami uxor gravida esset, ardentem faciem, totam Trojā comburentem se parere somniavit. Territus itaque Priamus, oraculum consuluit: à quo cum accepisset, oriturum filium, qui patriæ esset exitio, quam primum pater ederetari: interfici iussit. Hecuba verò, cum puerum, qui postea Paris dictus est, peperisset, materna pietate mota, pastoribus Regis clausula alendum mandavit. Is autem cum jam adolefceret, Oenonem nympham adavit, atque ut aliquibus placet, in uxorem duxit. Sed cum Juno, Pallas, & Venus de pulchritudine contenderent, propter aureum pomum, in quo scriptum erat, Detur Pulchriori, à Jove ad Paridis arbitrium remissæ sunt: cui cum Juno regnum, Pallas sapientiam, Venus voluptatem, & mulierum pulcherrimam promississet, pro Venere sententiam tulit. Qui deinde à patre cognitus, & in gratiam susceptus, Spartem navigans, Helenam Menelai uxorem rapuit, eamque Trojā abduxit. Quod cum Oenone rescivisset, hac epistola de ejus perfidia conquerendo Helenā Græcis reddi, & se recipi suadet.

OENONE PARIDI.

Multi hæc
duo carmina
adscriptitia
dicunt.

Pegasis nym
pha, à Pega-
sio fonte.

In Paridem
beneficia.
Xantus.

Arborem
apostroph.

Nympha suo Paridi, quamvis suus esse re-
cuset.

Mittit ab Idais verba legenda jugis.
Perlegis? an conjux prohibet nova? perlege: nō est
Ista Micenaa littera facta manu.

Pegasis Oenone Phrygis celeberrima sylvis
Lesa quæror de te, si finis ipse, meo.
Quis Deus opposuit nostris sub numina votis?
Ne tua permaneam, quod mihi crimen obest?
Leniter, ex merito quicquid patiæ ferendū est.
Qua venit indigna, pœna dolenda venit.

Non dum tantus eras, cum te contenta marito
Edita de magno * flumine Nympha fui.
Qui nunc Priamides (adsit reverentia vero)
Servus eras, servo nubere Nympha tuli.
Sæpe greges inter requievimus arbore tecti,
Mistæque cum foliis præbuit herba torum.
Sæpe super stramen, fœnoque jacentibus alto,
Depressa est humili cana pruina casa.
Quis tibi monstrabat saltus venatibus aptos,
Et tegeret catulos, qua fera rupe suos?
Retia sæpe comes maculis distincta tetendi.
Sæpe citos egi per juga longa canes.
Incisa servant à te mea nomina fagi,
Et legor Oenone falce notata tua.
Et quantū trūci, tantū mea numina crescunt;
Crescite, & in titulos surgite recte meos.
Populus est (memini) fluviali consista ripa,
Est in qua nostri littera scripta memor.
Popule, vive precor, qua consistam argine ripa,
Hoc in rugoso cortice carmen habes;

Cum

*Cum Paris Oenone poteris sperare relicta,
Ad fontem Xanthis versa recurret aqua.
Xanthe retrò propera, versaque recurrere lymphe.*

Paridis carmen.

*Sustinet Oenonem deseruisse Paris.
Illa dies factum miseramibi duxit ab illa
Pessima mutari coepit amoris hyems:*

Apostrophe ad Xanthum pathos ab origine malorum.

*Qua Venus, & Iuno, sumtisque decentior armis,
Venit in arbitrium nuda Minerva tuum.*

Judicium Paridis.

*Attoniti micuere sinus, gelidusque cecurrit,
Ut mihi narraſti, dura per ossa tremor.*

*Consului (neque enim modicè terrebar) annusque
Longevosque senes, constitit esse nefas.*

*Casa abies, sectæque trabes, & classe parata,
Carnia ceratas accipit unda rates.*

Subita narratio apparatus ad Helenam radicendam.

*Flesti discedens: hoc saltem parce negare,
Præterito magis est iste pudendus amor.*

*Et fleſti, & nostros vidisti flentis ocellos:
Miscuimus lacrymas mœſtus uterque suas.*

A præterito amore commiseratio.

*Non sic appositis vincitur viribus ulmus,
Ut tua sunt collo brachia nexa meo.*

*Ab quoties, cum te vento quererere teneri,
Riserunt comites ille secundus erat.*

Paridis discessus.

*Oscula dimissa quoties repetita dediſti?
Quam vix sustinuit dicere lingua, vale.*

*Aura levis rigido pendentia lintea malo
Suscitât, & remis eruta canet aqua.*

*Prosequor infelix oculis abeuntia vela,
Qua licet, & lacrymis humet arena meis.*

Nereides nymphæ marinx.

*Uique celer venias, virides Nereidas oro,
Scilicet ut venias in mea damna celer.*

*Votis ergo meis alij rediture rediſti,
Hei mihi! pro dira pellice blanda fui.*

Aspi-

MonsSigeus. *Aspiciat immensum moles nativa profundum,
 Mons fuit, aquoreis illa resistit aquis.*
Prospexi. *Hinc ego vela tue * cognovi prima carina,
 Et mihi perfluctus impetus ire fuit.*
Purpurat
Helena Cli- *Dum miror, in sūma fulsit mihi purpura prora:*
menam, & *Pertimui: culinus non erat ille iunx.*
Ethram cum *Fit propior, terrasque cita ratis attingit auræ:*
Helena ra- *Ecce minas vidi corde tremente genas.*
puit Paris. *Nō satis id fuerat (quid enim furiosa morabar?)
 Hærebat gremio turpis amica tuo.
 Tunc vero, rupique sinus, & pectora planxi,
 Et secui madidas ungue rigente genas.
 Implevi que sacram querulis ululatibus: Idem,
 Illinc has lacrymas in mea saxa tuli.
 Sic Helene doleat, deserta quo conjuge ploret;
 Qua prior, & nobis intulit, ipsa ferat.
 Nūc tibi cōveniunt, quæ te per aperta sequantur
 Æquora: legitimos destituantque viros.
 At cum pauper eras, armenta que pastor agebas,
 Nulla, nisi Oenone, pauperis uxor erat.
 Non ego miror opes, nec me tua regia tangit,
 Nec de tot Priami dica ut una nurus. (set,
 Non tamē ut Priamus Nympha socer esse recu-
 Ant Hecuba fuerim dissimulanda nurus.
 Digna que sum, & cupio fieri matrona potentis,
 Sūt mihi, quas possunt sceptræ decere manus.
 Nec me (faginea, quod tecum fronde jacebam)
 Despice: purpureo sum magis apta toro.
 Denique tutus amor meus est: tibi nulla parantur
 Bella, nec ultrices advehit unda rates.
 Tyndaris infestis fugitiva reposcitur armis,
 Hac venit in thalamos dote superba tuas.
 Qua*

In Helenam
præcatur.

Ab honesto
objectioni
responsio.

A tuto sua-
sio.
Helena Tyn.
dari filia pu-
rativa hone-
sta petitio.

- *Qua fisis Danaïs reddenda, vel Hec̃ora frat̃rē,
Vel cum Deiphobo Pulydamanta roga. (ipse*
■ *Quid gravis Antenor, Priamus quid suadeat,
Consule: queis atas longa magistra fuit.*
■ *Turpe rudimentum est patria preponere raptā,
Causa pudenda tua est: iusta vir arma movet.*
■ *Nec tibi, si sapias, fidam promitte Lacenam,
Qua sit in amplexus tam citò versa tuos.*
■ *Ut minor Atrides temerati fœdera lecti
Clamat, & externo latus amore dolet:*
■ *Tu quoque clamabis. Nulla reparabilis arte
Lesa pudicitia est: deperit illa semel.*
■ *Ardet amore tui, sit, & Menelaon amavit,
Nunc jacet in viduo creditus illo toro.*
■ *Felix Andromache, certo bene nupta marito,
Uxor ad exemplum fratris habenda fui.*
■ *Tu levior solitis, tunc cum sine pondere succi
Mobilius ventis arida facta * cadunt.*
■ *Et minùs est in te, quam summa pondus arista,
Qua levis assiduis solibus usta riget.*
■ *Hec tua (nam recolo) quondā germana canebat:
Sic mihi diffusis vaticinata comis.*
■ *Quid facis Oenone? quid arena semina mādās?*
■ ** Non profecturis littora bobus aras.*
■ *Graja juvenca venit, quæ te patriamq; domumq;
Perdes: io prohibe, Graja juvenca venit.*
■ *Dum licet, obscenam ponto de mergite puppim:
Heu quantum Phrygii sanguinis illa vohit!*
■ *Dixerat: in cursu famula rapere furem;
At mihi flaventes diriguere coma.*
■ *Ah nimium misera vates mihi vera fuisti:
Possides en saltus illa juvenca meos!*

Menelaus.
Lacena à Laco-
nia regione,
ubi nata est.
Menelaū in-
telligit, qui
Agamemno.
ne erat infe-
rior.
Verissima
sententia.
Androma-
che Hectoris
conjug.

cadunt.
In Paride le-
vitatem ar-
guit.

Cassandræ
everſionis.
Trojanæ va-
ticionium.
Proverbium
Helenā me-
taphoricè
intelligit.

Sit

Theseus Helenam adhuc
juvenis rapuit.

Omnia cogit amor.

Toties, inviosè, cum
bis tantum
rapta fuerit.

A pudicitia
se commendat.

Phœbus.

Percelebris
sententia.

Adone Apollinis se
commendat.

Apollo, amore
Alcestræ
raptus.

Admeti regis
Thesphalidis
pavit arma.

*Sit facie quamvis insignis, adultera certe est,
Deservit patrios hospite capta deos.
Illam de patria Theseus (nisi nomine fallor)
Nescio quis Theseus abstulit arte sua.*

*A juvenem, & cupido credatur reddita virgo?
Unde hoc compererim tam bene, queris amo.
Vim licet appelles, & culpam nomine veles:*

*Qua toties rapta est, præbuit ipsa rapi.
At manet Oenone fallenti casta marito,
Et poteras falli legibus ipse tuis.*

*Me Satyri celeres (silvis ego lecta latebam)
Quæsierant rapido, turba proterva, pede.
Cornigerumque caput pinnæ præcinctus acuta,
Faunus in immensis, qua timet Ida, jugis.*

*Me fide conspicuus Troja munitor amavit,
Ille mea spoliū virginitatis habet.
Id quoque luctando, rupi tamen ungue capillos,
Oraque sunt digitis aspera facta meis.*

*Nec pretium stupri, gemmas; aurūque poposci:
Turpiter ingenuum munera corpus emunt.
Ipse ratus dignam, medicas mihi tradidit artes,
Admisitque meas ad sua dona manus.*

*Quacūq; herba potens ad opē, radixq; medendi,
Utilis in toto nascitur orbe, mea est. (bis?)
Me miseram, quod amor nō est medicabilis her-
Deficior prudens artis ab arte mea.*

*Ipse repertor opis vaccas pavisse Pheras
Fertur, & à nostro saucius igne fuit.
Quod neque graminibus tellus fecunda creadis,*

*Nec Deus auxilium tu mihi ferre potes.
Et potes, & merni, digna miserere puella:
Non ego cum Danaïs arma cruenta fero.*

Sed

*Sed tua sum, tecumque fui puerilibus annis,
Et tua, quod superest temporis, esse precor.*

Pheræ civi-
tas Thessaliæ

IN VI. EPIST. ARGUMENTUM.

Monitus oraculo Pelias Neptuni filius, tunc illi propinquam fore amorem, cum patri sacrificanti aliquis pede nudo sibi superveniret, cui annua sacra peragenti Iason Æsonis filius, ejusque nepos, dimisso in limo Anauri fluvii calceamento, ad sacra properans, altero pede exuto occurrit. Pelias igitur, oraculi memor, Iasoni suadet, ut Colchon iret aureū vellus quaesiturus, sperans illic cum petiturum, cum audisset opus esse humanis viribus insuperabile. Iason autem veluti magnanimus expeditionem libenter assumens, ac multis Græciæ nobilibus convocatis, Argo navem ex Pegaso Thessaliæ sinu solvens, Lemnon Insulam delatus est, ubi cum mulieres viros omnes cōmuni consilio una nocte interemissent, Hypsipyle, Thoantis filia, quem sub falsam mortis simulationem & hospitio, & lecto liberalissimè excepit. Verum jam duobus annis peractis, orantibus sociis, & exigente tempore, ut prædictam expeditionem perficeret, Hypsipylem prægnantem relinquens, Colchos navigavit, ubi arte Medæ dracone sopito, taurisque superatis, aureum illud Vellus adeptus, illam secum adduxit: quare Hypsipyle Medeam sibi prælatam dolens, hac epistola Iasoni de prospero reditu congratulando, in contemptum ejus, crudelitatem, atque incantationes execrans, vertere hititur. Postremò in Iasonem, & Medeam imprecatur.

HYPSIPYLE IASON

Littora Thessalia reduci tetigiſſe carina
Diceris, aurata vellere dives ovis.
Gratulor incolumi, quantum ſinis: hoc tamen ipſo
Debneram ſcripto cernor eſſe tuo.

Nam

Nam, ne pacta tibi prater mea regna redires,

Cum superes, ventos non habuisse potes.

Quamlibet adverso signetur epistola vento:

Hypsipyle missa digna salute fui.

Cur mihi fama prior, quā nuntia littera venit?

Isse sacros Martis sub iuga panda boves.

Seminibus jactis segetes adoleffe virorum,

Inque necem dextra non egnisse tua.

Pervigilem spoliū pecudis servasse draconem,

Rapta tamen forti vellera fulva manu.

Hac ego si possem timida credentibus ista,

Ipse mihi scripsit, dicere quanta forem?

Quid queror officium lenti cessasse mariti?

Obsequium, maneo si tua, grande tuli.

Medea. *Barbara narratur venisse venefica tecum,*

*In mihi promissi parte * recepta tori.*

recepta. *Credula res amor est: utinam temeraria dicar,*

(riminibus falsis insimulasse virum.

Nuper ab Hemoniis hospes mihi Thessalus oris

A quo acceperat. *Venerat, & tactum vix bene limen erat.*

Aesonidis, dixi, quid agit meus? ille pudore

Hesit in opposita lumina fixus humo.

Protinus exilui, tunicisque à pectore ruptis.

Synecdoche. *Vivit, an (exclamo) me quoque fata trahunt?*

Vivit, ait, timidumque mihi jurare coegi,

Vix mihi, teste Deo, credita vita tua est.

Boves eripēs. *Ut animus rediit, tua facta requirere cœpi,*

des ignivo- *Narrat ahenipedes Martis arasse boves.*

mi ab Jafone *Vipereos dentes in humum pro semine jactos,*

domiti. *Et subito natos arma tulisse viros.*

Draconis *Terrigenas populos civili Marte peremptos,*

dentibus se- *Impleffe atatis fata diurna sua.*

minuatīs gē- *De-*

Devicto serpente, iterum, si vivat Jason

gantes nati
mutuis vul-
neribus ce-
ciderunt.

Quarimus, alternant spesque, timorq fides.
Singula dum narrat, cursu, studioque loquendi,

Jasonis per-
juriū arguit.

Detegit ingenio vulnera facta tuo.

Hæus ubi pacta fides? ubi connubialia jura?

Faxque sub arsfuros dignior ire rogos?

Non ego sum furtim tibi cognita: pronuba Juno

Synecdoche.

Adfuit, & fertis tempora vincens Hymen.

Ac mihi, nec Juno, nec Hymen, sed tristis Erynnis

Prætulit infastas sanguinolenta faces.

Quid mihi cū Minyis? quid cū Tritonide pinu?

Minyx Ar-
gonauræ, qui
ex Thessalia
venierunt.

Quid tibi cum patria navita Tiphys mea?

Non erat hic aries villo spectabilis aureo,

Tritonidæ

Non senis Ætæa regia: Lemnos erat.

Certa fui primo (sed me mala fata irabebant)

pinu Argo na-
vem intelli-
git, artem
Palladis ex
pinu confe-
ctam synec-
restis.

Hospita feminea pellere casta manu.

Lemniadesq; viros nimium quoq; vincere norunt;

Milite tam forti vita tuenda fuit.

Urbe virum vidi, rectoque, animoque recepi,

Hic tibi bisque æstas, bisque cucurrit hyems.

Tertia messis erat, cum tu dare vela coactus,

Implesti lacrymis talia verba tuis.

Beneficia
amplificat.

Abstrabor Hypsipyle, sed dæi modo fata recursu,

Vir tuus hinc abeo, vir tibi semper ero

Quod tamen à nobis gravida celatur in alvo,

Jasonis ver-
ba.

Vivat, & ejusdem simus uterque parens.

Hactenus & lacrymis in falsa cadentibus ora,

Cætera te meminisse non potuisse loqui.

Ultimus è sociis sacram conscendis in* Argo,

Argo.

Illæ volat, ventus concava vela tenet.

Cerula præpulsa subducitur undæ carinæ,

Jasonis pro-
fectio Col-
chos.

Terra tibi nobis aspiciuntur aquæ.

In

*In latus omne patens turris circumspicit undas,
Huc feror, & lacrymis osq; sinusque madent.
Per lacrymas specto, cupidaque faventia menti
Longius assueto lumina nostra vident.*

**Perfolvenda
pētasyllaba.**

*Addo preces castas, immistaeque vota timori,
Nunc quoque te salvo perfolvenda mihi.
Vota ego perfolvam? votis Medea fruetur?
Cor dolet, atque ira mistus abundat amor.*

**Cū indigna-
tione ironia.**

*Dona feram templis? vivum quod Iasona perdo
Hostia pro damnis concidat ista meis?
Non equidem securus fui semperque verebar,
Ne pater Agricola sumeret urbe nurum.*

**Medeā ma-
leficio, &
magica arte
accusat.**

*Argolicas timui: nocuit mihi barbara peltex,
Non expectata vulnus ab hoste tuli.
Nec facie, meritisq; placet, sed carmine movit,
Diraque cantata pabula falce metit.*

*Illa reluctantem cursu deducere Lunam
Nititur, & tenebris abdere Solis equos.*

*Illa refranat aquas, obliquaque flumina sistit,
Illa loco silvas, vivaque saxa movet.*

*Per tumulos errat sparsis discincta capillis,
Certaque de tepidis colligit ossa rogis.*

*Devovet absenteis, simulacraque cerea fingit,
En miserum tenuis in jecur urget acus.*

***mage.**

Ei quæ nescierim melius Malè queritur herbis
Moribus, & forma conciliandus amor.*

*Hanc potes amplecti: thalamoque relictus in uno,
Impavidus somno nocte silente frui?*

Scilicet ut tauros, ita te juga ferre corgit,

**Rem à facto
arguit.**

*Quaque feros angues, te quoque mulcet ope.
Addo quod adscribi factis, procerumq; iuvisque
Se favet, & titulo conjugis nuxor ebest.*

At.

*Atque aliquis Pelia de partibus acta venenis
Impnat, & populum qui sibi credat, habet.*

Non hac Æsonides, sed filia Phasias Ætine,

Aurea Phryxoe, ierga revellit ovis.

Non probat Alcimedem mater tua, cōsule matrē,

Non pater a gelido cui venit axe nurus.

Ille sibi Tanai, Schyticaque paludibus unda

Querat, & à patria Phasidos usque virum.

Mobilis Æsonide, vernaque incertior aura,

Cur tua polliciti pondere verba carent?

Vir meus hinc jeras, cur nō meus inde redisti?

Sim reducis conjux, sicut euntis eram.

Si te nobilitas, generosaque nomina tangunt:

En ego Minoo nata Thoante feror. (na,

Bacchus avus, Bacchi conjux redimita coro.

Præradiat stellis signa minora suis.

Dos mihi Lemnos erit, terra ingeniosa colenti,

Me quoque jam taleis inter habere potes.

Nunc etiam peperit, gratare ambobus Jason:

Dulce mihi gravida fecerat auctor omnis.

Felix in numero quoq; sum, prolemq; gemellā,

Pignora Lucina bina favente dedi.

Si queras, cui sint similes: cognosceris illis:

Fallere non norunt, cætera patris habent.

Legatos quos penè dedi pro matre ferendos,

Sed tenuis coeptas seva noverca vias.

Medeam timui, plus est Medea noverca;

Medea faciunt ad scelus omne manus.

Spargere qua fratris potuit lacerta per agros,

Corpora pignoribus parceret illa meis?

Hanc tamen, o demēs, Colchisq; ablata venenis,

Diceris Hypsipyles præposuisse toro.

Phasis Col-
chorum flu-
men.

Phryxus ara-
maris filius
aurei velle-
ris Arietem,
Helle sorore
submersa

Mæti immo-
lavit, & vel-
lus in Tem-
plo suspēdit.

Tanais Scy-
thiæ fluv. ad
Septentrionē.

A genere se
commendat.

Thoas Bac-
chi ex Atiad.
næ filius, Bac-
chus Ariad-
næ cum no-
vem gemmis
sux coronæ
in astra ma-
tavit.

Thoas, & Fu-
meus gemel-
li.

Amplificatio
ex nomine.

Absyrtus Me-
deæ frater.

A fortiori ar-
gumentum.

Colchis præ

E

Tar-

Colehidis. Turpiter illa virum cognovit adultera virgo:
Medeam in Me tibi, teque mihi tēda pudica dedit.
contemptum Prodidit illa patrem, rapui de cede Thoanta;
adducit. Deseruit Colchos, me mea Lemnos habet.

Interrogatio
cū stomacho

Quid refert? scelerata piam si vincit, & ipso
 Crimine dotata est, emeruitque virum.

Lemniadum facinus culpo, non miror, Iason,

Quamlibet iratis ipse dat arma dolor.

Dic age, si ventis (ut oportuit) aëus iniquis

Intrasses portus, inque, comesque meos.

Obviaque exissem foetu comitata gemello,

Hiscere nempe tibi terra roganda fuit?

Quo valu natos, quo me, scelerate, videres?

Perfidie, pretio, qua nece dignus eras?

Ipsa quidem per me tutus, sospesque fuisses,

Non quia tu dignus, sed quia mitis ego.

Pellicis ipsa meos implestem sanguine vulnus,

Concludit

per imprecā-
tionem.

Quosque veneficiis abstulit ipsa suis.

Medea Medea forem, quod si quis ab alto

Iustus adest Volis Iuppiter ipse meis.

Quod gemis Hypsipyle, lecti quoque, subnuba nostri

Mœreat, & leges sentiat ipsa suas.

Utque ego destitutor conjux, materque duorum,

A totidem natis orba sit, atque viro.

Nec malè parca diu teneat, pejusque relinquat:

Exulet, & toto querat in orbe fugam.

Quam frati germana fuit, miseroque parenti

Filia: tam natis, tam sit acerba viro.

Cum mare, cum terras consumserit: aëra tentet:

Erret inops, exspes, cede cruenta sua.

Hec ego conjugio fraudata Thoantias ora,

Vivite devoto, nuptique, virque iore.

IN

IN VII. EPIST. ARGUMENTUM.

Troja à Græcis everſa. Æneas, Anchisæ, & Veneris filius, raptis incendio ſecum penatibus, viginti navibus mare conſcendit, qui tempeſtate vexatus, magna parte maris pererrata, in Lybiam quidem deluſus eſt: ubi tunc Dido, ut Virgilius finxit, Beli filia, & Sichei Herculis Sacerdotis uxor, ex Tyro urbe proſecta, fratris Pigmalionis, qui in cautus maritum ob ejus divitias intercepſit, & ſævitiâ, & avaritiâ fugiens, urbem novam Carthaginem condebat, à qua Æneas cum ſociis liberaliſſimè ſuſceptus, & amatus, cum ea concubuit. Verùm cum Mercurii monitu in Italiam ſibi ab oraculo proximam navigare cogere-
tar Dido præſentiens, veluti quæ ardentiffimo amoris flagrabat incendio, illum à navigandi, aut ſaltem differendi propoſitio revocare tentas, poſt multas tandem fruſtrâ effuſas preces, ad eum moribundas ſcripſit, quæ noverat mortis cauſam præbuiſſe.

D I D O Æ N E Æ.

Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in herbis,
Ad vada Mæandri concinit albus olor.

Nec, quia te noſtra ſperem prece poſſe moveri

Alloquor; adverſo vovimus iſta Deo.

Sed merita & famâ, corpusq; animamq; pudicū

Cū male perdiderim, perdere verba leve eſt.

Certus es ire tamē, miſeramq; relinquere Dido,

Aique idem venti vela, fidemque ferent.

Certus es Ænea cum fœdere ſolvere naves,

Quæque ubi ſunt neſcis, Itala regna ſequi.

Nec nova Carthago; nec te creſcentia tangunt faciendæ

Mœnia, nec ſceptro tradita ſumma tho.

Facta fugis, *facienda petis, quærenda per orbē

Altera, queſita eſt altera terra tibi.

De morte de
liberaſſe in-
dicat.

Meander

Flavius Jong

tortuoſus ex

Anoſtene

môte oriens.

Ab perfidis

Ab utili diſ-

ſuaſio.

Ut terram invenias, qui seā tibi tradet habent.

Quis sua non notis arva tenenda dabis? (dā?

Alter habēdus amor tibi restat, & altera Dido,

Quamque iterum fallas, altera danda fides.

Similitudi-
nis vim amo-
ris auget.

Quando erit, ut cōdas instar Carthaginiis urbē,

Et videas populos alius ab arce tuos?

Omnia si veniant, nec te tua vota morentur,

Unde tibi, quae te sic amet, uxor erit?

Uror ut inducto cerata sulphure tēda,

Ut pia fumosi addita thura focis.

Aeneas oculis semper vigilantibus haeret,

Aenean animo voxque, diesque refert.

Non sine pie-
tate ad Vene-
rem apostro-
phat.

Ille quidē malē gratus, & ad mea munera sur-

Et quo (si non sim stulta) carere velim. (dus,

Non tamen Aeneam, quāvis malē cogitet, odii:

Sed queror infidum, quēstaque peius amo.

Inconstantia
amantium.

Parce Venūs nūruī: dūtrūq; amplectere fratrem

Frater amor, castris militet ille tuis.

Aut ego quē cēpi, (utq; enim dedignor) amare,

Materiam cura praebeat ille mea.

In Aenea ni-
miam duri-
tiam arguit.

Fallor, & ipsa mihi falsō jactatur imago,

Matriis ab ingenio dissidet ille suae.

Te lapis, & montes, innataque rupibus altis

Rohora, te sava progenere fera. (tis,

Aut mare, quale vides agitari nūc quoq; von-

Quō tamen adversis fluctibus ire paras. (sit

Ab imminē-
tibus avoca-
re laborat.

Quō fugis? obstat hyems, hyemis mihi gratia pro-

Aspice, ut eversas concitet Euris aquas.

Quod tibi maluerim, sine me debere procellis,

Iustior est animo ventus, & unda tuo.

Non ego sum tanti, quod non merearis inique,

Ut pereas, dum me per freta longa fugis.

Exer-

*Exercet pretiosa odia, & constantia magno,
Si, dum me careas, est tibi vile mori.*

Triton Nep-
tuni filius, &
tubicu.

*Jam veni ponent, strataque aequaliter unda,
Ceruleis Triton per mare curret equis.*

*Tu quoque cum ventis utinam mutabilis esset,
Et nisi duritia robora vincis, eris.*

*Quid, si nescires insana quid æquora possent?
Expertæ toties tam malè credis aqua?*

Ab experien-
tia dissuadet.
Experte, paf-
fic.

*Ut pelago suadente etiam retinacula solvas,
Multa tamen latus tristia pontus habet.*

*Nec violasse fidem tentantibus æquora prodest,
Perfidia pœnas exigit ille locus.*

*Præcipue cum læsus amor, quia mater amorum
Nuda Cybериacis edita fertur aquis.*

*Perdita, ne perdam timeo, noceam ve nocenti,
Nen bibat æquoreas naufragas hostis aquas.*

Cythera Ve-
nus à Cythe-
ra insula, co-
tra Cretam
ex maris spu-
ma nata fin-
gitur.

*Vive precor, sic te melius quam funere perda,
Tu potius lethi causa ferere mei.*

*Finge age te rapido (nullū sit in omine pondus)
Turbine deprehendi, quid tibi mentis eris?*

Æneam sibi
conciliat.

*Protinus occurrent falsa perjuræ lingua,
Et Phrygia Dido fraude coacta muri.*

Artificiosæ
conscientiæ
recordatio-
nem in ma-
gnis pericu-
llis comme-
morat.

*Conjgis ante oculos deceptæ stabit imago
Tristis, & effusis sanguinolenta comis.*

*Quicquid id est, totum merni, concede dices,
Quaque cadent, in æ fulmina missæ putes.*

*Da brevis sævitia spatium, pelagique, inæque
Grande mora prætium, tuta futura via est.*

*Nec mihi tu parcat, pueri parcat Julo,
Te satis est titulum mortis habere mee.*

*Quid puer Ascanius? quid Dii meruere Pena-
Ignibus ereptos obruet unda deos?*

Ab impietate.
(res. to.

Cicula.

*Sed neq; fers tecum, nec qua mihi perfide jactas,
 Præferunt humeros sacra, paterque tuos.
 Omnia mentiris, neq; enim tua fallere lingua
 Incipit à nobis, primaque plektor ego.
 Si queras ubi sit formosi mater Iuli,
 Occidit à duro sola relicta vero.*

In Æneam
promerita.A tempore
Pathos.

Eumenides
 infernales
 furie per an-
 tiphrasiam,
 qui benovo-
 le non sint,
 sed alii pro-
 prio nomine
 ab eò id est
 bene, &
ma at, fu-
 rorem signi-
 ficat, quasi
 bene furen-
 tes dicta vo-
 lunt, ad pu-
 dorem apo-
 strophat.

Elisa Dido
 dicta est prio-
 ri nomine.
 Ab auctori-
 tata.
 Ence suum
 crimen pur-
 gat.
 A fati's excu-

*Hac mihi narraras, at me movere merentem,
 Illa minor culpa pœna futura mea est. (nena
 Nec mihi mens dubia est, quin teagna numina dā.
 Per mare, per terras, septima jactat hyems.
 Fluctibus ejectum tuta statione recepi,
 Vixque bene audito nomine regna dedi.
 His tamen officiis utinam contenta fuissam,
 Et mihi concubitus fama sepulta foret.
 Illa dies nocuit, qua nos declive sub antrum
 (carulens subitis compulsi imber aquis.
 Audieram vocem: Nymphas ululasse putavi,
 Eumenides fati's signa dedere meis.
 Exige lese pudor, pœnas, violata Sichæo,
 Ad quem (me miseram) plena pudoris es.
 Est mihi marmorea sacra'tus in ade Sichæus,
 Opposita frondes, velleraque alba tegunt.
 Hinc ego me sensu nato quater ore citari,
 Ipse sono tenui dixit, Elisa veni.
 Nulla mora est, venio, venio tibi debita conjux,
 Sed tamen admissi tarda pudore mei.
 Da veniam culpa, decepit idoneus anctus,
 Invidiam noxa detrahit ille mea.
 Diva parens, seniorque pater, pia sarcina natū,
 Spem mihi mansuri risu dedere viri.
 Si sui errandum causas habet error honestas,
 Adde fidem, nulla parte pigendus erit.*

Dn.

*Duram in extremum, vitæque novissima nostræ,
Prosequitur fati, qui fuit ante, tenor.*

*Occidit internas conjux mactatus ad aras,
Et sceleris tanti præmia frater habet.*

*Exul agor, cineresque viri, patriâque relinquo,
Et feror in duras hoste sequente vias.*

*Applicor ignotis, fratrique elapsa, fretoque,
Quod tibi donavi perfide, litius emo.*

*Urbem constisni, lateque patentia fixâ
Mœnia, finitimis invidiosa locis.*

*Bella in ment, bellis peregrina, & fœmina tentor
Vixque rudes portas urbis, & arma paro.*

*At ille proci placui, qui in me coiere, querentes, Getulia pars
Nescio quem thalamis præposuisse suis. Africæ*

*Quid dubitas victam Getulo tradere larbæ?
Præbuerim sceleri brachia nostra tuo.*

*Est etiam frater, cuius manus impiæ possit
Respergi nostræ sparsa crure viri Infelicitatū
Pone deos, & qua tangendo sacra profanas, amplificatio*

Non bene cœlestes impia dextra colit.

*Si tu vultoreras elapsis igne fœurns,
Pœniteo elapsos ignibus esse deos. Catholica
sententia.*

*Forſitan & gravidam Dido, scelerate, relinquas,
Parsque tui lateat corpore clausa meo. Tangit quod
Æneam fle-
tere debeat*

*Accedet fati matris miserabilis infans,
Et nondum nato funeris auctor eris.*

*Cumque parente sua frater morietur Iuli,
Pœnaque connexos auferet una duos. Per Ioniam
Æneæ disces-
sum Mercu-
rio imputat.*

*Sed iubet ire Deus, vellem vetuisset adire,
Pœnica nec Teneris pressa fuisset humns.*

*Hoc duos (nempe Deo) ventis agitaris iniquis, Tybris Ita-
liæ fluvius
ex Apennino*

Et teris in rapido tempora longa freto.

E. 4

Per.

monte de-
fluens.

Incommodis
commodas
subjicit, sa-
crata sceptrā
quoniam sub
Jovis tutela
erant Reges.

Adjuratio-
nes.

Phthia urbs
Theſſalia, à
qua Achilles
Phibius di-
citur.

A nomine
extenuatio.

A peritiā
dissuadet.

*Pergama vix tanto tibi erant repetenda labore
Hectore si vivo, quanta fuere, forent.*

*Nō patriā Simoēnta petis, sed Tybridis undas,
Nempe, ut pervenias quō cupis, hospes eris.*

*Uique lateat, refugiatque tuas abstrusa carinas.
Vix tibi continget terra petita seni.*

*Hos populos potius in doctem, ambage remata,
Accipe, & adveſtas Pygmalionis opes.*

*Ilion in Tyriam transfer felicius urbem,
Inque loco regis sceptrā sacrata tene.*

*Si tibi mens avida est belli, si quæris Julius
Unde suo partus Marte, triumphus eat.*

*Quem superet, ne quid desit, præbimus hostē,
Hic pacis leges, hic locus arma capi.*

*Tu modò per patrem, fraternaque tela sagittas;
Perque fuga comites Dardana sacra, deos.*

*Sic superent quoscumque tua de gente reportas,
Mars ferus, & damni sit modus ille tui.*

*Ascaniusque suos feliciter impleat annos,
Et senis Anchisæ molliter ossa cubent.*

*Parce, precor, domui, qua se tibi tradidit hab. n.
Quod crimen dicis, præter amasæ, memi?*

*Non ego sū Phthias, magnisq; oriūda Mycenis.
Nec steterant in te virque, paterque meus.*

*Si pudet uxoris, non nupta, sed hospita dicar,
Dum tua sit Dido, quidlibet esse feret.*

*Nota mihi freta sunt Afrum fragentia listus,
Temporibus certis dantque, negantq; viam.*

*Cum dabit aura viam, præbebis carbasā vētis,
Nunc lovis ejēctam consinet alga ratem.*

*Tempus ut observem, manda mihi; certius ibis,
Nec te, si cupies, ipse manere sinam.*

Es

Est focii requiem poscunt, laniat aque classis.

• Differendi
alia ratio.

Postulat exiguas semirefecta moras.

Promeritis, & si qua tibi debebimus nitra,

• A beneficiis
deprecatio.

Pro spe conjugii tempora parva peto. (su,

Quam freta matrescunt, & amondā tempore, & n-

Hypallage.

Fortiter edisco tristia posse pati.

Sic minus, est animus nobis effundere vitæ,

In me crudelis non potes esse diu.

Aspicias utinam quo sit, scribentis imago:

Scribimus, & gremio Troicus ensis adest.

Perq; genas lacrymas tribum labuntur in ens.

Qui jam pro lacrymis sanguine tinctus erit.

Quam bono cōveniant fato in a munera nostro!

Instruis impensa nostræ sepulchra brevi.

Nec mea nunc prima feriantur postera telo,

Ille locus seui vulnus amoris habet. (pa,

Anna soror soror Anna mea male conscia sal.

• Per commi-
serationem

Jam dabis in cineres ultima dona meas.

Nec consumpta regis inscribat Elisa Sichæ,

• apostrophe.

Hoc tamen insummi marmore carmen erit.

• Didonis epi-
taphium.

Præbuit Aneas, & causam mortis, & ensam

Ipse sua Dido concidit usa manu.

IN VIII. EPIST. ARGUMENTUM.

Hermione, Menelai, & Helenæ filia, à Tyndaro
avo materno, cui domum commendatæ Menelaus,
domi iret ad Trojam, Orestis, Agomemnonis, & Cly-
temnestræ filio despōsata est, quam etiam Menelaus
hujusce rei infans, Pyrrho Attilis filio ante Trojam
promisit, qui tandem reversus Hermionem rapuit;
sed cum Pyrrhi cōnubium maximo odio haberet, &
Orestem adamasset, clam per nuntium monuit facile
posse à Pyrrhi vinculis liberari, quod quidem est as-
secuta,

secusa : nam Orestes post Ægistihi, matrisque eadem
furore purgatus, Pyrrho in Templo Apollinis inter-
fecto eam recepit.

HERMIONE ORESTE

Alloquor, Hermione, nuper, fratremq; virumq;
Nunc fratrem, nomē conjugis alter habes.
Pyrrhus Achillides, animosus imagine patris,
Inclusam contra iusqueopinamque tenet.

Verba Her-
mionas ad
Pyrrhum.

Quod potui, veni, ne non invita tenerer;
Cetera fœminea non volvere manus.
Quid facis Æacide; non sum sine vindice, dixi,
Hec tibi sub domino est, Pyrrhe, puelia suo est.
Surdior ille freto clamantem nomen Orestis,
Traxit inernatis in sua tota comis.

Regio pro
persona,

Quid gravius, capta Lacedamone serva tulisse,
Si raperet Graias barbara turba nurus?
Parcius Andromachē vexavit Achaia victricem,
Cum Danaus Phrygias arcepi ignis opes.
At tu cura mei, si te non tangit, Oreste,
Injice non timidas in tua jura manus.

A minori.

An, si quis rapiat stabulix armenta restitue
Arma feras? raptæ conjuge, lenius eris.

A Menelai
exemplo sua
det.

Sis socer exemplo nupta repetitor adempta,
(ui pia militia causa puella fuit:
Si socer ignavus vacua * steriisset in aula,

sedisset.

Nupta fores Paridi mater, us ante fuit.
Non in mille rates, sinuosaque vela parabis,

A facili.

Nec numeros Danaï militis : ipse veni.

Ab agnatio-
ne Pelops, A-
trei pater.

Sic quoq; etiam repetenda tamen: nec turpe mari-
aspera pro caro bella tulisse toro.. (10

Quid? quod avus nobis idem Pelopeius Atreus?
Et si non esses vir mihi, frater eras.

Vir

Vir precor uxori, frater succurre sorori,
 Instant officio nomina bina tuo.
 Me tibi Tyndareus vita gravis auctor, & annis
 Tradidit: arbitrium neptis habebat avus.
 At pater Aecida promiserat inscius acti,
 Plus quoque qui prior est ordine, possit avus.
 Cum tibi nubebam, nulli mea sedā nocebat:
 Si jungar Pyrrho, tu mihi laesus eris.
 Et pater ignoscet nostro Menelaus amanti,
 Succubuit telis prepetis ipse Dei.
 Quem sibi permisit, genero permittet amorem,
 Proderit exemplo mater amata suo.
 Tu mihi, quod matri pater es, quas gesserat olim
 Dardanius patris advena, Pyrrhus agit.
 Ille licet patriis sine fine superbiat actis,
 Et tu, qua referas, actū parentis habes.
 Tantatidas omnes, ipsumque regobat Achillem,
 His pars militia dux erat, ille ducum. (icm,
 Tu quoq; habes proavū Pelopem, Pelopisq; parē.
 Si melius numeres, à Jove quinquus eris.
 Nec virtute cares, arma invidiosa tulisti:
 Sed tu quid faceres? indutis illa pater.
 Materia vellem fortis meliore fuisses,
 Non lecta est operi sed data causa tuo.
 Hanc tamē implesti, juguloque Aegisthus aperto
 Testa cruentavit, qua pater ante iuns.
 Increpat Aecides, landemq; in crimina vertit,
 Et tamen aspectus sustinet ille meos. (cunt,
 Ratiopor, & ora mihi pariter cum mante tumes-
 Pectoraque inclusis ignibus nŕa dolens.
 Hermione corum quicquamne objecit Oresti?
 Nec mihi sunt vires, nec ferus ensis adest.
 Fle.

Tyndarus a.
 vus mater-
 nus Hermio-
 nes.

Cupido.
 Paridi Pyr-
 rhum com-
 parat.

In generis
 nobilitate
 Orestē Pyr-
 rho preponit.
 Tantatidas
 Agamemno
 à Tantalō
 proavo.

Juppiter Tā-
 talum, Tan-
 talus Pelo-
 pem, Pelops.
 Phylistēnem
 Phylistēnes.
 Agamemno.
 nem.

Oresti patrē
 genuit.
 Perenne pro
 perenni.
 In fatum cul-
 pam vertit.

Rethorica
 occupatio.

Iuppiter in *Flere licet certe: flendo diffundimus iram,*
 cygnū Tædē *Perque sinū lacryma fluminis instar eunt.*
 compressit. *Has semper solas habeo, semperque profundo,*
 Pelops curū *Humens inculta fonta perenne gaud.*
 li certamine. *Hoc generis fato, quod nostros errat in annos,*
 Hyppoda. *Tantalides matres apta rapina sumus.*
 mix conjū- *Non ego fluminis referam mendacia cygni,*
 gio potius; *Nec querar in pluvia diluivisse Jovem.*
 est versus li- *Qua duo parrectus longe freta distinet Isthmos,*
 centiosus. *Vecta peregrinis Hyppodamia rosis.*
 Raptā à The- *Castori Amiclae, & Amiclae Pelluci,*
 seo Helenā, *Reddita Mopsopia Tanaris urbe soror.*
 fratribus Ca- *Tanaris Idae trans aquora ab hospite raptā,*
 store, & Pol- *Argolicas pro se vertit in arma manus.*
 loce recupe- *Vix equidē memini, memini tamen omnia lu-*
 rata est: po- *Omnia felicitū plena timoris erant. (Eus,*
 steā ū Paride *Etebat avus, Phebeque soror, fratresq; gemelli,*
 repitur. *Orabat superos Leda, summeque Jovem.*
 Amanchia *Ipsa ego non longas etiam tunc scissa capillos,*
 urbs Laconic *Clamabam, sine me, me sine, mater, abis?*
 Mopsopia *Nam coniux aberat, nec non Pelopeja credar,*
 Atticæ urbs, *Ecce Neoptolemo praeda parata fui.*
 à Mopsopo *Pelides utinam vitasset Apollinis arcus,*
 Rege. *Damnares nati facta proterva parens.*
 Neptolemus *Nec quondā placuit, nec nunc placuisse Achilli*
 Pyrrhus, qua *Abducta viduum conjuge flere virum.*
 si novus pu- *Qua me a coelestis injuria fecit iniquos?*
 gnator. *Quod mihi va misere fidus obesse querar?*
Parva mea sine matre fuit, pater arma gerabat,
Et duo cūm vivant, arba duobus erant.
Non tibi blāditias prīmū mea mater in annis,
Inserto dictas ore puella iuli.

Ad matrem
 apostrophat

Non

Non ego captavi brevibus tua colla lacertis,

Non sedi gremio sarcinagrata tuo

Non cultus tibi cura mei, nec pacta marito

Intravi thalamos matre parente novos.

Obvia prodieram reduci tibi, (vera fatebor)

Nec facies nobis nota parentis erat (sensi;

Te tamen esse Helenen, quod eras pulcherrima, In hoc tantū

Ipsa requirebas, quæ tibi nata foret. felix, quod

Pars hæc una mihi conjux bene cessit Orestes; Orestem ma-

Hic quoque (ni pro se pugnet) ademptus erit. ritum hæc

Pyrhus habet captâ redare, & victore pariet: sit.

Atque, & hoc nobis diruta Troja dedit.

Cum tamē alius equis Titan radiantibus instat,

Perfruo infelix liberiore malo. (mentem

Nox ubi me thalamis ululantem, & acerbage-

Condidit, in mæsto procubuique toro.

Pro somno lacrymis oculi funguntur abortis:

Quaque licet, fugio, sicut ab hoste, virum.

Sæpe malis stupeo, verumque oblita, locique,

Iguara tetigi Scyria membra manu.

Utique nefas sensi, male corpora tacta relinquo, In Scyro Ly-

Et mihi pollutas credor habere manus. comedis in-

Sæpe Neoptolemi pro nomine nomen Oreste

Exit, & errorem vocis, ut omen, amo.

Per genus infelix juro, generisque parentem,

Qui freta, qui terras, & sua regna quatit.

Per patris ossa tui, parui mihi, quæ tibi debet, colligit.

Quod se sub tumulo fortiter ultâ jacens.

Aut ego præmoriar, primoque, extinguar in avo,

Aut ego Tantalida Tantalidis nuxor ero.

IN IX, EPIST. ARGUMENTVM.

Herculem Juppiter ex Alcumena, sub forma Amphitryonis mariti oppressa, tribus noctibus in unam junctis genuit, quem Eurystheus Rex Mycenarum, Junonis astutia, ut sic ille periret, ad arduos labores incitavit. Sed cum robore corporis, atque ingenio valeret, semper victor evasit: inter quos Acheloniæ Etoliz fluvium, in varias sese vertentem figuras, ob Deianeiræ conjugium in Taurum tandem debellavit, & profecto, quamvis reliqua monstra viriliter superaverit; amoris muliebri succubuit; nam cum Eurystheus Rex Occaliz, Iolem filiam ei promissam denegasset, urbe capta, & Eurico occiso, Iolem obtinuit, cujus amore ita cæcatus est, ut ea jubente, Leonis spoliis, & clavam deposuerit, & (quod turpius est) inter Iolæ pedissequas cultu femineo indutus, verè non erubuit. Denique quicquid prius sub Omphale Lydiæ Regina, ex qua genuerat Lamum, tolleraverat, ea Iole perperit. Cum igitur Deianeira, Oenæ Regis Calidoniæ filia, ejus uxor, illum nam illacubri amore captum recisset, ex voluntate adversariorum factum vituperans, ad eum scripsit. Ponit autem illi autem oculos egregia illa sua priora facinora, ut comparatione infamiam apertiore faciat. Sed cum inter scribendum accepisset nuncium de Herculis calamitate, ob vestem Nessi Centauri sanguine intoxicatam, à se missam, in qua vim revocandi ab alienis amoribus inesse credebatur, (id enim Oessus illi in trajectu Eveni fluvii suaserat, cum ab Hercule sagitta, Lernæo veneno infecta, confossus esset,) gravissimo dolore compressa, facinus suum purgando, ut non ultro, sed ut illum in sui amore retineret, fecisse videatur, de suspendio deliberat.

Alii hæc duo
carmina non
legunt.

DEIANEIRA HERCULI.

Mitter ad Alciden à conjugis conscia mēis
Littera, si conjux Deianira tua est.

Græ-

Gratulor Oechaliæ titulis accèdere voftris,
Viftorem vifta succubuiſſe queror.

Fama Pelafgiadas ſubito pervenit in arbes
Decolor, & factis inficienda tuis.

Quem nunquam Juno, ſeriesq; immenſa laborum Taxat Hera-
Fregerit, huic Iolen impoſuiſſe jugum. culem, quod

Hoc velit Enryſthens, velit hoc germana tonantis non reſpon-
Letaque ſit vita labe noverca tua. deat ſpei.

At non ille venis, cui nox, ſi creditur, non
Non tanti, ut tantus conciperere, fuit. (de

Plus tibi, quam Juno, noceat Venus: illa promē-
Suſtulit; hac humili ſub pede colla tenet.

Reſpice vindictis pacatum viribus orbem, Orientem, &
Qua latam Nerens carulus ambit humum. Occidentem

Si tibi pars terræ, tibi ſi tanta æquora debent, intelligit.

Impleſti meritis Solis utramque domum.
Quod te laturum eſt, calum prior ipſe tulitſti.

Hercule ſuppoſito ſidera falſis Atlas. Feſſo, Atlanti
Quid niſi notiſſima eſt miſero queſita pudori, Hercules præ-
Simaculas turpi facta priora nota? ſtitit vicem.

Tene ferunt geminos preſſiſſe tenaciter angues,
Cum tener in cunis jam Jove dignus eras?

Cœpiſti melius, quàm deſuis: ultima primis Augues im-
Cedunt: diſſimiles, hic vir, & ille puer. miſi à Juno.

Quem nō mille fera, quē non Sibeneleius hoſtis, Attende a-
Non potuit Juno vincere, vicit amor. moris potē-
At bene nupta feror, quia nominer Heronlis uxor. tiam.

Sitq; ſocer rapidis, qui tonat altus equis
Quā malè inæquales veniunt ad aratra juvenci

Tam præmitur magno conjuge nupta minor. Species, pro
Non honor eſt, ſed onus, ſpecies laſura ferentē, dignitate ge-
Si qua voles aptè nubere, nube pari. neralis ſen-
tentia.

Vir

Ab arte au- *Vir mihi semper abest, & conjuge notior hospes,*
 spicia pa- *Monstraq; terribiles persequiturque feras.*
 thos, quoniā *Ipsa domo vidua, votis operata pudicis,*
 illos in exi- *Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat.*
 lium miserat *Inter serpentes, aprosque, avidosque leones*
 Eurystheus *Jactor, & esuros terna per ora canes.*
 arbiter, & di- *Atte pecudū fibra, simulacraque inania somni,*
 spensator *Omniaque arcana nocte petita movent.*
 Herculis. *Aucupor infelix incerta marmura fama,*
Speque timor dubia, spesque timore cadit.

Adulteria *Mater abest, queriturque Deo placuisse potēti,*
 per Rhetori- *Nec pater Amphitryō, nec puer Hyllus adest.*
 cam occupa- *Arbiter Eurystheus ire Junonis iniqua,*
 tionem de- *Sentitur nobis, iraque longa Dea* (res,
 regit. *Hęc mihi ferre parū est, peregrinos addis amo-*

Parthemius *Et mater docte qualibet esse potest.*
 mons Arca- *Nō ego Parthentis temerata vallibus Augē,*
 dix a virgi- *Nec referam patens, Ormeni Nympha tuos.*
 nibus illic *Nec tibi crimen erant Theutrantia turba foro*

Parth. nunc *Quarū de populo nulla reliqua tibi est.* (res,
 virgo dicitur *Una* retens crimen profertur adultera nobis,*
 Auges Aloci *Unde ego sum Lydo facta noverca Lamo.*

Regis Arcad. *Maandros, totias, qui terris erras in isdem,*
 filia ex Her- *Qui lapsas in se saepe roterquet aquas.*
 cule Thele- *Vidui in Herculeo suspensa monilia collo,*
 phū genuit, *Illo, cui cœlum sarcina parva fuit.*

sicut Astida- *Non puduit foreis aratro cohibere lacertos,*
 mia Ormeni *Et solidis gemmas apposuisse toris.*

filia Tēsuppū *Nempe sub his animā pestis Nemœa lacertis*
 Hercules 50. *Edidit, unde humerus tegmina levis habet.*

Thespiis Eri- *Ausus es hirsutos mitra redimere capillos,*
 thei Athen. *Aptior Herculeæ populus alba coma.*

filias una no-
 &c supra--
 vit, ex qui-

Nec

*Nec te Maonia lasciva more puella,
 Incingi zona dedecuisse putas
 Non tibi succurris crudi Diomedis imago,
 Effers humana qui dape pavit equos.
 Si te vidisset cultu Busris in isto,
 Huic victor victo nempe pudendus eras.
 Detrahat Anteus deuro redimicula collo,
 Ne pigeat molli succubuisse viro.
 Inter Joniacas calathum tenuisse puellas
 'Diceris, & domina pertimuisse minas.
 Non fugis, Alcide, victtricem mille laborum,
 Rastibus calathis imposuisse manum?
 Crassaque robusto deducis pollice fila,
 Equaque formosa pensa rependis hera.
 Ah quoties, digitis dum torquis stamina duris,
 Prevalida fusos comminuere manus!
 (Credetis, infelix, scutica tremefactus habenis,
 Ante pedes domina pertimuisse minas,
 Eximiis pompis praconia summa triumpho,
 Factaque narrabas dissimulanda tibi.
 Scilicet immanes elisis faucibus hydros,
 Infantem Cunis involuisse manum.
 Ut Tegeus aper cupressi fero Erymantho
 Incubet, & vasto pondere ledat humum.
 Non tibi Threiciis affixa penatibus ora,
 Non hominum pingues cade tacentur equa.
 Prodigiumque triplex, armenti dives Iberi*

F

Ge-

Jonia Græciæ regio, Meandro finitima. Scutica flagellum ex corio,
 quo verberabantur servi. *σεντορ*, nunc corium, vel pellis. Tegæus
 Arca dictus, à Tegæo Arcadiæ oppido. Erymanthus mons Arcadiæ,
 in quo aprum agrorum vastatorem Hercules domuit.

bus 50. filios
 genuit, qui
 Thespiades
 sunt cognom-
 inati.
 Teuthrantus
 Attic. oppid.
 Una recens,
 Onphalem
 Mæoniæ, si-
 ve Lydiæ re-
 ginâ intelli-
 git Diomed.
 Rex Thraciæ
 carnibus ad-
 venarum suos
 equos ale-
 bat: quæ Her-
 cules tan-
 dem ipsis e-
 quis devorân-
 dum objecit
 Busris Rex
 Ægypti, qui
 horas Niso
 adjacentes
 cuncta fo-
 rensum ho-
 spitum cæde
 infestabat.
 Anteus terre
 filius altius
 sublevatus
 mactatur.

Geryon tri-
corpor. in Hi-
spania re-
gnabat.

*Geryones, quamvis in tribus annus erat.
Inque canes totidem trunco digestus ab uno,
Cerberos, implicitis angue minante comis.
Quaque redundabat fecundo vulnere serpens
Fertilis, & damnis dites ab ipsa suis.
Quaq; inter livumq; laus levumq; lacertum,
Prægrave compressa fance pendit onus.
Et male confisum pedibus, formaq; bimbri,
Pulsus Thesalicis agmen equestre jugis.*

Sidon urbs
Phœniciz,
ubi optima
inficibatur
purpura.
Omphale
Jardani filia
irogia.

*Hæc tu Sidonio potes insignitus amictu
Dicere? num cultu lingua retenta silot?
Se quoq; nymphe tuis ornavit Jardanis armis,
Et tulit è capto nota trophæa viro.
Inunc, tolle animos, & fortia gesta recense,
Quod tu non esse jure, vir illa fuit.
Qua tantò minor es, quantò te maximè rerum,
Quam quos vicisti, vincere majus erat.
Illi procedit rerum mensura tuarum,
Cede bonis, hæres laudis amica tua.*

Caute arguit
Clava à Vul-
cano ad do-
mandas fe-
ras Herculi
tradita.
Jolem intel-
ligit.

*Pro pudor! hirsuti costis exuta leonis
Aspera texerunt vellera molle laus.
Falleris, & nescis: non sunt spolia ista leonis,
Sed tua; tuque feri victor es, illa tui.
Fœmina tela tulit Lerneis atra venenis,
Ferre gravem lana vix satis apta colum.
Instruxitque manum clava domitrice ferarum
Vidit, & in speculo conjugis arma sui.
Hæc tamen audieram, licuit non credere fama,
Et venit ad sensus mollis ab aure dolor.
Ante meos oculos adducitur advena pelle:
Nec mihi, quæ patior, dissimulare licet.
Non finis averti? median captiva per urbem*

Per urbem
Tyrinthum,
ubi Deianci-
ra degebat.

In-

Invitis oculis aspicienda venit.

Non venit incultis capitarum more capillis,

Fortunam vultus fassa regendo suos.

Ingreditur latè multo spectabilis auro,

Qualiter in Phrygia tu quoque cultus erat.

Dat vultum populo sublimis, ut Hercule victo,

O Echaliam vivo stare parente putes.

Forſitan & , pulſa Ætolide Deianira,

Nemine depoſito pellicis, uxor erit.

Enryndosque Joles, atque inſani Alcide,

Turpia famoſus corpora junget Hymen.

Mens fugit admonitum, frigusque perambulat artus,

Et jacet in gremio languida facta manus.

Me quoque; cū multis (ſed me ſine crimine amaſti)

Ne pigeat, pugna bis tibi cauſa fui.

Cornua ſtens legit ripis Achelons in undis,

Truncaque limoſa tempora merſit aqua.

Semivir occubuit in letifero Eveno

Nefſus, & inſecit ſanguis equinus aquas.

Sed quid ego hæc reſero? ſcribenti nuncia venit

Fama virum tunica tæbe perire mea.

Hei mihi! quid fecit? quò me furor egit amantiem?

Impia quid dubitas Deianira mori?

An tuus in media conjux lacerabitur Oeta?

Tu ſcleris tanti cauſa ſuperſtes eris?

Si quid adhuc habeo facti, Cur Herculis uxor

Credar? conjugii mors mihi pignus erit.

Tu quoque cõgnoſces in me, Meleagre, ſororem,

Impia quid dubitas Deianira mori?

Heu devota domus! ſolio ſedet Agrinus alto.

Oeneæ deſertum nuda ſenectæ premit.

Exulat ignotis Tydeus germanus in oris,

F 2

Al.

Conjecturâ
firmat.

Patronimi-
cum à patria
Ætolia, re-
gio Græciæ,
dicta ab Æ-
tolo Endi-
mionis filio.

Achelous
fluvius, O-
ceani, & ter-
ræ filius.

Oeta mons
inter Theſſa-
liam, & Ma-
cedoniam,
rogo, ſepul-
croque Her-
culis inſi-
gnis, à quo
Hercules Oe-
tes nomina-
tur.

Meleagrus
duos avun-
culos inter-
fecit, qua-
propter ma-
ter illum in
fatali ſtipite
extinxit, ſc
quoque tan-
dem occidit.
Tydeus fra-
trem Mea-
lippum ve-
nando im-

prudens occi-
dit, & ob id
patriâ fugit.

*Alter fatali vivus in igne fuit.
Exegit ferrum sua per precordia mater,
Impia quid dubitas Deianira mori ?
Deprecor hoc unum per jura sacerrima lecti,
Ne videar thalamis insidia : a tuis .
Nessus, ut est avidum percussus arundine pectus,
Hic, dixit, vires sanguis amoris habet.
Illita Nessao misi tibi texta veneno,
Impia quid dubitas Deianira mori ?
Jamque vale seniorque pater, germanaque Gorge,
Et patria, & patrie frater adempte tua .
Et tu, lux oculis hodierna novissima nostris,
Virque (sed ò possis) & puer Hylle, vale.*

Ad interiū
jam itura
suos salutat.

IN X. EPIST. ARGUMENTUM.

Minos, Jovis, & Europæ filii, Cretensis Rex, ob Androgeum filium, ab Atheniensibus dolose occisum, illos tandem post acris bella coegit, ut sibi pœnas penderent, quotannis pueros septem, & totidem virgines mittere, ut Minotauro (quem arte Dedali Pasiphæ ex Tauro genuerat, dum ejus maritus Minos cum Atheniensibus bellum genuerat,) devorandi traderentur. Cum verò fors Theseo contigisset, ab Ariadne edoctus est, quonam pacto, interfecto Minotauro, ex labyrinthis ambagibus egrederetur: errabunda Reges tenui vestigia filo, ut ait Catullus. Theseus autem Creta cum Ariadne, & Phædra disticens, in Naxos insulam delatus est: ubi à Baccho monitos, ut Ariadnem relinqueret, qui Dei timore percussus, dum altissimo somno pressam animadverteteret, puellam dimisit. Quum primum igitur expectata est, & hanc epistolam scripsit, in qua de crudelitate, & duritia Thesei, ac beneficiorum ingratitude conqueritur, cum post multas lamentationes, & querelas rogando, ut navem ad eam flectat.

ARIAD.

ARIADNE THESEO.

Illa relictâ feris esset nunc improbe Theseu,
 Vivit, & hac aqua mente tulisse velis.
 Mitius inveni, quam te genus omne ferarum;
 Credita non ulli, quam tibi, pejus eram.
 Quæ legis, ex illo, Theseu, tibi littore mitto,
 Unde tuam sine me vela tulere ratem.
 In quo me somnusq; meus malè prodidit, & tu,
 Proh facinus! somnis insidiate meis.
 Tèmpus erat, vitrea quò primùm terra pruina
 Spargitur, & tecta fronde queruntur aves. A tempore
 Incertum vigilans, an somno languida movi, pathos.
 Thesea prensuras semisopita manus.
 Nullus erat, referoque manus iteramq; retento,
 Perque torum moveo brachia: nullus erat.
 Excussere metus somnum, conterrita surgo,
 Membraque sunt viduo precipitata toro.
 Protinùs adductis sonnerunt pectora palmis,
 Utque erat è somno turbida, rapta coma est.
 Luna fuit: specto, si quid, nisi littora ceruam,
 Quod videant oculi, nil, nisi littus habent.
 Nunc huc, nunc illuc, & utroq; sine ordine curro,
 Alta puellares, tardat arena pedes.
 Interea toto clamanti littore, Theseu,
 Reddebant nomen concava saxa iutum.
 Et quoties ego te, toties locus ipse vocabat,
 Ille locus misera ferre volebat opem.
 Mons fuit, apparent frutices in vertice rari,
 Nunc scopulus rancis pendet adesus aquis.
 Ascendo, vires animus dabat, atque ita latè
 Aequora prospectu metior alta meo.

Multi hæc
duo catmina
non habent.

A tempore
pathos.

Videtur
Dryonem
montem si-
gnificare, in
quem à Bac-
cho delata.
Ariadne nū-
quam dein-

ceps compa- *Inde ego (nam ventis quoque sum crudelibus usa)*
ruit. *Vidi præcipiti carbasa tenta. Noto:*

Apta condu-
plicatio.

*Aut vidi, aut etiam cum me vidisse putarem,
Frigidior glacie, semanimisque fui.*

Nec languere diu patitur dolor. excitor illo,

Excitor, & summa Thesea voce voco.

Quò fugis? exclamo, scelerate revertere Theseu,

Flecte ratem. numerum non habet illa suum.

Hac ego, quod voci deerat, plangore replebam:

Verbera cum verbis mista fuere meis.

Relictorum
à sociis nau-
tarum expri-
mit.

Si non audires, ut saltem cornere posses,

Jactata late signa dedere manus.

Candidaque imposui longa velamina virge,

Scilicet oblitos admonitura mei.

Jamque oculis ereptus eras, tum denique fleui,

Torpuerant molles ante dolore gena. (rent,

Quid potius facerent, quod me me alumina sis-

Postquam deseram vela videre tua?

Aut ego diffusis erravi sola capillis,

Ogyges The- *Qualis ab Ogygio concita Baccha Deo.*

barum Rex, *Aut mare prospiciens, in saxo frigida sedi,*

hinc Ogy- *Quamque lapis sedes, tam lapis ipsa fui.*

gius Bacchus *Sape torum repeto, qui nos acceperat ambos,*

id. Thebanus *Sed non acceptos exhibiturus erat.*

Et tua, qua possum pro te vestigia tango,

Strataque, qua membris intepuere tuis.

Incumbo, lacrymisque toro manante profusis,

Pressimus, exclamo, te duo, redde duos.

Ad lectum *Venimus huc ambo, cur non discedimus ambo?*

apostrophe. *Perfide, pars nostri lectule major ubi est?*

Quid faciam? quò sola ferar? vacat insula cultu,

Non hominum video, non ego facta beum.

Omne

Omne latus terra cingit mare: navita nusquam

Nulla per ambiguas puppis itura vias.

Finge dari comitesq; mihi, ventosq; ratemque,

Quid sequar? accessus terra paterna negat.

Ut rate felici pacata per aquora labar,

Temperet & ventos Æolus; exul ero.

¶ Non ego te, Crete, centum digesta per urbes

Aspiciam, puero cognita terra Jovi.

Nam pater, & tellus iusto regnata parente,

Proditæ sunt factæ nomina cara meo.

¶ Cum tibi, ne victor lecto morerere recurvo,

Qua regerent passus, pro dnce, fila dedi.

¶ Cum mihi dicebas, per ego ipsa pericula juro,

Te fore, dum nostrum vivet uterque, meam,

Vivimus, & non sum, Thesen, tua, si modo vivis

Æmina, perjuri frande sepulta viri.

Me quoq; qua fratrem mactasses improbe clava:

Esset, quam dederas, morie soluta fides.

¶ Nunc ego non tantum qua sum passura, recordor,

Sed quæcumque potest ulla relicta pati.

Occurrunt animo pereundi mille figura,

Morsq; minus pœna, quam mora mortis, habet.

Jam jam venturos aut hac, aut suspicor illa

¶ Qui lanient avido viscera dente, lupos.

Forstian, & fulvos tellus alat ista leones,

Quis scit, an hac savas insula tigres habet?

Et freta dicuntur magnas expollere phocas.

Quid vetat & gladios per latus ire meum?

Tantum ne religer dura captiva catena,

Neve traham serva gaudia pensa manu.

| Cui pater est Minos, cui mater filia Phœbi,

Quodque magis memini, qua tibi pacta fui.

P 4

Si

Commiserationem auget.

Crete insula in medioponto, in qua Jupiter nutritus est

Periphrasis Labyrinthi.

Ut honestius perfidiam ostendat, iuranda repetit.

Minotaurus. Ariadnes frater.

Quævis nec leones, nec tigres habeat insula Naxo, aptè tamen ut foemina dubitat.

*Si mare, si terras, porrectaque litiora vidi,
 Multa mihi terra, multa minantur aquae.
 Caelum restabat, timeo simulacra Deorum,
 Destitutor rapidis prada, cibusque feris.*

*X Sive colunt, habitantque viri, diffidimus illis,
 Exoptatio ad Externos didici laesa timere viros.
 commiseratione maxime apta. Viveret Andrageos utinam, nec fata tulisses
 A cecrope Impia funeribus Cecropi terra tuis.
 Athenariam Nec tua mactasset nodoso stipite, Theseu,
 Rege, cecro. Ardua parte virum dextera, parte bovem.
 pida vocantur Athenienses. Nec tibi, quae reditus monstrarent, fila dedissem,
 Minotaurum Fila per adductas saepe recepta manus.
 intelligit. Non equidem miror, si stat victoria tecum,
 Sirataque Cretaeam bellua tinxit humum.
 Non poterant figi praecordia ferrea cornu,
 Ut te non tegeres, pectore intus eras.*

*X Illuc tu silices, illic adamanta tulisti,
 Illic qui silicem Thesea vincat, habes,
 Ad somnos, Crudeles somni, quid me tenuistis inertem?
 & ventus a- At semel aeterna nocte premenda fui.
 postrophat. Vos quoque, crudeles venti, nimiumque parati,
 Flaminaque in lacrymas officiosa meas.
 Deora crudelis, qua me fratremque necavit,
 Et data poscenti nomen inane fides.
 In me jurarunt somnus, ventusque, fidesque:
 Proditum sum causis una puella tribus.*

*Officium funebre, ubi Ergo ego nec lacrymas matris moritura videbo.
 defunctorum Nec mea, qui digitis lumina condant, erit.
 coqueritur. Spiritus infelix peregrinas ibit in auras,
 Nec positos artus unget amica manus.
 Osa super stabunt volucres inhumata marinae:
 Hac sunt officiis digna sepulchra meis.*

Ibis

Ibis Cecropios porius, patriaque receptus,
 Cum steteris urbis celsus honore iue.
 E bene narraris, leium tantique, virique,
 Setaque per dubias saxea testa vias.
 Me quoque narrato solam tellure relictam,
 Non ego sum titulis surripienda tuis.
 Nec pater est *Egeus*, nec in *Pitheidos* *Athra* tus est The-
 Filius, auctores saxa, fretumque tui. scus.
 Dii facerent, ut me summa de puppe videres,
 Movisset vulnus mœsta figura tuos. (te,
 Nunc quoq; nō oculis, sed quā potes, aspice men-
 Herentem scopulo, quem vaga pulsat aqua.
 Aspice demissos lugentis in ore capillos,
 Et tunicas lacrymis, sicut ab imbre, grāveis.
 Corpus, ut impulsā segetes Aquilonibus horret,
 Litteraque articulo pressa tremente labat.
 Non te per meritū, quoniam malè cessit, adoro:
 Debita sit factō gratia nulla meo.
 Sed nec pœna quidem, si non ego causā salutis:
 & Non tamen est, cur ius sis mihi causā necis.
 Has tibi plangendo lugubria pectora lassas,
 Infelix tendo transfreta longa manus.
 Hos tibi, qui superant, ostendo mœsta capillos,
 Per lacrymas oro, quas una facta movent.
 Fleste ratem *Thesem*, versoque relabere vento,
 Si prius occidero, tu tamen ossa feres.

Solita depre-
 catione epi-
 stolam clau-
 dit.

IN IX, EPIST. ARGUMENTVM.

Machareus, & Canace, Aëoli regis ventorum filii;
 cum turpiter se amarent, & consanguinitatis prætenu-
 culpam regentes concuberent, Canace filium pe-
 perit: quem dum clam è regia per nutricem emitte-
 ret, ut aleretur, infelix infans suo vagitu se avo pro-
 didit,

didit, qui filiorum incensus scelere, in hoc uero infan-
tem iussit canibus exponi, & per satellitem Canace
gladium misit, quo ille pro meritis uteretur, ex quo se
interfecisse creditur; Sed prius quam moreretur Ma-
chareo, qui jam in Templum Apollinis Delphici au-
fugerat, hac epistola casum suum narravit, illum pre-
cando ut expositi infantis ossa legat, & unâ cum suis
urna componat.

CANACE MACHAREO

Aliqui hæc
duo carmina
non legunt.
Libellus pro
epistola.

E Olis *Æ*lodia, quam non habet ipsa salutē,
Mittis, & armata verba notata manu,
Si qua tamen cecis errabunt scripta lituris,
Oblitus à domina cade libellus erit.
Dextra tenet calamū, strictū tenet altera ferrū,

Et jacet in gremio charta soluta meo.
Hæc est *Æ*olidos fratri scribentis imago,
Sic videor duro posse placere patri.
Patris crude-
litatem ex-
ponit.
Acerba irri-
do.

*I*psæ necis cuperem nostra spectator adesset,
Auctorisque oculis exigeretur opus.
Ut ferus est, multoque suis truculentior Euris,
Spectasset siccis vulnera nostra genis.

Scythōn
mons Thra-
cia juxta Sep-
tentrionem,
perpetuis
damnatus ni-
vibus.

*S*cilicet est aliquid tam fævis vivere ventis,
Ingenio populi convenit ille sui.
Ille Noto, Zephyroque, & Sithonio Aquiloni
Imperat, & pennis Eure proterve tuis.
Imperat heu ventis, tumida non imperat ira,
Possidet & vitæ regna minora suis.
Jupiter avus
Canaces.

*Q*uid juvat admotam per avorū nomina cælo,
Inter cognitos posse referre Jovem?

Nūm minus infestum funebria munera ferrū,
Faminea teneo non mea tela, manu?
O utinā Macareu, quæ nos commisit in unū,
Venisset leibo serior hora meo!

Cur

Cur unquā plus me frater, quam frater, amasti? Pathos à fa-
Et tibi, non debet quod soror esse, fui. ctu. poeniten-
Ipsa quoq; incalni, qualemque audire solebam, tia.
Nescio quem sensi corde repente Deum. Cupidinem
Fugerat ore color, macies obduxerat artus, significat.
Sumebant minimos ore coacta cibos.. Signa amav-
Nec somni faciles, & nox erat annua nobis, tium.
Et gemitum nullo lesa dolore dabam. (sam:
Nec cur hoc facerem, poterā mihi reddere cau-
Nec noram quid amans esset, at illud eram.
Prima malum nutrix animo præsensit anili;
Prima mihi nutrix, Æoli dixit, amas.
Erubui, gremioque pudor dejecit ocellos:
Hec satis in tacita signa fatentis erant.
Jamque timescebant vitiiati pondera ventris,
Ægraq; furtivum membra gravabat onus.
Quas mihi non herbas, qua nō medicamina nu-
Attulit, audaci supposuitque manu. (irix
U: penitus nostris (hoc te celavimus unum)
Visceribus crescens excuteretur onus?
Ah! nimium vivax admotis restitit infans
Artibus, & cæctus intus ab hoste fuit.
Jam novies erat orta soror pulcherrima Phæbi,
Denuaque luciferos Luna vehebat equos:
Nescia qua faceret subitos mihi causa dolores,
Et rudis ad partus, & nova miles eram.
Nec ienni vocem: Quid, ait, tua crimina prodist?
Oraque clamantis conscia preffit anus.
Quid faciā, infelix? gemitus dolor edera cogit
Sed timor, & nutrix, & pudor ipse vetant.
Continuò gemitus, elapsaq; verba reprendo, syncope.
Et cogor lacrymas combibere, ipsa meas.

Mors

Lucina, Dea partus. *Mors erat ante oculos, & opem Lucina negabat:*

Et graue, si morerer, mors quoq; crimen erat.
Cum super incumbens, scissa tunicaq; comaque,
Praesa refovisi pectora nostra tuis.
Et mihi, vive soror, sororò clarissima, dixi,
Vive, neò unùs corpore perde duos.

Spes bona det vires, fratri nam nupta futura es:
Illius, es de quo mater &, uxor eris.

Mortua crede mihi, tamè ad tua verba revixi,
Et positum est uteri crimen, onusque mei.

Quid tibi grataris? media sedet Aolus aula;
Crimina sunt oculis sarripienda patris.

Frugibus infantem, ramisque albensis oliva,
Et lavibus vittis sedula celat annis.

Fictaq; sacra facit, dicitq; precantia verba;
Dat populus sacris, dat pater ipse viam.

Jam prope limen erat, patrias vagitus ad aures.
Venit, & indicio proditur ille suo.

Facinus cognitum à patre.

Eripit infantem, mentitaque sacra revelat
Aolus, insana regia voce sonat.

Comparatio

Ut mare sit tremulum, lenni cū stingitur aura:
Ut quatitur tepido fractura virga Noto.

Sit mea vibrari pallentia membra videres:
Quasus ab imposito corpore lectus erat.

Irruit, & nostrum vulgat clamore pudorem,
Et vix à misero continet ore manns.

Ipsa nihil prater lacrymas pudibunda profundi
Torpuerit gelido lingua retenta manu.

Jamq; dari parvum canibusq; avibusq; nepotem
Jusserat, in solis destituique locis.

Vagitus dedit ille miser, sensisse putares,
Quaque suum poterat voce rogabat avum.

Quid

Quid mihi tunc animi credis germano fuisse?

Tu potes ex animo colligere ipse tuo.

(Cum meae coram sylvas inimicus in altis

Viscera montanis ferres edenda lupis.

Exierat thalamo, tunc demum pectora planxi,

Contigit inque meas unguibus ire genas.

Interea patris vultu moerente satellites

Venis, & indignas edidit ore sonos.

Aeolus hunc ense mittit tibi: tradidit ense,

Et jubet ex merita scire, quid iste velit.

Scimus, & utemur violento fortiter ense,

Pectoribus condam dona paterna meis.

His mea muneribus genitor connubia donas?

Hac tua dote, pater, filia dives erit?

Tolle procul deceptae facies. Hymenae maritas,

Et fuge turbato lecta nefanda pede,

Ferte facies in me (quas fertis) Erinnyes atra,

Ut meus ex isto luceat igne rogos.

Nubite felices, parco meliore, sorores,

Admissi memores, sed tamen este mei.

Quid puer admisit tam paucis editus horis?

Quo lasit facto vix bene natus avum?

potuit mernisse necem, mernisse putatur:

Ah miser admissio plectitur ille meo!

Nate, dolor matris, rapidarum praeda ferarum,

Hei mihi natali delacerate tuo.

Nata parum fausti miserabile pignus amoris,

Hac tibi prima dies, hac tibi summa fuit.

Non mihi te licuit lacrymis perfundere justis;

In tua nec tussas ferre sepulcra comas.

Non super incubui, non oculo frigida carpsi;

Diripiunt avida viscera nostra fera.

Ipsa

Satellites ad
canacem.

canace re-
spondet.

Ad Patrem.

Ad Hyme-

nzum.

Ad Erinnydes

infernales

furias.

Parco melio-

ri, id est, for-

tinatori au-

gurio.

Nate, sine

doloris am-

plicatione,

apostrophet,

ad natum,

*Ipsa quoq; infantes cum vulnere persequar um-
 Nec mater fuero dicta, nec orba diu. (bras,
 Tu tamen, o frustra, misera sperate sorori,
 Sparsa, precor, nati collige membra tui.
 Et refer ad matrem, socioque imponi sepulcro,
 Urnaque nos habeat quamlibet arcta, duos.
 Vive memor nostri, lacrymasq; in funere funde,
 Neve reformida corpus amantis amans.
 Tu(rogo)projecta nimium mandata sororis
 Perfer, mandatis perfruar ipsa patris.*

IN XII. EPIST. ARGUMENTUM.

Cum florida juventute, & formositate valeret Jason, quam primum Colchum attigit, à Medea Ætæ Colchorum Regis, & Ecæres filia, receptus est, & amatus, habitaque conjugii sponſione illum edocuit; quoniam pacto in optatam deveniret prædam. Aureo igitur vellere rapto, clam cum Medea fugam arripuit, Quos cum inſequeretur Ætæ, illa Abſyrti fratris, quem ſecum ducebat, membra diparſit, ut ita patrem, oſſa filii legentem, remoraretur, & ſic incolumes tandem in Theſſaliam devenerunt, ubi Æſonem Jasonis patrem, annis jam decrepitum: in robuſtiorem ætatem redaxit. Medea, præterea in Peiæ montem ſuas filias armavit, ſingens enim ei juventutem reſtituere velle, quemadmodum Æſoni fecerat filiabus perſuaſit, omnem ſanguinem frigidum, atque veterem, cultris exhaurire, ut novum, atque floridum poſſet infundere; quod cum feciſſent puellæ, ſtatim expiravit Pelias. Jason verò, ſive criminis enormitatem, ſeu ex alia cauſa. Medeam repudiavit, & Creuſam, Creontis Regis Corinthiorum filiam, in uxorem aſſumpſit. Furibunda igitur Medea ad Jasonem ſcripſit, ingrati tudinem, in eo expoſtulando, præſentemque ultionem, niſi recipiatur, minitand.

M E-

M E D E A I A S O N I.

E Xul inops, contempta novo Medea marito
 Dicis, & an regni tempora nulla vacant?
 Ut tibi Colchorum memini regina vacavi,
 Ars mea, cùm peteres, ut tibi ferret opem.
 Tunc quæ dispensant mortalia sibi sorores,
 Debuerant fufos evoluisse suos.
 Tunc potui Medea mori bene. quidquid ab illo
 Produxi vite tempore, pœna fuit.
 Hei mihi cur nunquã juvenilibus acta lacertis,
 Phycæam petiit Peliæ arbor ovem?
 Cur unquã Colchi Magnetida vidimus Argos?
 Turbaq; Pbasiacam Grata bibistis aquam?
 Cur mihi plus equò flavi placuere capilli?
 Et decor, & lingua gratia fista tua?
 Aut semel in nostras quoniã nova puppis arenas
 Veneras, audaces attuleratque viros.
 Iffet anhelatos non*præmeditatus in ignes,
 Immemor Asonides, oraq; adunca, boum.
 Semina jecisset, totidem sumpisset, & hostes,
 Ut caderet cultu cultor ab ipse suo.
 Quantum perfidia tecum, scelerate perisset,
 Demta forent capiti quam mala multa meo.
 Est aliqua ingrato meritũ exprobare voluptas:
 Hac fruor, hæc de te gaudia sola feram.
 Iussus in expertam Colchos advertere puppim;
 Intraſti patriæ regna beata mea.
 Hoc illic Medea fui nova nupta, quod hic est,
 Quam pater est tibi, tam mihi dives erat.
 Hic Ephyrem bimarẽ, Scythia tenuis ille nivdã,
 Omne tenet, ponti qua plaga lava jacet.

Exci.

Aliqui hæc
 duo carmina
 adulterina
 dicunt.

Parce fatu-
 las, Cloto, La-
 chesis, & A-
 tropos.

Argõ navim
 intelligit in
 Pello Theſs.
 monte natã,
 & in Magnæ-
 tida regione
 Theſſal. pro-
 xima fabri-
 catam.

præmedica-
 tus.

Officia ſua
 comendand-
 o Greuſam
 Creontis fi-
 liam ſecum
 confert.
 Ephyrem, id
 eſt, corin-
 thũ, ab Ephy.

teOceuni fi-
lia, inter Jo-
nisi, & Egeu
mare sita.

Primum, ut
tempus reli-
quum quo-
modo signi-
ficat,

Pericula cō-
memorat.

Draco pervi-
gil.

Chalciope
soror.

Excipit hospitio juvenes *Ætæa pelagos*,
Et premittis pictos corpora *Grada toros*.
Tunc ego te vidi, tunc cœpi scire quis esses,
Illa fuit mentis prima ruina mea.
Ut vidi, ut perii, nec noctis ignibus arsi,
Ardet ut ad magnos pinosa tæda deos.
Et formosus eras, & me mea fata trahebant,
Abstulerant oculi lumina nostra tui.
Perfide sensisti, quis enim hene celat amorem?
Eminet indicio prodita flamma suo.
Dicitur interea tibi Rex, ut dura ferorum
Insolito premere vultu colla bonam.
(Martis erant tauri plus quā per cornua, sevi,
Quorum terribilis spiritus ignis erat.)
Ære pedes solidi, præteraque naribus ara,
Nigra per afflatus hoc quoque facta suas,
Semina præterea populos genitura juberis
Spargere, devota lata per arva manu.
Qui peterent natis secum tua corpora telis,
Illa erat agricola messis iniqua suo.
Lumina custodis succumbere nescia somno,
Ultimus est aliqua decipere arte labor.
Dixerat *Ætæa*, mœsti consurgitis omnes,
Mensaque purpureos deserit alta toros.
Quam tibi tunc longè regnum dotale Creiſæ,
Et socer, & magni nata Creontis erat?
Tristis abis, oculis abeuntem prosequor udis,
Et dixit tenui murmure lingua, vale.
Ut positum tetigi thalamo male sancita lectum,
Acta est per lacrymas nox mihi quāta fuit?
Ante oculos tauriq; meos, segetesque nefanda,
O ante meos oculos pervigil anguis erat.
Hinc

Hic amor, hinc timor est, ipsū timor auge amorē Synecdoche

Manē erat, & thalamo chara recepta soror.

Dissectamq; cumam, aversa q; in ora jacentem

invenit, & lacrymis omnia plena meis.

Templum

Orat opē Miny: spēs altera, & altera habebit,

Dianæ.

Æsonio juveni, quod rogat illa, damus.

Est nemus, & piceis, & frondibus ilicis atrū:

Vix illuc radiis Solis adire ilicet.

Sunt in eo, (fuerant certē) delubra Diane,

Aurea barbarica stat Dea facta manu.

Nescio an exciderint mecū loca. venimus illuc, A dubitatione pathos.

Ausus es infido sic prior ore loqui.

Jus tibi, & arbitrium nostra fortuna salutis

Tradidit, inque tua est vitaq; morsq; manu.

Sol Medææ

Perdere posse sat est, si quem juvat ipsa potestas, avus.

Sed tibi servatus gloria major ero. (men,

Per mala nostra precor, quorum potes esse leva-

Diana tri-

Per genus, & numen cuncta videntis avi.

plici vultu

Per triplicis vultus arcanæque sacra Diana,

depingebatur.

Et si fortē aliquos gens habet ista Deos:

O virgo, miserere mei, miserere meorum,

Effice me meritis tempus in omne tuum.

Quod si fortē virum non dedignare Pelasgum;

(Sed mihi tam facileis unde, meosque Deos?)

Spiritus antē meus tenuis vanescat in auras,

Quam thalamo, nisi tu, nuptia sit ulla meq;

Fingit, spon-

(cursia sit. Juno sacris præfata maritis,

sionem jure-

Et Dea, marmorea cujus in ade sumus. (la,

jurando.

Hec animū, & quæta mars hæc sūt movere puel-

Auge pericu-

simplicis, & dextra dextera juncta mea.

cula, ut sua

Vidi etiā lacrymas: an & est pars frandis in illis:

beneficia

Sic cito sum verbis capta puella tuis.

majora ap-

pareant.

G

Jun.

*Jungis, & eripides in adueto corpore tauros;
Et solidam jusso vomere findis humum.*

*Arva venenatis pro semine dentibus imples,
Nascitur, & gladios, sentiaque miles habet.*

*Creusam in ipsa ego, quae dederam medicamina, pallida sedi,
odiu veteretore nititur. Cum vidi subitas arma tenere viros.*

*Officia officis compa-
rantur. Donec terrigenae (facinus miserabile) fratres
Inter se stridentas conseruere manus. (rens,
Peruigil ecce dracos quamvis crepitatibus hor-
sibilat, & torto pectore verrit humum.*

Dotis opes ubi tunc? ubi tunc tua regia conjux?

Quiq; maris gemini distinet isthmus aquas?

Illa ego, quae tibi sum, nunc deniq; barbara facta,

Nunc tibi sum pauper, nunc tibi visa nocens.

Flammea subduxi medicato lumina somno,

Et tibi, quae rapores vellera, tuta dedi.

Proditus est genitor, regnum, patriamq; reliquit,

*quod liceo Munus in exilio * quodlibet esse tuli.*

Virginitas facta est peregrini praeda baronis,

Optima cum cara matre relicta soror.

Fratrem Absyrtum inter At te non fugiens sine me, germane, reliqui;

fecisse dolet. Deficit hoc uno littora nostra loco. (extra

Quod facere ausa mea est, non audeo scribere de-

Symplega- Sic ego, sic tecum dilaceranda fui.

des, duo sco- Nec tamē exstimui (quid enim post illa timerā?)

puli Bospha- Credere me potago foemina jamque nocens.

ro in Thra- Numē ubi est? ubi Dii meritas suboamus in alio,

cio. Tu fraudis poenas, crudelitatis ego.

Scilla, & Compressos utinam Symplegades elisissent,

Charibdis pericula in Nostraque adhererent ossibus ossa tuis.

mari Siculo, Aut nos Scylla rapax canibus misisset edendas,

sive Trinac- Debnis ingratis Scylla nocere viris.

cio. Qua.

*Queq; vomit totidem fluctus, totidemq; resorbet,
Nos quoque Trinacria supposuisset aqua.*

*Sospes ad Æmonias, victorque reverteris urbes:
Ponitur ad patrios aurea lana Deos,*

Quid referam Polia natas pietate nocentes?

Cæsaque virginea membra paterna manu?

Ut culpent alii, tibi me laudare necesse est,

Pro quo sum toties esse coacta nocens.

Ausus es ò (justo defunct sua verba dolori)

Ausus es, Æsonia, dicere ceda domo.

Iussa domo cessi, natis comitata duobus,

Ea qui me sequitur semper amore tui.

Ut subito nostras ut Hymen cantatus ad aures

Venit, & accenso lampades igno micant.

Tibiaque effudit socialia carmina vobis,

At mihi funesta flebiliora tuba.

Hymen, pro
nuptiis, qui-
bus præest

quinque lam-
pades, sive
faces in nu-

pitiis ascen-
debantur tuba
funeribus

adhibeban-
tor.

Hymenæa,
scilicet festa.

Verba pueri
ad matrem.

Synecdoche.

Pertimui, nec adhuc tantū scelus esse putabam,

Sed tamen in toto pectore frigus erat. (tanti:

Turba ruūt, & Hymē clamāt, Hymenq; frequē

Quò proprior vox est, hoc mihi pejus erat.

Diversi flebant servi, lacrimasq; regebant,

Quis vellet tanti nuncius esse mali?

Me quoq; quidquid erat potius nescire juvabat,

Sed tanquam scirem, mens mea tristis erat.

Cum minor è pueris, jussus studioque videndi,

Constitit ad gemina limina prima foris.

Hic mihi, mater abi, pompā pater, inquit, Jason

Ducet, & adjunctos aureus urget equos.

Protinus abscissa planxi mea pectora veste,

Tuta nec a digitis ora fuero meis.

Ira animus media suadebat in agmina turba,

Sertaque compositis demere rapta comis.

Pathos à gau-
dio inferias,
in sacra, quæ
alicujus occi-
sione fiebāt.
Dea Proser-
pina, quæ Ma-
gicis præest
Hecate.

Præses filia
crudelissima.
quæ aconi-
ton invenit,
quo patrem
interemit;
est etiam He-
cate trium
potestatum,
pæa, vel quod
centum ho-
stis placet-
tur, vel quod
centū annos
errare faciat
insepultos;
ipsa autem
Lucina, Dia-
na, & Pro-
serpina.
Amara con-
cessio.
Medea Creu-
sam cum pa-
tre, & domo
exulsit.

Vix me continui, quin sic laniata capillos

*Clamarem, meus est, injiceremque manus,
Lase pater gaude, Colchi gaudete relictī,
Inferias umbra fratris habete moi.*

*Deferor amissis regno, patriaque, domoque,
Conjuge, qui nobis omnia solus erat,*

*Serpentes igitur potui, taurosque furentes,
Unum non potui perdomuisse virum.*

*Quæq feros repuli doctis medicamentis ignes,
Non valeo flammæ effugere ipsa meas.*

Ipsi me cantus, artes, herbaque relinquunt:

Nil Dea, nil Hecates, sacra potentis agunt.

Non mihi grata dies, noctes vigilantur amara,

Nec tener in misero pectore somnus adest,

Quæ me non possum, potui sopire draconem:

Utilior cuivis quàm mihi cura mea est.

Quos ego servavi, pellex amplectitur artus,

Et nostri fructus illa laboris habet.

Forſitan, & stulta, dùm te jactare marito

Quæris, & injustis auribus apta loqui.

In faciem, moresq; meos nova crimina jingas,

Rideat, & vitiiis lata sit illa meis.

Rideat, & Tyrio jaceat sublimis in ostro,

Flebit, & ardores vincet adusta meos.

Dum ferram flammæq; adiciunt, succusq; veneni,

Hostis Medea nullus inultus erit.

Quod si forte preces præcordia ferroa tangunt,

Nunc animi audi verba minora meis.

Tam tibi sum supplex, quàm tu mihi sepe fuisti:

Nec moror ante tuos procubuisse pedes.

Si tibi sum vilis, communem respice natos:

Saviet in partus dira noverca meos.

Et

Et nimium similes tibi sunt, & imagine tangor,

Et, quoties video, lumina nostra madent.

Per Superos oro, per avita numina flamma,

Per meritum, & natos pignora nostra tuos.

Redde torum, pro quo tot res insana reliqui,

Adde fidem dictis, auxiliumque refer.

Non ego te implorem contra taurosque, virosque,

Utque tua serpens victa quiescat ope.

Te peto, quem merui, quem nobis ipse dedisti,

Cum quo sum pariter facta parente parens.

Dos ubi sit, quavis? campo numeravimus illo,

Qui tibi laturo vellus arandus erat.

Aureus ille aries, villo spectabilis aureo,

Dos mea, quam, dicam si tibi, redde, neges.

Dos mea, tu sospes, dos est mea Graja iuventus,

I nunc, Syphisias, improbe, confer opes. (item,

Quod vivis, quod habet nuptiâ, socerumq; potes.

Hoc ipsum, ingratus quod potes esse, meum est.

Quos equidē actuium! sed quid predicere pœnâ

Attinet? ingentes parit ira minas.

Quò feret ira, sequar. facti fortasse pigebit,

Et piget infido consuluisse viro.

Viderit ista Deus, qui nunc mea pectora versat,

Nescio quid cerè mens mea majus agit.

A natorum
incommodi.
tate querela.

A facili.

Beneficia
pro dote ob-
jecit.

Synærens.

Syphisus
Creontis pa-
ter.

Eclipsis in-
dignati ni
apta actuium,
confestim.

Cupido.

IN XIII. EPIST. ARGUMENTUM.

Protesilaus Imphicli filius, ad Trojam quadraginta navibus, ut ait Homerus, navigans cum cæteris Græcis, Aulide portu Bœotiz ob tempestatem clausus est. Quod dum intellexisset Laodamei Acasti ex Lau-
dothea filia, atque ejus uxor, fingere, maritum amans multis somniis sollicitata, hanc epistolam ad eum scripsit, qua suadet, ut oraculi memor, à belli pericu-

lis abstineat. Datum enim Cæcis fuerat responsum, cum, qui primus ex classe in terram Trojanorum descendisset, periturum; At Protesilaus magnanimus primus in terram descendit, & ab Hectore occisus est.

LAODAMEIA PROTESILAO.

Mittit, & optat amās, quo mittitur ire salu-
 Hemonis Hemonio Laodameia viro. (iē.
 Aulide, pro Aulidi, Ser-
 vio teste. *Aulide te fama est vento retinente morari.*
Ah! me cūm fugeres, hic ubi ventus erat?
Tum freta debuerant vestris obistere remis.
Illud erat savis utile tempus aquis.
Oscula plura viro, mandatoq; plura dediſſem,
Et sunt quæ volui, dicere plura tibi.*
Raptus est hinc præcepſi, & qui tua vela vocaret,
Quem caperent nautæ, non ego, ventus erat.
Ventus erat nautis aptus, non aptus amanti:
Solvor ab amplexu, Protesilæe tuo.
Linguaq; mandatis verba imperfecta reliquit,
Vix illud potui dicere triste, Vale.
Incubuit Boreas, arreptaque vela tetendit,
Jamque meus longe Protesilæus erat.
Dum potui spectare virum, spectare juvabat,
Sumque tuos oculos usque secuta meis.
Ut te non poteram, poteram tua vela videre,
Vela diū vultus detinere meos.
At postquam nec te, nec vela fugacia vidi,
Et quod spectarem, nil, nisi pontus, erat.
Lux quoq; tecū abiit, tenebrisq; ex æguis oboriis
Succiduo dicor, procubuisse genu.
Vix focer Iphiclos, vix me grandævus Acastus,
Vix mater gelida mœsta reficit aqua.
 Offi-

Officium fecere piū, sed inutile nobis;

Indignor misera non licuisse mori.

Usque animus rediit, pariter radiere dolores,

Pectora legitimus casta momordis amor.

Nec mihi petendos cura est prabere capillos,

Nec libet aurata corpora veste tegi.

Ut quas Pampinea tetigisse bicorniger hasta

Creditur: huc illuc quo furor egit, eo.

Conveniunt matres Phylacides, & mihi clamāt,

Indue regales Laodamia sinus.

Scilicet ipse feram saturatas murice vestes,

Bella sub Iliacis mœnibus ille gerat?

Ipsa comas pectusq; galea caput ille premetur?

Ipsa novas vestes, dura vir arma ferat?

Qua possum, squalore tuos imitata labores

Dicar, & hæc belli tempora tristis agam.

Dux Pari Priamidae, damno formosæ tuorum,

Tam sis hostis iners, quam malus hospes eras.

Aut te Tanaræ faciem culpasse marito,

Aut illi vellem displicuisse tuam.

Tu, qui pro rapta nimium, Menelæe, laboras,

Hæc mihi quam multis flebilis ulter eris!

Dii precor, a nobis omen removete sinistrum,

Et suadet reduci vir meus arma Jovi.

Sed timeo, quotiesque subis miserabile bellum,

More nivis lacrymæ Sole madentis eunt.

Rion, & Tenedos, Simoisq; & Xanthus, & Ide,

Nomina sunt ipso pæne timenda sono.

Nec rapere ausurus, nisi se defendere posset,

Hospes erat: vires noverat ille suas.

Venerat, ut fama est, multo spectabilis auro,

Quique suo Phrygiæ corpore ferret opes.

G 4

Clas-

Bacchus cor-
nibus affigi-
tur ob elatio-
nem, quam
fervor vini
inducit.
Phylaceurbs
Thessaliæ,
cui Protesilaus impera-
bat.

Ad Paridem
apostrophat.

Tenarus La-
conicæ pro-
montorium,
unde Helena
fuit.

Protesilaus
pede in limi-
ne offenso
omen dede-
rat.
Tenedos in-
sula contra
Trojam.

Ad Helenā. *Classe virisq; potens, per qua fera bella geruntur,
 Et sequitur regni pars quota cunquo sui.
 His ego te victam consors Leda gemellis
 Suspitor: hac Danaïs posse nocere puto.
 Hectora, nescio quē timeo: Paris Hectora dixit
 Ferrea sanguinea bella movere manu.
 Hectora, quisquis is est, si sum tibi cara, caveo,
 Signatum memori pectore nomen habe.
 Hunc ubi vitaris, alios vitare memento,
 Et multos illic Hectoras esse puta.
 Et facito dicas, quoties pugnare parabis,
 Parcere me iussit Laodameia sibi.
 Si cadere Argolico fas est sub milite Trojam,
 Te quoq; non ullum vulnus habente cadat,
 Pugnet, & adversos tendat Menelaüs in hostes,
 Ut rapiat Paridi, quam Paris ante sibi.
 Irruat, & causa quem vincit, vincat & armis,
 Hostibus è mediis nupta petenda viro est.
 Causa tibi est dispar, tu tantum vivere pugna,
 Inque pios domina posse redire sinus.
 Parcite Dardanida, de tot (precor) hostibus uni,
 Ne meus ex illo corpore sanguis eat.
 Non est, quem deceat nudo concurrere ferro,
 Savaque in oppositos pectora ferre viros.
 Fortius ille potest, multo quam pugnat amore,
 Bella gerant alii, Proteusilaüs amet.
 Hunc fateor, volui revocare, animusq; ferebat,
 Substitit auspicii lingua timore mali.
 Cum foribus vellet ad Trojam exire paternis,
 Per ius offensa limine signa dedit.
 Ut vidi, ingemni, tacitoque in pectore dixi,
 Signa reuersuri sint precor ista viri.*

A iusto at-
 quit.

Apostrophe
 pchos au-
 getur.

Pedum offe-
 siones mala
 ferebant pre

Hec

*Hec tibi nunc refero, ne sis animosus in armis,
 Fac mens in ventos hic timor omnis eat.
 Sors quoque nescio quem fato designat iniquo,
 Qui primus Danaam Troada tangeret humum.
 Infelix, qua prima vitam lugebit ademptum,
 Dii faciant, ne tu strenuus esse uelis.
 Inter mille rates tua sit millesima puppis,
 Jamque fatigatas ultima verset aquas.
 Hoc quoque prae monco, de nave novissimus exi,
 Non est, quò properes, terra paterna tibi.
 Cum venies, remoque move, veloque carinam,
 Inque tuo celerem littorè siste gradum.
 Sive lateat Phœbus, seu terris altior exstat,
 Tu mihi luce doler, tam mihi nocte venis.
 Noctē tamen, quā luce, magis nox grata puellis,
 Quarum suppositus colla latertus habet.
 Aucupor in lecto mendaces cœlibe somnos,
 Dum careo veris, gaudia falsa juvant.
 Sed tua cur nobis pallens occurrit imago?
 Cur venit à verbis multa querela tuis?
 Excutior somno, simulatraque noctis adoro,
 Nulla caret fumo Thessalis ara meo. (set,
 Thura damus, lacrymasq; super: quæ sparsa relin-
 Ut solet ad fuso surgere, flamma mero.
 Quando ego te reduncō cupidis amplexa lacertis,
 Languida letitia solvar ab ipsa mea?
 Quando erit, ut lecto mecum bene junctus in uno
 Militia referas splendida facta tua?
 Quæ mihi dum referes, quāvis audire juvabit,
 Multa tamen rapies oscula, multa dabis.
 Semper in his apic narrantis verba resistunt,
 Promptior est dulci lingua*referre mora.*

sagia, unde
 Tibull.
 O quo tres in-
 gressus ire
 mihi tristis
 dixi. Offen-
 sum in porta
 signa dedisse
 pedem, mo-
 ver, ut sibi
 prospiciat,
 ne prælagia
 mortis effe-
 ctum sortiā-
 tur.

* Futurum
 præsentat,
 interitū præ-
 sagit.

resena.

Sed

- Sed cum Troja subit, subeant venti; fretumq;
Spes bono sollicito vincta timore cadit.*
- A maiori arg- Hoc quoq; quod venti prohibent exire carinas,
gumentum. Me movet, & invitis ire paratis aquis.
Quis velit in patriam vento prohibete reverti
A patria pelago vela vetante datis.*
- Ab eorum voluntate na- Ipse suam non prabet iter Neptunus ad urbem,
vigatorem dissuadet. Quò ruitis? vestras quisque redire domos.
Quò ruitis Danai? ventos audite vetantes,
Non subiti casus, numinis ista mora est.*
- A causa dis- Quid petitur tanta, nisi turpis adultera bello?
tinctio. Dum licet. Inachia vortite vela rates.*
- Ab Inacho vetustissimo Sed quid ego has revoco? revocatis omen adesto,
Argivorum Blanda que compositas aura secundet aquas.
Rege Græci Troas invidio, qua sic lacrymosa suorum
Inachii dicti Funera conspicient, nec procul hostis erit.
sunt. Ipsa suis manibus forti nova nupta marito
Invideo cum Imponet galeam, barbaraque arma dabit.
accusativo. Arma dabit, dūq; arma dabit. simul oscula sua.
Hoc genus officii dulce duobus erit. (mei:
Producatq; virum, dabit & mandata reverti,
Et dicet, referas arma, fac ista Iovi.
Ille, ferens domina mandata recentia secum,
Pugnabit caute, respicietque domum.
Exuet, & reduci galeam, clypeumq; resolvere,
Excipietque suo corpora lassa sinu.*
- Adam signi- Nos sumus incerte, nos anxius omnia cogit,
ficat, quæ ab Quæ possunt fieri facta putare timor.
Europa di- Dum tamen arma geris diverso miles in orbe,
versa est. Quæ referat vultus, est mihi cera, tuos.*
- Bellum à Illi blanditias, illi tibi debita verba
Græcis ge- Dicimus: amplexus accipit illa meos.
rebarur, qui Gra-*

Crede mihi, plus est, quam quod videatur imago

Adde sonum cere, Protesilaus erit.

Hanc specto, teneoque sinu pro conjuge vero,

Et tanquam possit verba referre, queror.

Per reditus, corpusque tuum, mea numina juro, Jurejurando

Perque pares animi, conjugii que faces . epistolam

Perique (quod ut videam canis albere capillis) terminat .

Quod tecum possis ipse referre caput .

Me tibi venturam comitem quocumque vocaris,

Sive, quod (heu timeol) sive superstes eris.

Ultima mandato claudetur epistola parvo : Suppressis

Sit tibi cura mei, sit tibi cura tui . mortuos.

IN XIV. EPIST. ARGUMENTUM.

Danaus Belli Prisci filius, ex pluribus conjugibus quinquaginta filias suscepit, quas dum Ægisthus cas frater, cui totidem erant filii, postulasset in nurus, Danaus oraculi responso comperto se manibus generi moriturum, volens periculum evitare, consensu navibus Argos venit. Indignatus autem Ægisthus eo quod spretus esset, filios cum exercitu ad illum oppugnandum misit hac lege, ut non nisi interempto Danao ad se redirent, aut filiarum connubium iniissent. Ille autem in obsidione coactus, filias se daturum spondit, sed puellæ accepto à patre gladio, ut jussam erat, prima nocte cum vino lætitiæque calentes juvenes in profundissimum soporem descendissent, una quæque suum jugulavit, sola Hypermnestra excepta, quæ Lino, quem Eusebius Lynceum appellat, marito suo misera, pepercit, suavitque ut ad patrem Ægisthum, detecto facinore, quam primum fugeret; sed cum pater Danaus ab omnibus perfectum facinus intellexisset, præterquam ab Hypermnestra, eam crudelissimè victam in carcere servandam tradidit. Quare Linum parvulem, eundemque mari-

tum

tum, quem servaverat, hac epistola rogat, ut vel opem ferat, captivitateque liberet; vel si mori contingat, sepulchrum non cateat. A Lino tandem, Danao tradito, fuit liberata.

HYPERMNESTRA LINO.

Mittit Hypermnestra de tot modo fratribus
unt;

Cetera nuptiarum crimine turba jacet.

(Clausula domo teneor, gravisque coercita vinculis:

Est mihi supplicii causa, fuisse piam.

Quod manus extimuit jugulo demittere ferrum,

Sum rea: laudarer, si scelus ausa forem.

Esse ream praestat, quam sic placuisse parenti;

Non piget immunes cadis habere manus.

A facti con-
stantia Linū
sibi conciliat

Me pater igne licet (quē non violavimus) urat,

Quaeq; aderant sacris, tendat in ora faces:

Aut illo jugulea (quem non bene tradidit) ense,

Ut quā non cecidit vir nece, nupta cadam.

Non tamen, ut dicant, morientia, poenitet, ora,

Effloret: nos es quem piget esse piam.

Poeniteat sceleris Danaam, se vasque sorores,

Hic solent eventus facta nefanda sequi.

Cor pavet admonitu temerata sanguine noctis,

praececidit. *Et subitus dextra* praepedit ossa tremor.*

Quam tu cade putes fungi potuisse maritam,

Scribere de facta non sibi cade timeat. (ris,

Crepusculū. *Sed tamen experiar: Modò facta crepuscula ter-*

Ultima pars lucis, primaeque noctis erat:

Inachides *Ducimur Inachides sub magni tecta Pelasgi,*

proneptes *Et socer armatas accipis adque nurus.*

Inachi Din. *Undique collucent praeinctae lampades auro,*

arce à Pelasgo, Jovis, & *Dantur in invitos impia thura focos.*

Vnl.

Vulgus Hymē, Hymenae vocāt, fugit ille vocan-
Ipsa Jovis conjux cessit ab urbe sua. (tes.
Ecce mero dubii comitum clamore frequentes,
Flora novo madidas impediēte comas.
In thalamos lethi, thalamos sua busta feruntur,
Strataque corporibus funere digna premūt.
Jamque cibo, vinoque graves, somnoq; jacebant,
Securumq; quies alta per Argos erat.
Circum me gemitus morientum audire videbar,
Ectamen audieram, quodque verebar, erat.
Sanguis abit, mentemq; calor, corpusq; reliquit,
Inque novo jacni frigida facta toro.
Uique levi Zephyro graciles vibrantur arista,
Frigida populeas, ut quatit aura comas.
Aut sic, aut etiam tremui magis, ipse jacebas,
Quaeque tibi dederam vina, soporis erant.
Excussere metum violenti jussa parentis
Erigor, & capio tela tremētia manu.
Non ego falsa loquor, ter acutum sustulit ense,
Ter malè sublato decidit ense manus.
At rursus monitis, jussuque coacta parentis
Admovi jugula tela paterna tuo.
Sed timor, & pietas crudelibus abstulit ausis,
Castaque mandatū dextra refugit opus.
Purpureos laniata sinus, laniata capillos,
Exiguū dixi alia verba sono.
Sedus Hypermnēstra pater est tibi: jussa parentis
Effic, germanis sic comes iste suis.
Femina sum, & virgo, natura mitis, & annis,
Non faciunt molles ad fera tela manus.
Quin age, dumq; jacet, forte is imitare sorores,
Credibile est casos omnibus esse viros.

Miobēs filio
 prius inha-
 bitatam in-
 coluit.

Junon. Argis
 nautam scri-
 bit Strabo.

Hoc Argus,
 vel hi Argi
 urbs in Acha-
 ia, non lon-
 gē Mycenā.

Disputatu-
 tramque pat-
 tem quid a-
 gendum sit.

More mulie-
 bri mentem
 variat.

Si

Contra pa-
trem argu-
mentatur.

Patronymi-
cum à Belo
avo.

Antithesis.

*Si manus hac aliquā posset committere cadem,
Morte foret domina sanguinolenta sua.
Quo meruere necem patruelia regna tenendo,
Quatamen externis danda forent generis.
Finge viros meruisse mori: quid fecimus ipsi?
Quo mihi commissio non licet esse piam?
Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puella?
Aptior est digitis lana, colasq; meis.
Hac ego dūq; quoror, lacryma sua verba sequū.
Deq; meis oculis in tua mēbra cadunt. (tur,
Dum petis amplexus, sopitaq; brachia jactas,
Pœne manus telo saucia facta tua est.
Jamq; patrem, famulosq; patris, lucemq; timebā:
Expulerant somnos hac mea verba tuos:
Surge, age, Belide, de tot modò fratribus unus,
Nox tibi, ni propores, ista perennis erit.
Territus exurgis, fugit omnis inertia somni,
Aspicias in timida fortia tela manu.
Quarenti causam, dūm nox fuit, effage, dixi,
Dūm nox atra fuit: ut fugis, ipsa moror.
Manè erat, & Danaüs generos ex cade jactēs
Dinumerat: summa criminis unus habest.
Fari malè cognata jacturam mortis in uno,
Et queritur facti sanguinis esse parum.
Abstrahor à patriis manibus, raptāq; capillis,
(Hac meruit pietas pramia) carcer habet.
Scilicet ex illo Junonia permanet ira,
Quo bos ex homine est, ex bove facta dea.
At satis est pœna teneram mugisse puellam,
Nec modò formosam posse placere Jovi.
Assitit in ripa liquidi nova vacca parentis,
Cornuāq; in patriis non sua vidit aquis.*

Et

A Junonis
ira facinus
excusat.

Jo Inachi.
Fluvii filia, à
Jove cōpres.
Ia subito ju-

Et conatoque queri, mugitus edidit ore,
 Territaque est forma, territa voce sua.
 Quid furis infelix? quid te miraris in unda?
 Quid numeras factos ad nova membra pedes?
 Ipsa Jovis magna pellex me inenda sorori,
 Fronde levas nimiam cespitibusq; famem.
 Fonte bibis, spectasq; tuam stupescita figuram.
 Et te ne feriant, qua geris, arma times.
 Quaeq; modo, ut posses etiam Jove digna videri,
 Diva, eras, nuda nuda recumbis humo.
 Per mare, per terras, cognataq; flumina curris,
 Dat mare, dant amnes, dant tibi terra viam.
 Qua tibi causa fuga? quid lo longa freta perer-
 Non poteris vultus effugere ipsa tuos. (ras?
 Inachi, quò properas? eadem sequerisq; fugisq;
 Tu tibi dux comiti, tu comes ipsa duci.
 Per septem Nilus portus emissus in aquor,
 Exiit insana pellicis ora bovis. (Etus
 Ultima quid referam, quorum mihi cana sene-
 Auctor? dant anni, quod querar, ecce mei.
 Bellapater, patruusq; gerunt, regnoq; domoq;
 Pellimur: ejectos ultimus orbis habet.
 Ille ferox solus solio, sceproque potitur,
 Cum sene nos inopi turba vugamur inops.
 De fratrum turba pars exiguissima restat:
 Quique dati leto, quaque dedere, fleo.
 Nam mihi quot fratres, totidè periere sorores,
 Accipiat lacrymas ntraque turba meas.
 En ego, quod vivis, poena erucianda reserui:
 Quid fiat fonti, cum rea laudis agar?
 Et consanguinea quondam centesima turba,
 Infelix, nno fratre manente, cadam.

nonis inter
 vctu in vac-
 cam versas,
 tandem fu-
 riis acta ad
 Egypti de-
 venit, ubi
 in pristinam
 formam re-
 daeta, ipsa
 Dea vocata
 est.

Virg. in VI.
 Defunctaque
 corpora.
 Deprecatio-
 ne epistolam
 claudit.

At

At tu, si qua pia, Lyceum, est tibi cura sororis:

Quaque tibi tribui munera, dignus habes.

Vel fer opem, vel dede neci, defunctaque vita,

Corpora furtivis insuper adde rogis.

Et sepeli lacrymis perfusa fidelibus ossa,

Hypetmne- Scriptaque sint titulo nostra sepulchra brevi,
stræ epita- Exul Hypermnestra pretium pietatis iniquum,
phium. Quam mortem fratri depulit, ipsa tulit.

Scribere plura libet, sed pondere lassa cedere

Est manus, & vires subtrahis ipse timor.

IN XV. EPIST. ARGUMENTVM.

Paris, qui aliq nomīne Alexander dictus est, ob Helenam sibi à Venere promissam, Lacedæmonæ navigans, à Menelao honorificentissimè susceptus est, & honoratus. Sed cū per id tempus oportuisset Menelaum, omnesque Minois proneptes ad dividendas Arcti opes Cretam adire, Paridem domi dimittens, Helenæ mandavit, ut non minorem hospitibus, quam sui ipsius curam gereret. Verū Paris, dum datam sibi opportunitatem videret Helenā in amorem sui, quantum potuit, sollicitare conatus est. Hac autem artificiosa epistola detegit, quanto amoris æstu ardeat, se ab omnibus commendando, quibus amatores laudari solent. Et quia noverant muliebrem sexum esse fragilem, & gloriæ, & laudis, & forma, atque genere cupidissimum, omnia affert Paris, quæ sibi Helenæ animum conciliare possunt, & quæ odium mariti, atque contemptum excitent; fugam itaque suadet, quam Trojanis viribus tueri posse asserit.

P A R I S H E L E N Æ.

Dubitatio ex
turpitudine.

Hanc tibi Priamides mitto, Ledaæ, salutē,
Quæ tribui sola te mihi dante potest.

Eloquar? an flamma non est opus indice notæ,
Et plus, quam vellem, jam meus extat amor?

Illo

*Ille quidem lateat malim, dum tempora dentur
Latitia mistos non habitura metus.*

*Sed male dissimulo, quis enim celaverit ignem,
Lumine qui semper proditur ipse suo?
Si tamen expectas, vocem quoq; rebus ut addam,
Uror. habes animi nuncia verba mei.*

*Parce, precor, fasso, nec dāro cetera vultu
Perlege, sed forma conveniente tua. (est,
Jam dudū grātē est, quod epistola nostra recepta
Spem facit hoc recipi me quoq; posse modo.*

*Qua rata sit, nec te frustra promiseris, opto,
Hoc mihi, qua suavit mater amoris iter.*

*Namque ego divina monitu, ne Hēstia peccēs,
Euehor, & cæpto non leve numen adest.*

*Premia magna quidem, sed non indebita, posco,
Pallicita est thalamo te Cytherea meo.*

*Hac duce, Sigæo dubias à littore feci
Longa Phereclea per freta puppe vias.*

*Illā dedit facileis auras, ventosq; secundos,
In mare (nimis) ius habet orta mari.*

*Perstet, & ut pelagi sic pectoris adjuvet astus,
Deferat in portus, & mea vota suos.*

*Attulimus flammās, non hic invenimus illas;
Hæ mihi tam longa causa fuere via.*

*Nā neq; tristis hyems, neq; nos huc appulit error:
Tænaris est classi terra petita mea.*

*Nec me crede fretum merces portante carina
Findere, quas habeo, Di tueantur opes.

*Nec venio Grajas veluti spectator ad urbes:
Oppida sunt Regni divitiora mei.*

*Te peto, quam pepigit lecto Venus aurea nostro,
Te prius opta vi, quam mihi nota fores.*

H

An-

Possessivum
à Phereclea
navis.

Paridis fa-
bricatore.

Laconiam
intelligit, à
Tænaro pro-
montorio.

Scindere.

Ante tuos animo vidi, quam lumine, vultus :
 Prima fuit vultus nuncia fama tui .
 Nec tamen est mirum, si sicut oporteat, arcu
 Missilibus telis eminus ictus amo .
 Sis placuit fati : que ne convellere tentes ,
 Accipe cum vera dicta relata fide .
 Matris adhuc utero, parturemorante, tenebar,
 Jam gravidus iusto pondere venter erat .
 Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni,
 Flammiiferam plena reddere ventre facem,
 Territa consurgit, metuendaq; noctis opace
 Visa seni Priamo, Vatiibus ille refert .
 Arsuram Paridis, Vates canit Non igni ,
 Pectoris, ut nunc est, fax fuit illa mei .
 Forma vigorq; animi, quamvis de plebe videbar,
 Indictum testis nobilitatis erat .
 Est locus in media nemorosis vallibus Ida
 Devius, & piccis ilicibusque frequens .
 Qui nec ovis placida, nec amantis saxa capella,
 Nec patulo tarde carpitur ore bovis .
 Hinc ego Dardanie muros, excelsaq; tecta,
 Et freta conspiciens, arbore nixus eram .
 Ecce pedum pulsus visa est mihi terra moveri :
 (Vera loquar, veri vix habitura fidem)
 Constitit ante oculos altus velocibus alis
 Atlantis magni, Pleioneq; nepos .
 Fas vidisse fuit, fas se mihi visa referre :
 Inque Dei digitis anrea virga fuit .
 Tresq; simul divæ, Venus, & cum Pallade Juno,
 Gaminibus teneros imposuere pedes .
 Obstupui: gelidusq; comas crexerat horror,
 Cum mihi, Pone metum, nuncius ales ait .
 Ar-

*Arbiter es formæ, certamina siste Dearum,
 Vincere quæ forma digna sit una duas.
 Neve recusarem, verbis Jovis imperat, & se
 Protinus ætherea tollit in astra via.
 Mens mea convuluit, subitoq; audacia venit,
 Nec timui vultu, quamque notare meo.
 Vincere erant omnes digna, iudexq; verebar,
 Non omnes causam vincere posse suam.
 Sed tamen ex illis jam tunc magis una placebat:
 Hanc esse ut scires, unde moveatur amor.
 Tantaq; vincendi cura est, ingentibus ardens
 Judicium donis sollicitare meum.
 Regna Jovis conjux, virtutum Filia jactat,
 Ipsa potens dubito, fortis an esse velim.
 Dulce Venus risu: nec te, Pari, munera tanguit;
 Utraq; suspensi plena timoris, ait:
 Nos dabimus quod ames, & pulchra filia Leda
 Ibit in amplexus pulchrior illa, tuos.
 Dixit, & ex aquo donis, formaq; probata,
 Victorem cælo retulit illa pedem.
 Interea (credo versis ad prospera fatis)
 Regius agnoscor per rara signa puer.
 Lata domus nato per tempora longa recepto,
 Addit, & ad festos hunc quoq; Troja diem.
 Uiq; ego te cupio, sic me cupiere puella:
 Multarum votum sola tenere potes.
 Nec tantum Regum nata petiere, Ducumque,
 Sed Nymphis etiam cura q; amorq; sui.
 At mihi cunctarum subeunt fastidia, postquam
 Conjugii spes est, Tyndari, facta tui.
 Te vigilans oculis, animo te nocte videbam,
 Lumina cum placido vultu sopore jacent.*

Quid facies praesens? qua non dum visa placebas?
 Ardebam, quamvis hic procul ignis erat.
 Nec potui debere mihi spem longius istam,
 Carulea peterem quin mea vota via.
 Troja caduntur Phrygia pineta securi,
 Quaeque erat aquoreis utilis arbor aquis.
 Ardua proceris spatiantur Gargara silvis,
 Innumerasq; mihi longa dat Ida trabes.
 Fundatura citas flectuntur robara naves,
 Texitur, & costis panda carina suis.
 Addimus antennae, & vela sequentia malos
 Accipit, & pictos puppis adunca Deos.
 Qua iam ipse uehor, comitata cupidine parvo,
 Sponsor conjugii stat. Dea picta sui.
 Imposita est facta, postquam manus ultima classi,
 Pratinus Aegaeis ire iubebar aquis,
 Et pater, & genitrix inhiens mea vota roganda
 Propositumq; pia voce morantur iter.
 Et soror effusis, ut erat, Cassandra capillis,
 Cum vellent, nostra iam dare vela rates.
 Quo ruis? exclamat: roferes incendia tecum.
 Quanta per has, nescis, flamma petatur aquas.
 Vera fuit vates, dictos invenimus ignes,
 Et ferus in malli pectore flagrat amor.
 Portubus egredior, ventisq; ferentibus usus,
 Applicor in terras Oobali Nympha, tuas.
 Excipit hospitio vir me tuus, hoc quoq; factum
 Non sine consilio, nominibusq; Deum.
 Ille quidem ostendit, quidquid Latademonetota
 Ostendi dignum, conspicuumque fuit.
 Sed mihi laudatum cupienti cernere formam,
 Lumina, nil aliud, quò caperentur, erat.

Ut vidi, obstupui, præcordiaque intima sensi.

Attonitus curis intonuisse novis. (bat:

His similes vultus, quantum reminiscor, habe-

Venit in arbitrium cum Cytherea meum.

Sit tu venisses pariter certamen in illud,

In dubium Veneris palma futura fuit.

Magna quidem de te ramor præconia fecit,

Nullaque de facie nescia terra tua est.

Nec tibi par usquam Phrygia, nec Solis ab oris

Inter formosas altera nomen habet.

Crede, sed hoc nobis, minor est tua gloria vero,

Famaque de forma penè maligna tua est.

Plas hic invenio, quam quod promiserat illa:

Et tua materia gloria victa sua est.

Ergo arsit merito, qui noverat omnia, Theseus:

Et vise est tanto digna rapina viro.

More tuæ gentis nuda dum nuda palestra

Ludis, & es nudis femina mista viris.

Quod rapuit, laudo: miror, quod reddidit unquam

Tam bona constanter præda tenenda fuit.

Antè recessisset caput hoc cervico truentia,

Quàm tu de thalamis abstrahere meis.

Tene manus unquam nostra dimittere vellent

Tene meo paterer, vivens abire sinu?

Si reddenda fores, aliquid ramen antè tulisses,

Nec Venus ex toto nostra fuisset iners.

Vel mihi virginitas esset libata: vel illud

Quod poterat salva virginitate rapi.

Da modo re: Paridi quæ sit constantia, nostes:

Flamma rogi flammæ juniet una meas.

Præpositi regnis ego re, quæ maxima quondam

Pollcita est nobis nupta, sororque Jovis.

H 3

Dum-

A pulchritu-
dinis laude
Helenam al-
licit.

Palestra lu-
candi certa,
men dicitur,
cujus inven-
tores credū-
tur Lacedæ-
mon Proper.
Multa tuæ
Spartæ, mirā-
tur dona pa-
lestræ.

Constantiam
animi sui lau-
dat.

vallis

A genere, &
potentia se
laudat, ex E-
lectio.

Atlantis ex
Pléion. nym-
pha filia.
Juppiter ge-
nuit Darda-
num Troja-
norum pro-
genitorem.

Terapa. La-
coniz oppi-
dum in quo
nata est He-
lepa.

*Dumq; tuo possem circumdare brachia collo,
Contempta est virtus Pallade dante mihi.
Cum Venus, & Juno, Pallasq; in*montibus Idae,
Corpora iudicio supposuere meo.
Nec piget, band unquam stultie elegisse videbor,
Permanet in voto mens mea firma suo.
Spem modò ne nostram fieri patiare caducam,
Te precor, ò tanto digna labore peti.
Non ego conjugium generosa degener opto,
Nec mea, crede mihi, turpiter uxor eris.
Pliada, si queras, in nostra gente, Jovemque,
Inuenies: medios, ut taceamus avos.
Sceptraparens Asia, qua nulla beator ora est,
Finibus immensis vix obeunda tenet.
Innumeras urbes, atque aurea tecta videbis:
Quaque suos dicas templa decere Deos.
Ilion aspicias, firmataque turribus altis
Mœnia, Phœbea structa canore lyra.
Quid tibi de turba narrem, numeroq; virorum?
Vix populum tellus sustinet illa suum.
Occurrunt denso tibi Troades agmine matres,
Nec capient Phrygias atria nostra nurus.
O! quoties dices, quam pauper Achaja nostra est?
Una domus quasvis urbis habebit opes.
Nec mihi fas fuerit Sparten continere vestram,
In qua tu nata es, terra beata mihi est.
Parca: sed est Sparte tu cultu divite digna es.
Ad talem formam non facit iste locus.
Hanc faciem largis sine fine paratibus uti,
Deliciisque decet luxuriare novis.
Cum videas cultus nostra de gente virorum,
Quales Dardanijs credis habere nurus?*

Da

Da modò te facilem, ne dedignare maritum ,
 Rure Terapaneco nata puella, Phrygem. Inunc
 Phrix erat , & nostro genitus de sanguine , qui
 Cum Diis, potandus nectare, miscet aquas.
 Phryx erat Aurora conjux, tamen abstulit illū,
 Extremum noctis, qua Dea finit iter.
 Phryx etiam Anchises: volucrū cui mater amo.
 Gaudet in Ideis concubuisse jugis. (rum,
 Nec puro collatis forma Menelas, & anūs,
 Iudice te, nobis ante ferendus erit.
 Non dabimus certē socerum tibi clara fugantem
 Lumina, qui topidos à dape vercat equos.
 Nec pater est Priamo soceri de cede cruentus,
 Et qui Myrtoas crimine signet aquas.
 Nec proavo Stygia nostro captantur in unda
 Poma: nec in mediis quaritur humor aquis.
 Quid tamen hoc refert? si te iacet ortus ab illis,
 Cogitur huic domui Iuppiter esse socer.
 Hec facinus! totis indignus noctibus ille
 Te tenet, amplexu, perfruiturque tuo.
 At mihi conspiceris posita vix denique mensa,
 Multaq; quæ ledant, hoc quoq; tempus habet.
 Hostibus eveniant convivio talia nostris,
 Experior posito qualia saepe mero.
 Paniset hospitii, cū me spectante, lacertos
 Imposuit collo rusticus ille tuo. (narrem?)
 Rampor, & invideo, (quid nunc tamen omnia
 Membra superjecta cū tua veste fouet.
 Oscula cū vero coram non dura daretis,
 Ante oculos posui pocula sumpta meos.
 Lumina demitto, cū te tenet arctius ille,
 Crescis, & in vito lentus in ore cibis.

Ganymedes
 venando in
 Ida.

Jove in for-
 mam Aquilæ
 verso, raptus
 Deorum pin-
 cerna factus
 est. Thiton.
 Laodemont.
 fratrem, &
 Memnon pa-
 trem intelli-
 git. Anchises
 ad Simoenta
 fluvium cum
 Vener. con-
 cubuit, nodè
 natus Æneas
 Atreus filius
 Thyestis tra-
 tris ob sce-
 lus quoddā
 ipsi epulan-
 do, apposuit,
 à quo tanto
 facinore Sol
 abhorrens,
 radios ab-
 sccondit.

Pelops Mo-
 nelai avus
 Myrthyum.
 Hippodamie
 aurigam in
 mare præci-
 pitavit, à quo
 Marc Myr-

thoum, ecce *Sape dedi gemitus, & te, lasciva, notavi,*
 quod auge- *In gemitu risum non tenuisse meo.*
 bat Paridem

Cum Veneris *Sape mero volui flammam compefcere, at illa*
 puero non- *Creuit, & ebrietas ignis in igne fuit.*
 malè Baccho

fapit. Ovid. *Multaque ne videam, versa cervice recumbo;*
 in Arte. *Sed revocas oculos protinus ipsa meus.*
Quid faciam dubito, dolor est mens ista videre;

Communica-
 tio hanc cõ-
 miferationẽ
 excitat.

Sed dolor, à facie major abesse tua est!
Qua licet, & possum, nitor celare furorem,
Sed tamen apparet dissimulatus amor. (iii?)
Nec tibi verba damus, sentis mea vulnera, sen-
Atque utinam soli sint ea nota tibi.

Hæc omnia
 ab amatore
 esse facienda
 ostendit.

Ovid. in 2.
 de Arte.

Ah! quoties lacrymis venientibus ora reflexi,
Ne causam fletus quæreretur ille mei.

Ah! quoties aliquem narravi potus amorem,
Ad vultus referens singula verba tuos,

Indiciumque mei ficto sub nomine feci,
Ille ego, si nescis, verus amator eram.

Quin etiam ut possem verbis petulantius uti,
Non semet ebrietas est simulata mihi.

Prodita sunt, memini, tunica tua pectora laxa,
Atque oculis aditum nuda dedere meis.

Pectora vel nivibus puris, vel lacte, tuamque
Complexo matrem candidiora Jove.

Alludit ad
 cygnum, in
 quem Juppi-
 ter versus
 cum Leda
 concubuit.

Dum stupeo visis, (nam pocula forse tenabam)
Tortilis à digitis excidit ansa meis.

Oscula sinata dederas, ego protinus illa
Hermiones tenero latus ab ore tuli.

Hæc Æthra
 creditur falsi.
 se mater The-
 sci.

Et modò cantabam veteres ruspinus amores,
Et modò per nutum signa regenda dabam.
Et comitum primas, Clymenen Æthramque, tuarum
Ausus sum blandis ruper adire sonis.

• Que

*Qua mihi non aliud, quam formidare, locuta,
Orantis medias deferere preces.*

*Di facerent pretium magni certaminis esses,
Teque suo posset victor habere toro.*

*Ut tulit Hippomenes Schœneida præmia cursus,
Venit ut in Phrigios Hippodamia sinus.*

*Ut ferus Alcides Acheloin cornua fregit,
Dum petit amplexus Deianeiræ tuos.*

*Nostra per has leges audacia fortiter ißet,
Teque mei scires esse laboris opus.*

*Nunc mihi nil superest, nisi te, formosa, precari,
Amplectique tuos, si patiæ pedes.*

O decus! præsens geminorum gloria fratrum!

O Jove digna viro, ni Jove nata fores!

Aut ego Sigeos repetam te conjuge portus,

Aut ego Tanaria contemnam exul humo.

Non mea sunt summa leviter distracta sagitta

Pectora, descendit vulnus ad ossa meum.

Hoc mihi, (nam recolo) fore ut à cœlesti sagitta

Figur erat verax vaticinata soror.

Parce datum fati Helene contemnere amorem,

Sic habeas faciles in tua vota Deos. (mur,

Multa quidē subeunt, sed coram, ut plura loqua-

Excipe me lecto, nocte silente, tuo.

An pudet, & metuis Venerem temerare maris?

Castaque legitimi fallere jura tori?

Ah! nimium simplex Helene, ne rustica dicam,

Hanc faciem, culpa posse carere putas?

Aut faciem mutes, aut sis non dura, necesse est,

Lis est cum forma magna pudicitia.

Iuppiter his gaudet, gaudet Venus, aurea furtis,

Hæc tibi, nempe patrem, furta dedere Iovem.

Fix

Hyppome-
nes Megarci
filius.

Athalanta
Schœn filiam
Hesperidum
pomis à Ve-
nere datis re-
tardatam
cur supera-
vit:

Tenaræ La-
couia à Te-
naro quodā
loco umbro-
so in radice
Maleæ pro-
montorii ju-
xtā partem
per quam
creditur esse
descensus ad
inferos. Virg.
Tēnas etiam
fauces altæ
ostia ditæ,
pro cœlesti,
more anti-
quo.
Vall. lib. 3.
c. 10.
Juven. Rara
ad eō est con-
cordia forme
atque pudici-
tiæ.

Natos à suis *Vix fieri, si sint vires in semine avorum,*
 parentibus *Et Jovis, & Leda filia, casta potes.*
 mores trahe. *Casta tamen tuum sis, cum te mea Troja tenebit,*
 te offendit. *Et tua sim queso, crimina solus ego.*

Nunc ea peccemus, quæ corrigat hora iugalis,
Si modò promisit hoc mihi vana venas.
Sed tibi, & hoc suadet rebus, non voce, maritus;
Neve sui furcis hospititis obset, abest.

Per Ironiam *Non habuit tempus, quo Cressia regna videre*
 probat Me- *Aptius, ò mira calliditate virum!*
 nelaum in- *Ivit, & Idæi mando tibi, dixit iunxus,*
 dignum tam *Curam pro nobis hospititis, uxor, agas.*
 formosa con- *Negligis absentis, testor, mandata* mariti,*
 jure *Cura tibi non est hospititis ulla tui.*
 Alias Tyran- *Huncine tu speres hominem sine pectore, dotes*
 ni. *Posse satis forma, Tyndari, nosse tua?*
 Menelaum *Falleris? ignorat. nec, si bona magna putaret,*
 ducit jam *Quæ tenet, externo crederet illa viro?*
 contemptum *Ut te nec mea vox, nec te meus incitet ardor,*
 eum taxan- *Cogimur ipsius commoditate frui.*
 do. *Aut erimus stulti, sic, ut superemus, & ipsum,*
Si tam securum tempus abibit iners.

Pæne suis ad te manibus deduxit amantem:
Ut ere mandantis simplicitate viri.
Sola jaces viduo, tam longa nocte cubili:
In viduo jaceo solus, & ipse toro.
Te mihi, meq; tibi communia gaudia jungant:
Candidior medio nox erit illa die.

Timoris cul- *Tunc ego jurabo quævis tibi numina: meque*
 pam in se *Astringam verbis in sacra jura tuis.*
 transfert ab *Tunc ego, si non est fallax fiducia nostri,*
 exemplo. *Efficiam prasens, ut mea regna petas.*

Si pudet, & metuit, ne me videre secuta;

Ipse reus siue te criminis hujus ero.

Nam sequar Ægide factum, fratrumq; tuorum

Exemplo tangi non propiore potes.

Terapuit Theseus, geminas, Leucippidas illi,

Quartus in exemplis enumerabor ego.

Troja classis adest armis instructa, virisque,

Jam faciens celeres remus, & auravias.

Ibis Dardanias ingens Regina per urbes,

Teque novam credet vulgus adesse Deam.

Quaq; feras gressus adolebunt cinnam a flamma,

Casq; sanguineam victima planget humum.

Dona pater, fratresq; & cum genitrice sorores,

Iliadesq; omnes, totaq; Troja dabunt.

Hei mihi! vix à me pars dicitur ulla futuræ,

Plura feres, quam qua littera nostra refert.

Nec tu rapta time, ne nos fera bella sequantur;

Concitet, & vires Gracia magna suas.

Tot prius abductis, ecque repetita per arma,

Crede mihi, vanos res habet ista metus.

Nomine ceperunt Aquilonis Erechtiada Traces,

Tuta tamen bello Bistonis ora fuit.

Phasida puppe nova vexit Pegaseus Jason,

Lesa nec est Colcha Thesalia terra manu.

Te quoq; qui rapuit, rapuit Minoida Theseus :

Nulla tamen Aminos Cretas ad arma vocat.

Terror in his ipso major solet esse periclo,

Queque timere libet, pertimuisse pudet.

Finge tamen, si vis ingens consurgere bellum:

Et mihi sunt vires, & mea tela nocent.

Nec minor est Asia, quam vestra copia terra :

Illa viris dives, dives abundat equis.

Nec

Thæser atq;

fratrum sanguis Phœba,

& Elairam,

Leucippi filias rapuerunt.

Castor, &

Pollux.

Cinnamum

idemq; quod

cinamomum

genus aromatis odori-

feræ ex frut-

tica Vide, Pl.

lib. 10. c. 10.

Exemplis timorem ex-

imit Orithyæ

Erichtæ Athe-

nienus Regis

filia, à Borea

Rege Thraciæ rapta est.

*Nec plus Atrides animi Menelaus habebit,
Quam Paris, aut armis ante ferendus erit.*

Paris' Alexā Pœnè puer casis abducta armenta recepi
der vocatus Hostibus, & causam nominis inde tulit.
est quasi au- Pœnè puer juvenes vario certamine vici:
xilior, co In quibus Ilioneus, Deiphobusque fuit.
quod armen- Neve putes, non me nisi comminus esse timendū
ta à Cilicibus Figitur in iussu nostra sagitta toto.
abacta recu- Non potes hac illi primæ dare facta juventa?
peraverit. Instruere Atridem non potes arte mea?
Hioneus, & Omnia si dederis, nunquā dabis Hectora fratrem.
Deiphobus Unus is innumeri militis instar habet.
Paridis fra- Quid valeam, nescis, & te mea robora fallunt,
tres. Ignora tui sis nupta futura viro.
Aut igitur nullo belli repetere tumultu,
Aut cedent Marti Dorica castra meo.
Nec tamen indignor pro tanta sumere bellum
Conjuge: certamen præmia magna movent.
Colligit epī- Tu quoque si totus de te contenderis orbis,
tolā abigēs Nomen ab æterna posteritate feres.
quicquid He- Spe modo non timida, Diis hinc egressa secundis,
lenam terre- Exige cum plena munera pacta fide.
re possit.

IN XVI. EPIST. ARGUMENTUM.

Muli hanc epistolam non esse Ovidii contendunt.
asserentes Sabinum omnes responsales literas confe-
xisse, quod ipse Ovidii testimonio comprobare ni-
tuntur, cum in secundo elegitum ita ad Marcum
scribat.

*Quam citò de toto rediit meus orbe Sabinus;
Scriptæque diversis retulit ille locis?
Candida Penelope signum cognovit Ulixes,*

Le-

Legit ab Hyppolito scripta noverca suo.

Jam pius Æneas miseræ rescripsit ælissæ;

Quodque legat Phyllis, si modò vivit, habet.

Tristis ad Hypsipylem ab Jafone litera venit,

Dat notam Phœbo Lesbis amica lyram.

Quod quidem nihil ad regnū facere videtur, cum nullam interim de Helena mentionem faciat; Verū statim subjunxerit hos duos versus.

et Paris est illic, & adultera nobile crimen,

et comes extincto Laodameia viro.

Quibus facere convincuntur, nisi ad Sabinum referre malint: sed cum Ovidianis epistolis responderis, quo modo possunt esse Sabinis? non, nec Paris, nec Laodameia respondent, sed scribunt, nimirum hæc quoque Ovidianæ sunt, & eodem penè stylo scriptæ quo reliquæ. Helena autem, lecta Paridis epistolâ, quasi offensa primū respondens, objurgat: deinde, ut pudorem tueatur, Paridis suasionem infringere conatur quædam semina spargendo, ne omninò illius amorem negligere videatur, & sic apertè ostendit muliebri ingenium varium esse, atque mutabile, juxta illud Ovidianum in Arte amandi.

Forssitan, & primo venit tibi litera tristis,

Quæque roget ne se sollicitare velis. (Hes,

Quod rogat, illa timet, quod non rogat, optat ut in-
Postremò Paridis vilitatem impetura, ut honestiùs, ità tutiùs visum est, si quid in desiderio erit, non literis mandare, sed ut Clymene, & Æthra, comites fidelissimæ, exponerent: idque cum fecissent, cum Paride, & Helena ad Trojam advectæ sunt.

HELENA PARIDI RESPONDET.

Nunc acutos tua cū violaris epistola nostros
Non rescribendi gloria visa levis.

Ausus es hospitii temeratis advena sacris

Legitimam nupta sollicitare fidem?

Silicet idcirco ventosa per æquora vectum

Excipiet portu Tanaris ore suo &

Ironicam
hospitalita-
tem repro-
bat.

Nec

*Nec tibi, diversa quamvis à gente venires,
Oppositas habuit regia nostra fores.*

Esset ut officii merces injurias tanti?

Qui sic intrabas, hospes, an hostis eras?

Nec dubito, quia hac, cum sit tam justa, vocetur

Rustica iudicio nostra querela tuo.

Rustica sim sanè, dum non oblita pudoris,

Dumq; senor vite sit sine labe mea.

Si non est ficto vultus mihi tristis in ore,

Nec sedeo duris torva superciliis.

Fama tamè clara est, & adhuc sine crimine vixi,

Et laudem de me nullis adulter habet.

Quò magis admiror, quæ sit fiducia, coëpto,

Spemque tori dederit quæ tibi causa mei.

An quia vim nobis Neptunius attulit heros,

Rapta semel videor his quoq; dignarapi?

Crimen erat nostrum, si delinqua fuisset,

Cum sim rapta, meum quid nisi nolle fuit?

Non tamen ex facto fructum tulit ille petitem,

Ecepto redii passa timore nihil.

Oscula luctanti tantummodò pauca protervus

Abstulit, ulterius nil habet ille mei.

Quæ tua nequitia est, non his contenta fuisset:

Dii melius: similis non fuit ille tui.

Reddidit intactam, minuitque modestia crimen:

Et juvenem facti pœnituisse patet.

Thesæa pœnituit, Paris ut succederet illi,

Ne quando nomen non sit in ore meum.

Nec tamen irascor: quis enim succenset amanti?

Simodò quem prefers, non simulatur amor?

Hoc quoq; enim dubito: non quod fiducia desit,

Aut mea sit facies non bene nota mihi:

Sed

Hoc exem-
plo Paridem
increpat.

Delinqua, id
est blanditiis
captata, &
illecta.

Incipit con-
descendere.

*Sed quia credulitas damno solet esse puellas,
Verbaque discuntur vestra carere fide.*

At peccant alia, matronaque rara pudica est:

Quid prohibet raris nomen inesse meum?

*Nam mea quod visa est tibi mater idonea, cuius
Exemplo flecti me quoque posse putes.*

*Matris in admissa falsa sub imagine lusa
Error inest, pluma testis adulter erat.*

*Ni ego, si peccem, possum nescire: nec ullus
Error, qui facti crimen obumbrat, erit.*

*Ille bene erravit, vitiumque auctore redemit:
Felix, in culpa quo Jove dicar ego?*

*Quod genus, & proavos, & regia nomina jaetas:
Clara domus satis hac nobilitate sua est.*

*Juppiter, ut soceri proavus taceatur, & omne
Tantalida Pelopis, Tyndareique decus.*

*Dat mihi Lada Jovem, cyneo decora parentem,
Quae falsam gremio credula fovet avem.*

*Inuoc, & Phrygia clara primordia gentis,
Cumque suo Priamum Laomedonta refer.*

*Quos ego suspicio, sed quid tibi gloria magna est,
Quintus is à nostro nomine primus erit.*

*Sceptra tua quamvis reat esse potentia Troja,
Non tamen hac illis esse minora puto.*

*Si jam divitiis locus hic, numeroque virorum
Vincitur, at certe barbara terra tua est.*

*Munera tanto quidem promittit epistola dives,
Ut possint ipsas illa movere Deas.*

*Sed si jam vellem fines transire pudoris,
Tu melior culpa causa futurus eras.*

*Aut ego perpetuo famam sine labe tenebo,
Aut ego te potius, quam tua dona, sequar.*

Sui generis
commenda-
tio,

Paridis jaeta
etiam contem-
nit.

Quintus à Jo-
ve Priamus,
nam Juppiter
Dardanum
Dardan.
Erychton.
Eryc. Troem
Tros Laome-
donta Priam-
mi patrem.
genuit.
Per recri-
minationem te
fellit Trojan.
imperium.

Ut.

Amor. signa *Utiq; ea non sperno, sic acceptissima semper*
 recenset, ut à *Munera sunt, auctor quæ pretiosa facit. (boris*
 causa arguat *Plus multo est, quod amas, quod sum tibi causa la.*
 se allici pos- *Quod tam per longas spes tua venit aquas.*
 se ad aman- *Ille quoq; apposita, quæ nunc facis, improbe, mon-*
 dum, Ovid. *Quamvis experiar dissimulare, noto. (sa,*
 in lib. de Art. *Cum madè me spectas oculis lascivæ protervis,*
 fac primus *Quos, vix instantes lumina nostra ferunt.*
 capias illius *Et modò suspiras, modò pocula proxima nobis*
 tacta label- *Sumis, quaq; bibi, tu quoq; parte bibis.*
 lis Poculas *Ab! quoties digitis, quoties ego tectis notavi*
 qua bibitis. *Signa supercilio pone loquente dari.*
 parte puella *Et sepe extimui, ne vir mens illa videret,*
 bibas. *Non satis occultis erubuique notis,*

Sape, vel exiguo, vel longo murmure dixi:
Nil pudet hunc, nec vox hæc mea falsa fuit.

Orbe quoq; in mensa legi sub nomine nostro,
Quod deducta mero litera fecit, Amo.

Credere me tamen hæc oculo reveniente negavi,
Hei mihi, jam didici sic quoque posse loqui.

His ego blanditiis, si peccatura fuissim.
Flecterer, his poterant pectora nostra capi.

Est quoq; confiteor, facies tibi rara, potestque
Velle sub amplexus ire puella tuos.

Alteræ, sed potius felix sine crimine fiat,
Quam cadat externo noster amore pudor.

Disce meo exemplo formosis posse carere,
Est virtus placitis abstinnisse bonis.

Quam multos credis iuvenes optare quod optas?
Qui sapiant loculos an Paris unus habes?

Non tu plus cernis, sed plus temerarius andes:
Non tibi plus cordis, sed minus oris inest.

Tunc

Ire enim
 contra appe-
 titum forti-
 tudo est.

Tunc ego te vellem celeri venisse carina,
 Cum mea virginitas mille petita procis.
 Si te vidissem, primus de mille fuisses:
 Iudicio veniam vir dabit ipse meo.
 Ad possessa venis, praeceptaque gaudia serus,
 Spes tua lenta fuit, quod petis, alter habet;
 Ut tamen optarem fieri tua Troja conjux,
 Invitam sic me nec Menelaus habet.
 Desine molle precor verbis convellere pectus,
 Neve mihi, quam te dicis amare, noce.
 Sed sine, quam tribuit sortem fortuna, tueri:
 Nec spoliū nostri turpe pudoris habere.
 At venus hoc pacta est, & in alia vallibus Ida,
 Tres tibi se nudas exhibuere Deae.
 Unaque cum regnum, belli daret altera laudem,
 Tyndaridis conjux, tertia dixit, eris.
 Credere vix equidem caelestia numina possum,
 Arbitrio formam supposuisse tuo.
 Utiq; sit hoc verum, certe pars altera ficta est,
 Iudicii pretium qua data dicor ego,
 Non est tanta mei fiducia corporis, ut me
 Maxima, teste Dea, dona fuisse putem.
 Contenta est oculis hominum mea forma probari:
 Laudatrix Venus est insidiosa mihi.
 Sed nihil inficior, faveo quoque laudibus istis.
 Nam mea vox quare, quod cupit, esse neges?
 Ne tu succense nimium mihi creditus agere.
 Tarda solet magnis rebus inesse fides.
 Prima mea est igitur Venēri placuisse voluptas,
 Proxima, me visam praemia summa tibi.
 Nec te Palladios, nec te Junonis honores,
 Auditis Helena preposuisse bonis.

Oris, id est
 verecundiae,
 cuius os te-
 stis est.

Quoniam
 varium, &
 mutabile se-
 per foemina.

Nec diviso-
 ne quicquid
 iusjuraverit,
 detegit.

Ergo

*Ergo ego sum virtus, ego sum tibi nobile regnum,
Ferreæ sim, si non hoc ego pectus amem.*

Ferreæ, crede mihi, non sum, sed amare recuso

A novitate
d' difficultatem
arsus.

*Illum, quem fieri vix puto posse meum.
Quid bibulam curvo proscindere litus aratro,
Spemque sequi conor, quam locus ipse neget?
Sum rudis ad Veneris furium, nullaq; fidelem
(Dum mihi sunt testes) infimus arte virum.*

In amorem
adducta rei
facilitatem
exoptata u-
nistrorumo
re timor.

*Nunc quoq; quod tacito mado mea verba libello,
Fugitur officio littera nostra novo.
Felices, quibus usus adest, ego nescia rerum,
Difficilem culpa suspicor esse viam.
Ipse malo metus est jam nunc confundor, & omnes
In nostris oculis vultibus esse reor.*

*Nec reor hoc falsò: sensi mala murmura vulgi,
Et quasdam voces retulit Æthra mihi.*

At tu dissimula, nisi si desistere mavis:

potes
Apertius ex-
tulit, quod
animi habe-
ret.
Menelai di-
scessum à ne-
cessitate e-
rat, quem Pa-
ris simplici-
tate damna-
verat.

*Sed cur desistas? dissimulare * licet.
Laude, sed occultè; major, non maxima nobis
Est data libertas, quod Menelaus abest.
Ille quidem procul est ita recogente, profectus:
Magna fuit subita, justaq; causa, via.*

An mihi sic visum est: ego, cum dubitaret, an iret!

*Quam primum, dixi, fac rediturus eas.
Omne latatus dedit oscula, resq; domusq;
Et tibi sit cura Troicus hospes, ait.*

*Vix tenui risum, quem dum compescere ludor,
Nil illi potui dicere, præter, erit.
Vela quidem ventis Creten dedit ille secundis,
Sed tu non ideo cuncta licere putas.*

*Sic meus hic vir abest, ut me custodiat absenti,
An nescis longas regibus esse manus?*

Pa.

Fama quoque est oneri nam quò constantius ore
 Laudamur vestro, justius ille timeat. est,
 Que juvat ut nunc est eadem mihi gloria damno
 Et melius fama verba dedisse fuit.

Nec quod abest, hic me tecum mirare relictam
 Moribus, & vita credidit ille mea.

De facie metuit, vita confidit, & illum
 Secutum probitas, forma timore facit.

Tempora ne pereant ultrò data precipis, utque
 Simplicis utamur commoditate viri.

Et libet, & timeo, nec adhuc exacta voluntas,
 Et satis in dubio pectora nostra labant.

Et vir abest nobis, & tu sine conjuge dormis,
 Inque vicem tua me, te mea forma capit.

Et longa noctes, & jam sermone coimus,
 Et tu (me miserum!) blandus & una domus,

Et peream si non inveniant omnia culpam,
 Nescio quò tardor, sed tamen ipsa metu.

Quod male persuades, utinam bene cogere posses,
 Sic mea rusticitas excutienda fuit.

Vultis interdum est ipsis injuria passis,
 Sic certe, felix ipsa coacta velim.

Dum tu mihi es, cæpio potius pugnemus amori,
 Quam tuam recens parva sparsa resedit aqua.

Quam in hospitibus non est amare errat, ut ipsi,
 Quam nihil speras si minus esset fuit.

Phyle testis, testis. Atrox & virago est,
 In non exhibitis utraque janda toris.

Tu quoque dilectam multos infide per annos
 Diceris Oononem destituisse tuam.

Nec tamen ipse negat, & nobis omnia de te
 Querere (si noscis) maxima cura fuit.

Suasionem
 concedit fa-
 ctum differe-
 rendo.

Ad culpæ re-
 cordationē
 suspirat.

Anceps in
 Paridis fide
 adhuc amori
 repugnat.

Probatio à
 simili.

Inconstan-
tiam à neces-
sitate arguit.

Verissimum
argumentū.

Ovid. de Pon-
to. Nescio
qua natale
solum dulce.
dine cunctos
Ducit, & im-
memores nō
finit esse sui.
Exemplo au-
get incom-
modata.

*Adde, quod ut cupias constans in amore manere,
Non potes. expediunt jam tua vela Phrygēs.
Dum lequeris mecū dum nox sperata paratur,
Qui ferat in patriam, jam tibi ventus erit.
Cursibus in mediis novitatis plena relinques
Gaudia: cum ventis noster abibit amor.
An sequar, ut suades, laudatq. Pergama visam
Pronurus, & magni Laomedontis ero?
Non ita contemno volueris praconia fama,
Ut probris terras impleat illa meis.
Quid de me poterit Sparte? quid Achaja tota?
Quid gentes Asia? quid tua Troja loquit?
Quid Priamus de me? Priami quid senties uxor?
Totq; tui fratres, Dardanidesque nurus?
Tu quoque qui poteris tibi me sperare fidelem?
Et non exemplis anxius esse tuis?
Quicumque Iliacos intraverit advena portus,
Is tibi solliciti causa timoris erit.
Ipse mihi quoties iratus, adultera dices,
Oblitus nostro crimen inesse tuum.
Delicti fies idem reprehensor, & auctor:
Terra, precor, vultus obruat ante meos.
At fruar Iliacis opibus, cultuque Deo,
Donaque promissis uberiora feram.
Purpura nempe mihi, pretiosaq; texta dantur,
Congestq; auri pondere dives ero.
Da veniam falsae, non sunt tua munera tanta
Nescio quo tellus me tenet ista modo.
Quis mihi, si lazar, Eurypius succurret in oris?
Unde petam fratris, unde parentis opem?
Omnia Medea fallax promisit Jason;
Pulsa est Esonia non minus illa domo.*

Non

Non erat Aetes, ad quem despecta veniret,

Non ipsa parens Chalciopæ; soror.

Tate nihil timeo: sed nec Medea timebat:

Fallitur augurio spes bona sape suo.

Omnibus invenies, quæ nunc jactantur in alto,

Navibus à portu lenè fuisse fretum.

Pax quoque me terret, quam se peperisse cruentâ

Ance diem paratus est tua v. s. a. parens.

Et vatium timeo monitus, quos igne Pelasgo

Ilion arsurum præmonuisse ferunt.

Utiq. favet Cytherea tibi, quia vicit, habetque

Parta per arbitrium bina trophæa tuum.

Sic illas vereor, (quæ si tua gloria vera est)

Judice te causam non tenuere Deæ.

Nec dubito, quin te si persequar, arma parètur,

Ibit per gladios, bei mihi, noster amor!

At fera Centauris indicere bella coegit

Atracis Hæmonios Hippodamia viros?

Tu fore tam lentum iusta Menelaon in ira,

Et geminos fratres Tyndareumq. putas?

*Quod bene te jactes, & fortia facta * loquaris,*

*A verbis facies * dissidet ista suis.*

Apia magis Veneri, quàm sint tua corpora Marti,

Bella gerant fortes, tu Pari semper ama.

Hæciora, quem laudas, pro te pugnare iubeto,

Militia est operis altera digna tuis.

His ego si saporem, pauloque audacior essem,

Vicerer, uterumque qua puella sapit.

Aut ego depasito faciam fortasse pudore,

Et dabo conjunctas tempore victa manus.

Quod petis, ut furtim presentes ista loquantur,

Solimus quid captes, colloquimque voces.

1 3

Sed

Adagium.

Metaphori-

cè ostendit

maximum

amorem in

odium posse

verti.

A somniis, &

variis niis ra-

pinam diffusa

det.

Junonem, &

Palladem in-

telligit.

Athra, Stra-

bone teste,

urbs Thessa-

liz, ex qua

fuit Hippo-

damia Pyti-

thoi uxor,

propter quâ

acre bellum

motum est

inter Cen-

tauros, & La-

pitæ.

Plus spei,

quam timo-

ris Paridi re-

liquit.

Pulcherrima
metaphora.

Sed nimis properas, & adhuc tua messis in her-

Hec mora sit voto forsam amica tuo. (ba est,

Haftenus arcanum furtiva conscia mentis

Littera jam lasso pollice. sistat opus.

Cetera per socias Clymenē, & hramq; loquamur;

Quae mihi sunt comites, consiliumq; dua.

IN XVII. EPIST. ARGUMENTUM.

Hellespontia cum mare septem tantum studiis; teste Plinio, Europam ab Asia dividens, Seston in Europa, Heras patriam & Abydon in Asia, ex qua fuit Leander, adversas urbes habet; cum autem Leander Abydenus Sestiam puellam Hero miserè deperiret, per Hellespontum noctu ad eam natare consueverat, sed maris tempestate interclusus, jam praeteritis septem diebus, ad amicam. Hero per audacem nau- tam ea tempestate Seston navigantem, hanc epistolam misit, in qua primum amorem suum firmum, & stabilem esse ostendit: deinde queritur, quod nandi facultas, ob ferventissimum maris aestum ei sit ablata, demum verò pollicetur se brevi iturum. Et quamvis mare non fuerit tranquillum, se tamen periculis potius commissurum, quam illius jucundissimo conspectu, atque colloquio cariturum. Unde de eo sic cecinit Martialis;

Cum peteret dulces audax Leander amores,

et fessus tumidis jam premeretur aquis,

Sic miser instantes effatus dicitur undas:

Pateite dum propero, mergite dum redeo.

LEANDER HERONI.

ira
A dubitatio
ne pathos.

Misit Abydenus quam malles ferre, salutē,
Si cadat * unda maris, Sesta puella tibi.

Si mihi Dii faciles, & sint in amore secundi.

Invitis oculis hac mea verba leges. (tibi)

Sed non sunt faciles, nam cur mea vota morantur

Currere me nota non patiuntur aqua?

Ipsa

Ipsa vides cælum pice nigrius, & freta ventis Synecdoche.

Turbida, perq; cavas vix adeunda rates.

Unus, & hic audax, a quo tibi litera nostra

Redditur, a portu navita movit iter.

Ascensurus eram, nisi quod dum vincula prora

Solveret in speculis omnis Abydos erat.

Non poteram clare meos, velut ante, parentes:

Quemque regi volumus, non latuisset amor.

Protinus hac scribens, felix, i litera, dixi,

Jam tibi formosam porriget illa manum.

Forstā admotis etiam tangere labellis,

Rumpere dum niveo vincula dente veles.

Talibus exiguo dictis mihi murmure verbis,

Cetera cum charta dextra locuta mea est.

Abquanto mallem, quam scriberem, illa nata-

Meg; per asuetas sedula ferret aquas (rei,

Aptior illa quidem placido dare verbera ponto,

Est tamen & sensus apta ministra mei.

Septima nox agitur (spatium mihi longius anno)

Sollicitum rancis quod mare fervet aquis.

His ego si vidi mulcentem pectora somnum

Noctibus, insani sui mora longa freti.

Rupe sedans aliqua specto tua litora tristis:

Et quo non possum corpore, mente feror.

Lumina quin etiam summa vigilantia turre

Aut videt, aut acies nostra videre putat.

Ter mihi disposita est in sicca vestis arena,

Ter grave tentavi carpere nudus iter.

Obstitit inceptis tumidum juvenilibus aquor;

Mersu, & adversis ora natahitis aquis.

At tu de rapidis immansuetissime ventis,

Quid mecum certa prælia mente geris?

Sermocina-
tio hæc cum
reinaimata
ad movendū
aptissima est,
teste Fabio.

Appositio pa-
thos. conti-
nens.

Dura eman-
tis impreca-
tio.

Ad Boream In me (si nescis) Borea, non aquora favis,
 apostrophat. Quid faceres, esset n̄ tibi notus amor? (dam,
 Tum gelidus cū sit, non te tamen improbe quō-
 Orit. Actæa Ignibus Actæis incaluisse negas?
 à Borea ama Gaudia rapturo si quis tibi claudere vellet
 ra fuit, & ra- Aërios aditus, quo paterere modo? (ram,
 pta. Alcus filius Parce precor, facilemque move moderatius au-
 Jovis, & Ege- Imperet Hippotades sic tibi triste nihil.
 stæ filius Hip. Vana peto precibusque meis obmurmurat ipse,
 petis. Quasque quatit, nulla parte coerces aquas.
 Trojani, à Nunc daret audaces utinam mihi Dædalus alas.
 quo dicitur Icarium quamvis hic propè litus adest. (ras
 Hippotades Quidquid erit, patiar: liceat modo corpus in an-
 Dædal Min. Tollere, quod dubia sæpe pependit aqua.
 iram fugiens Interea, dum cuncta negant ventique fretumque,
 alas sibi, & Tolle agito furti tempora prima mei.
 filio coapta- Nox erat incipiens (nāq; est meminisse voluptas)
 vit, sed filius Cum foribus patriis egrediebar amans.
 Icarus deci- Nec mora, deposita pariter cum veste timore,
 dit in mare, Jactabam liquido brachia lenta mari.
 quod ab eo Luna mihi tremulum lumen præbebat cuncti,
 Icarus voca- Ut comes in nostra officiosa vias.
 tus est, Hanc ego suspiciens, faveas, o candida, dixi,
 Tempus cō- Et subeant animo Latmia saxa tuo.
 memorat, in Non sinit Endymion te pectoris esse severi,
 quo primum Flecte, precor, vultus ad mea furta tuos.
 Hero positus Tu Dea mortalem cælo delapsa petebas,
 est. (Vera loqui liceat) quam sequor, ipsa dea est.
 Heu referam mores cælesti pectore dignos:
 Forma nisi in veras non cadit illa deas.
 A Veneris facie non est prior ulla, tuæque
 Neve meis credat vocibus, ipsa vide.

Quam

Quanto cum radiis fulges argentea puris :
 Concedunt flammis sidera cuncta tuis.
 Tanto formosis formosior omnibus illa est,
 Si dubitas, cecum Cynthia lumen habes.
 Hac ego, vel certe non his diversa locutus,
 Per mihi cedentes nocte ferebar aquas.
 Unda repercussa radiabat imagine Luna,
 Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
 Nullaq; vox nūquam nostra veniebat ad aures,
 Præter dimota corpore murmur aqua.
 Alcyones sola, memores Ceycis amati,
 Nescio quid visa sunt mihi dulce queri.
 Jamque fatigatis humero sub utroq; lacertis,
 Fortiter in summas erigor alius aquas.
 Ut procul aspexi lumen, meus ignis in illo est :
 Illa meum, dixi, litora lumen habent.
 Et subito lassas vires rediere lacertis,
 Visaq; quam fuerat melior unda mihi.
 Frigora ne possim gelidi sentire profundi,
 Qui calet in cupido pectore, præstat amor.
 Quo magis accedo, propioraque littora fiunt,
 Quoque minùs restat, plus libet ire mihi.
 Cum verò possum cerni quoque protinus addis,
 Spectant rix animos, ut valeamque facis.
 Tunc etiam nando domina placuisse labore,
 Atque oculis jactò brachia nostra tuis.
 Te, inna vix prohibet nutrix descēdere in altum:
 Hoc quoq; enim vidi: nec mihi verba dabas.
 Nō tamen efficit, quamvis retinebat euntem,
 Ne fieret primus pes tuus nudus aqua.
 Excipis amplexu, eliciaque oscula iurgis,
 Oscula (Di magni) trans mare digna peti.
 Equè

Alludit ad
 fabulā Alcyo-
 nis, quæ vi-
 so cadavere
 Ceycis mari.
 ni in litus e-
 jectò, se in
 mare præci-
 pitavit, sed
 jussu Amphy-
 trites ambo
 in Alcyones
 aves sunt cō-
 versi, quæ
 tranquillita-
 te niveis pro-
 mittunt, &
 præcipuè cū
 nudificant.

numen

*Eque tuis dēptos humeris mihi tradis amictus,
Et madidam siccas aquoris imbre comam.*

Hellepontia cum, quia mare dictam est ab Helle, Phrixī sorore illuc submersa.

*Cetera nox, & nos, & turris conscia novit,
Quodq; mihi monstrat per vada lumen iter.
Non magis illius numerari gaudia noctis,
Hellepontiaci quam maris alga potest.
Quò brevius spatium nobis ad furta dabantur,
Hoc magis est cautum, ne foret illud iners.
Jamque fugatura Tithoni conjugē noctem,
Præviis Aurora Lucifer ortus erat.*

Alludit ad fabulam Helle puellæ.

*Oscula congerimus properata sine ordine rapim,
Et quærimur parvas noctibus esse moras.
Atque ita contactus monitu nutricis amare,
Frigida deserta littora à turre peto.*

Clives, id est ascensus, seu monticulus, & est metaphora ab aurigis.

*Digredimur flentes, repetoq; ego virginis aquor,
Respiciens dominam dum licet usque meam.
Si qua fides verò est, veniens huc esse nator,
Cum redeo, videor naufragus esse mihi.
Hoc quoq; si credis, ad te via-prona videtur:
A te cum redeo, clivus inertis aque.*

*Invitus patriam repeto; quis credere possit
Invitus certe non moror urbe mea.*

*Hei mihi, cur animis juncti secernitur undis,
Unaque mens, tellus non habet una duos!
Vel tua me Sestos, vel te mea sumat Abydos.
Tam tua terra mihi, quam tibi nostra placet.*

Hyperboles.

*Cur ego confundor, quoties confunditur aquor,
Cur mihi causa levis, ventus obesse potest?
Jam nostro curvi norunt Delphines amores,
Ignotum nec me piscibus esse reor.*

*Jam pater attritus solitarius amos aquarum,
Non aliter multa quam via præbar ita.*

Quod

Quod mihi non esse, nisi sic iter arc querebar :

At nunc per ventos hoc quoq; deesse queror.
Fluctibus immodicis Athamantidos aquora ca-

laxque manet portu tuta carina suo. (nenti:

Hic mare cū primum de virgine nomine mersa

Qua tenes est nactum, tale fuisse puto.

Et satis amissa locus hic infamis ab Helle,

Utque mihi parcat, nomine crimen habet.

Invideo Phryxo, quem per freta tristia tutum

Aurea lanigero vellere vexit ovis.

Nec tamen officium pecoris navisq; requiro,

Dummodo, quas findam corpore, dētar aqua.

Arte ego nulla: datur modò copia nandi :

Idem vavigium, navita, vector ero. (Arcton:

Nec sequitur ante Helicē, aut quā Tyrus utitur

Publica non curat sidera noster amor.

Andromeden alius spectet, claramq; coronam,

Quaque micat gelido Parrhasis versa polo.

At mihi quod Persens, & cū Jove Liber ama-

Indicium dubia non placet esse via. (runt,

Est aliud* lumen multò mihi certius istis,

Non erit in tenebris quo duce noster amor.

Hoc ego, dum spectem, Colchos, atq; ultima Pōti,

Quaq; viam fecit Thessala puppis, eam.

Et juvenem possum superare Palæmona nando,

Miraq; quem subito reddidit herba Deum.

Sape per assiduos languens mea brachia matris,

Virque per immensas fessa trahuntur aquas.

Hic ego cum dixi pretium non vile laboris,

Jam domine vobis colla tenenda dabo.

Proinus illa valent: atq; ad sua præmia tendant,

Ut celer Elëo carcere missus equus.

Ipse

Augēt quere
lam.

Alienarū for-
tunæ memo-
riam.

Phryxus Hel-
læ frater.

Helice ursæ
major, Ar-
ctos verò mi-
nor, quam

Tyrus obser-
vant sicuti

Græci Heli-
cē sunt au-
tem in no-
stro polo.

Andromede
Persei uxor,
in sidera

translatæ si-
cut corona.

Ariadnes, in
qua una præ-
fulget stella.

numen

Palæmon

Deus mari-
nus, qui etiā

Melicerta
dictus est.

Glaucus ma-
rinus Deus

ex piscatore
gramine gu-
stato in Deū

conversus.

alis oppidū
 in Acarnania
 In campis
 lis, ubi Jovi
 ludi olym-
 piaci quinq;
 nares variis
 certamini-
 bus, sed e-
 quorum cur-
 su percele-
 bres fiebant.
 A Tantali si-
 militudine
 augeat diffi-
 cultatem.

Plejades or-
 tu, & occasu
 tempestates
 faciunt: sunt
 autem stellæ
 quæ Taurum
 perficiunt,
 præter caput
 Græce.
 Vaticinatur
 de seipso: na-
 tâdo enī sub-
 mersus est.

Ipse meos igitur servo, quibus uror, amores,
 Teque magis cælo digna puella sequor,
 Digna quidem cælo, sed adhuc tellure morare:
 Aut die ad Superos, hinc mihi qua sit iter.
 Hinc est quod rarè misero contingit amanti,
 Cumq; mea sunt turbida, mente freta.
 Quid mihi, quod lato nō separor equore prodest?
 Nō minùs hæc nobis tam brevis obstat aqua.
 Non malim, dubito tot procul orbe remotus,
 Cum domina longè spem quoq; habere meam.
 Quò propiùs nunc est, flamma proprio caleſco:
 Et res non semper, spes mihi semper adest.
 Pene manu, quod amo, tanta est vicinia tango:
 Sæpe, sed heu, lacrymas hoc mihi pane movet,
 Velle, quod est aliud fugientia prendere poma?
 Spemque suo refugi fluminis ore sequi?
 Ergo ego te nunquā, nisi cum volet unda, tenebo,
 Et me felicem nulla videbis hyems?
 Cumq; minùs firmum nil sit, quā vêtis, & unda,
 In vêtis, & aqua spes mea semper erit. (quor
 Æstus adhuc tamē est, quod cūm mihi læserit a-
 Plejas, & Arctophylæ, Oleniumque pecus.
 Aut ego nō novi, quam sūm temerarius: aut me
 In freta non cæctus tunc quoq; mittet amor.
 Neve putes in me, quod abest, promittere tēps,
 Pignora polliciti non tibi tarda dabo.
 Si tumidum paucis etiam nunc noctibus æquor
 Ire per invitas experiemur aquas.
 Aut mihi continget felix audaciā salvo,
 Aut mors solliciti finis amoris erit.
 Optabo tamen, ut portas expellar in illas,
 Et teneant porius naufraga membra tuos.

Flg.

*Flebis enim, tactuq. meum dignabere corpus,
 Et mortis, dices, huic ego causa fui.
 Scilicet interitus offenderis omne nostri,
 Litteraque inuisa est hac mea parte tibi.
 Desino, parce, queri, sed & ut mare siniat iram,
 Accedant queso, fac tua vota meis.
 Parce, brevi nobis opus est, dum transferor istuc,
 Cum tua contigero littora, perftet hyems.
 Isthic est apium nostræ navale carina,
 Et melius nulla stat mea puppis aqua.
 Isthic me claudat Boreas, ubi dulces morari est, Meraphora.
 Tunc piger ad nandum, tunc ego cantus ero.
 Nec faciam surdis convitia fluctibus ulta,
 Triste nata vero, nec querar esse fretum.
 Me pariter venti teneant, tenerique lacerti,
 Per causas istic impediaturque duas.
 Cum patietur hyems, remis ego corporis utar,
 Lumen in aspectu tu modo semper habe.
 Interea pro me pernoctet epistola tecum,
 Quam precor ut minima persequar ipse mora.*

IN XVIII. EPIST. ARGUMENTUM.

Non satis constat cujus sit hæc epistola, cum præcedente, duabusque sequentibus: nam nec quæ legitur Leandri ad Heronem, nec quæ Herus ad Leandrum, nec quæ Acontii ad Cydippen, nec quæ Cydippes ad Acontium ab Ovidio unquam scriptas fuisse, aut à Sabino, ipsemet comprobatur in secundo præloquio, sic scribens ad Marcum.

quod Penelopes verbis reddatur Ulyssi
 Scribimus, & lacrymas Phylli relicta tuas. (son,
 quod Paris, & Machareus, & quod male gratus Jæ
 Hyppolyti que parens, Hyppolytusque legant.
 Quodque tenens strictum Dido miserabilis enssem,
 Dicat, & Eonia Lesbis amica lyra, &c.

Re.

Reliqua studiosis illic legenda reliquimus, satis est admonuisse. Hero accepta Leandri epistola respondet id agens, ut se ardentem redamare significet, & ad mutuos amplexus amatorem advocet, deſidia verò interdum accusat, ut ostendat, quam ſincero continuo amore ſemper amet, aliquando in mare invehitur. Nonnumquam timet, ne ob aliam fuerit deſtituta. Verùm ſtatim amoris ſuſpicionem inſamantium conſuetudinem, quia omnia timent, transferendo, conjecturam imminuit. Demùm ſuadet, ut non niſi tranquillo ſpecto ſe committat.

HERO LEANDRO.

Deſiderium
auget à tem-
poris momẽ.
to, ſe maio-
rem pati cru-
ciatum.
A ſexu arguit
Ratione phy-
ſicali probat
intentum.
A ſtudioſorum
varietate cõ-
firmatio.

QUam mihi miſiſti verbis, Leandre, ſalutem
Ut poſſim miſſam vobis habere, veni.
Longa mora eſt nobis omnis quæ gaudia differi,
Da veniam ſuſſe, non patienter amo.
Urimur igne pari, ſed ſum tibi viribus impar;
Fortius ingenium ſuſpicioſe eſſe viris.
Ut corpus tenebris, ſic mens infirma puellis,
Deſiciam, parui temporis adde moram.
Vos, modò venando, modò rus geniale colendo,
Ponitis in varia tempora longa mora.
Aut fora vos retinent, aut docta dona paleſtra,
Flectitis aut freno colla fugacis equi.
Nunc volucrẽ laqueo, nunc piſcẽ ducitis hamo.
Diluitur poſito ſerior hora mero.
His mihi ſubmotis, vel ſi minùs acriter urget,
Quid faciam? ſupereſt, præter amare, nihil.
Quod ſupereſt, facio: teq; o mea ſola voluptas,
Plus quoq; quàm credis, quod mihi poſſit amari.
Aut ego cum cara de te natrice ſuſurro,
Quæque inum miror cauſa moretur iter.

ſemotis

Aut mare prospiciens odioſo concita vento,
Corripio verbis aquora ſape tuis.

Aut ubi* ſeuitiam paulum gravis unda remiſit, ſeruiſia.
Poſſe quidem, ſed te nolle venire queror.

Dñq; queror, lacrymæ per amantia lumina ma-
Pollice quas tremulo cõſcia ſiccat anus. (nãt;

Sape tui ſpecto ſi ſint in liſtore paſſus,
Impoſitas tanquam ſeruet arena notas.

Utiq; regem de te, & ſcribam tibi, ſi quis Abydo
Venerit, aut quero, ſi quis Abydon cat.

Quid referat? quoties do veſtibus oſcula, quas
Helleſpontiaca ponis iturus aqua. (tu A tempore
pathos.

Sic ubi lax acta eſt, & noctis amicitia hora,
Exhibuit pulſa ſidera clara die.

Protinus in ſumma vigilantia lumina turre
Ponimus, & aſſueta ſigna, notamque via. Facem acten
ſam ſubintelligit.

Tortaque verſato ducentes ſtamina fuſo,
Fœminea tardas fallimus arte moras,

Quid loquar interea tam longo tempore, queris?
Nil niſi Leandri nomen in ore meo eſt.

Jam ne putas exiſſe domo mea gaudia nutritrix? Ad nutriticem
apoſtrophar.

An vigilant omnes, & timet ille ſuos? Pingui Pal-
lade, id eſt

Jam ne ſuas humeri illam deponere veſtes? oliva, cujus
inventrix
ſuis Pallas.

Tingere jam pingui Pallade membra putas?
Annuit illa ferè, non noſtra quod oſcula curet,

Sed movet obrepens ſomnus anile caput.
Poſtq; more minimũ, jam certè navigat, inquam

Lentaq; dimotis brachia jactat aquis.
Paucaque cum teſta perfecit ſtamina terra,

An medio poſſis, querimus eſſe freta. (mur,
Et modo proſpiciamus, timida moda voce preca-
Ut tibi det faciles utilis aura vias.

Am-

*Auribus interdum voces captamus, & omnem
Adventus strepitum credimus esse tui.*

Sic ubi decepta pars est mihi maxima noctis,

Acta subit fartim lumina fossa sopor.

Forſitan invitus, mecum tamē improbe, dormis,

Et quamvis non vis ipſe venire, venis.

Nā modò te videor probe jam ſpectare natantē,

Brachia nunc humeris humida ferre meis.

Nunc dare quæ ſoleo madidis velamina mēbris,

Pectora nunc juncto noſtra fovere ſinu.

Multaq; præterea lingua reticenda modèſta,

Qua feciſſe juvat, facta referre pudet.

Nam inho-
neſta expri-
meredeceet
puellam.

Me miſera, brevis eſt hac, & non vera voluptas,

Nam tu cum ſomno ſemper abire ſoles.

Firmiùs, ò cupidi tandem coëamus amantes,

Nec carent vera gaudia noſtra fide.

Peraſta de-
moſtratione
ad querelam
redit.

Cur ego tot viduas exegi frigida noctes?

Cur toties à me, lente natator, abes?

Eſt mare, conſiteor, nondum tractabile nanti,

Nocte ſed heſterna lenior aura fuit.

Cur ea præterita eſt? cur non ventura timebaſ?

Tum bona cur periit, nec tibi capta via eſt?

Protinùs ut ſimilis detur tibi copia curſus,

Hoc melior certe, quò prior illa fuit.

At cito mutata eſt jactari forma profundi,

Tempore, cūm properat, ſapè minore venis.

Hic puto deprenſus, nil quod quereris, haberes,

Meque tibi amplexo nulla noceret hyems.

Leandri ver-
ba objectat.

Certè ego tunc ventos audirem lata ſonantes,

Et nunquam placidos eſſe precarer aquas.

Pellicis ſuſ-
picionem in-
gerit.

Quid tamen evenit? cur ſis metuentior undæ?

Contemptumq; priùs nunc vereare fretum?

Nam

Nam memini cum te seivum veniente minaxq;

Non minùs, aut multo nū minùs, aequor erat.

Cū tibi clamabam, Sic tu temerarius esto,

Ne misera virtus sit tua flenda mihi.

Vnde novus timor hic quoq; illa audacia fugit,

Magnus ubi est ipse ille nator equus?

Sis tamen hoc potuē, quā quod prius esse solebas,

Ei faciat placidum per mare intus iter.

Dummodo sis idem, dum sic, ut scribis, amemur,

Flammaque non sit frigidus illa cinis.

Non ego tam ventos timco mea vota morantes

Quam similis vento ne tuus erret amor:

Ei ne sim tanti, superentque pericula causam,

Ei videar merces esse labore minor.

Interdum metuo, patria ne ledar, & impar

Dicar Abydeno Thressa puella toro.

Ferre tamen possum pati, nihius omnia, quam si

Oia nescio qua pellice captus agas.

In tua si veniant alieni coila laceris,

Sitque novus nostri finis amoris, amor.

Ab! potius peream, quam crimine vulnerer isto,

Fataque sint culpa nostra priora tua.

Nec quia venturi dederis in hi signa doloris,

Hac loquor, aut fama sollicitata nova.

Omnia, sed vereor (quis enim securus amavit?)

Cogit, & absentes plura timere locus.

Felices illas, quas super absentia nisse

Crimina vera iuvat, falsa timere vetat.

Nos tam vana movet, quā facti injuria fallit:

Incitat, & morsus error uterque pares.

O utinam venias aut hic venisur, paterve

Causa sit, aut tanta femina nulla mora.

K

Quod

Virtus, id est,
animositas,
five natandi
audacia.

Quicquid in
occulta suspi-
cione erat,
aperit.

A loci distā-
tia auget ti-
morem.

Pares mor-
sus, id est, pa-
res curas.

*Quod si quā sciero, moriar (mibi crede) dolēdo,
Jam dudum peccas, si mea fata petis.*

Sed neque peccabis, frustra que ego terreor istis:

Suspiciones
purgat in tē-
pestatē cau-
sam deſidia
referens.

Quoq; minūs venias, invida pugnat hiems.

Me miseram, quanto plangūtur littora fluctu,

Et lateet obscura condita nube dies!

N-phales
mater Helles
& maris nym-
pha.

Forſitan ad pontum mater pia venerit Helles,

Mersaque turbatis nata fletur aquis.

Aut mare, ab inviso Privigna nomine dictū:

Vexat in aequoream verſa noverca Deam.

Non favet, ut nunc eſt, teneris locus iſto puellis,

Hac Helle periit, hac ego lador aqua.

De Amymo-
ne Danae fi-
lia Naupli. Pa-
lamed pa-
trem genuit
Nepiun fi-
lius ex Tyro.
Salmon filia
Heleum Ne-
storii patrē
Alyone una
ex Pleiadib.
Atlantiſ filia
ſicut Celeno
Imphimed
intelligit Cir-
ces, & Aly-
monis filiam
Laod. Priam.
filia.

At tibi flammaram memori, Nepinne, tuarū,

Nullus erat ventis impediendus amor.

Sed neque Amymone, nec laudatiſſima forma

Criminis eſt Tyro fabula vana tui.

Lucidaq; Alyone, Circeq; & Alymone nata,

Et nōdum nexi angue Meduſa, comis.

Flavaque Laodice, cœloque recepta Celeno,

Et quarum memini nomina lecta mibi.

Has ceriē, pluresq; canunt, Neptunē, Poetæ,

Molle latus lateri conſerviffe tuo.

Cur igitur toties vires expertus amoris,

Aſſuetum nobis turbine claudis iter?

Parce ferox, latoque mari tua prœlia miſce:

Seducit terras hac brevis unda duas.

Te decet aut magnas magnūq; ſactare carinas,

Aut etiam totis claſſibus eſſe trucem.

Turpe Deo pelagi, juvenem terrere natantem,

Gloriaque eſt ſtagno quolibet iſta minor.

Nobilis ille quidem eſt, & clarns origine, ſed nū-

A tibi ſuſpecto ducit Ulyſſe genus.

Ex querimo-
nia ad demō-
ſtrationē
redit.

Da

Da veniam, servaq; duos, natat ille: sed isdem

Corpus Leandri, spes mea pendet aquis:

Sternuit; & lumen (posito nam scribimus illo)

Sternuit, & nobis prospera signa dedit.

Ecce mœrum nutritrix faustos distillat in ignes,

Crasq; erimus plures inquit: & ipsa bibit.

Effice nos plures evicta per æquora lapsus,

O penitus toto corde recepte mihi!

In tua castra redi socii desertor amoris,

Ponuntur medio cur mea membra toros.

Quod timeas, non est: anso Venus ipsa fauebit;

Sternet, & equoreas equore nata vias.

Ire libet medias ipse mihi sæpe per undas,

Sed solet hoc maribus tutius esse fretum.

Nam cur hoc veltis Phryxo, Phryxiq; sorore

Sola dedit vastis formina dedit aquis?

Forsthan ad reditum metuas, ne tempora desint,

Aut nequeas gemini ferre laboris onus?

At nos diversi medium cocamus in æquor,

Obviaque in summis oscula demus aquis?

Atq; ita quisq; suas iterum redeamus ad urbes,

Exiguum, sed plus quam nihil, illud erit.

Vel pudor hic utinam, qui nos clam cogit amare,

Vel timidus fama cedere veller amor!

Nunc male, res iuncta, calor, & reverentia pugnat,

Quid sequar, in dubio est, hæc decet, ille juvat.

Ut semel intravit Colchos Pagasæus Jason:

Impositam celeri Phasida puppe tulit.

Ut semel Idæus Lacedæmona venit adulter,

Cum prada rediit protinus illa sua. (quis,

Tu, quam sæpe petis quod amas, tam sæpe relin-

Et quoties grave sit puppibus ire, natas.

Ingeniosa
inventio exē
plis corro-
borata.

Nam & alibi
Ovid. Non
bene conve-
niunt, nec in
una sede mo-
rantur, Ma-
jestas, & a-
mor.

Pagasmos
Thessul. Me-
deam signifi-
cat à Phaside
Colchorum
fluvio.

*Sic tamen, o juvenis, invidiam victor aquarū,
Sic facito spernas, ut verēdre, fretum.*

*Arte laborata merguntur in agnore puppes,
Tu ina plus remis brachia posse putas?*

*Quod cupis, hoc nautia metuūi, Leādre, natāre;
Exitus hic fractis, puppibus esse solet.*

A majori.

*Me miseram! cupio nō persuadere, quod hortor:
Sisquē precor, monitis fortior ipse meis.*

*Dammōq; pervenias, excussa; saepe per undas
Injicias humeris brachia laesa meis.*

Submersi
Leandri prae
sagium.

*Sed mihi ceruleas quoties observor ad undas,
* Nescio quae pavidum frigora pectus habēt.*

*Nec minus hesternae confundor imagine noctis,
Quamvis est sacris illa piata meis.*

*Namq; sub Aurorae, jam dormitante lucerna,
(Tempore quo cerni somnia vera solent),*

Stamina de digitis cecidere sopore remissis,

Collaq; pulvino nostra ferenda dedi.

Rectè à Del-
phino praesa-
git, quoniam
homini ami-
cus est, teste
Plinio.

*Hic ego ventosas nautem delphina per undas
Lernere non dubia sum mihi visa fide.*

*Quem postquam bibulis illisit fluctus arenis,
Unda simul miserum, vitaq; deseruit.*

*Quicquid id est, timeo: nec tu mea somnia vide,
Nec nisi tranquillo brachia crede mari.*

Si tibi non parcis, dilecta parce puella,

Quae nunquam, nisi te sospite, sospes erit.

Spes tamen est fractis vicina parcis in undis,

scinde

*Tum placidas into pectore * scinde vias.*

Interea quoniam nati freta pervia non sunt,

Leniat invisas littera missa moras.

IN XIX. EPIST. ARGUMENTUM.

Profectus ad sacra Dianæ Acontius, quæ in Delo, Insula maris Ægei, omnium Cycladum clarissima, ex frequenti virginum conventu celebrabantur, in amorem visæ Cydippes, puellæ nobilis exarsit; Sed cum illam ob generis imparitatem non auderet in suum amorem sollicitate, novam commentus fraudē in pulcherrimo pomo scripsit duos hosce versus:

Juro tibi sanæ per mystica sacra Dianæ,

Me tibi venturam comitem, sponsamque futuram.
Atque illud ad pedes puellæ projecit, quæ fraudis inscia, cum prudens legeret, visa est se uxorem Acontio pacisci; nam quæ ante Deos in Templo Delicæ Dianæ dicerentur lata esse debere, lex erat. Cum autem paulo post pater huiusce renascius, illam alii desponderet, subita febre correpta est. Quare hæc epistola Acontius conatur persuadere hunc morbum à Diana immissum esse, eo quod non impleverit, quæ Deo presente promiserit. Ne verò iterum deciperetur, ab ea exorditur parte, qua maximè hesitare poterat, adducit deinde eum in odium, cui desponsata fuerat, cum dicat omnem ægritudinem accidere illius causa.

ACONTIUS CYDIPPE.

Accipe, Cydippe, despecti nomen Aconti,
Illius in poma qui tibi verba dedit.

Pone metum, nil hic iterum jurabis amanti,

Promissam satis est te semel esse mihi.

Perlege, discedat sic corpore languor ab isto:

Qui mens est, ulla parte dolente dolor.

Quid pudor ora subit? nam sicut in ade Diana

Suspicio ingenuas erubuisse genas.

Conjugium pactamq, fidem, non cremina, posce,

Debitus ut conjux, non ut adulter, amo.

K 3

Ver-

Alii hæc duo
prima carmi
na non ha
bent.

A pacto epi
stolam legi
suadet.

Periphrasis Verba licet repetas, quæ demtus ab arbore fœ-
de pomo.

Pertulit ad castas me jaciente manus. (tus
Inuenies illic id te spondere, quod opto:

Ni tibi cum verbis excidit illa fides.

Id metui, diua diffusa est ira, dicebat,

Te potius virgo, quam meminisse Deam.

Nunc quoq; idē timeo, sed idē tamē acrius illud

Assumpsit vires, auctaq; flamma mora est.

Quiq; fuit numquam parvus, vel tempore lōgo,

Ex spe, quam dederas tu mihi, crevit amor.

Spē mihi tu dederas, meus hic tibi credidit ar-

Non potes hoc factum teste negare Dea. (dor.

jurare

Hos duos
versus alii
non habent.

Crimen à
causa quam
in amorem
transfert di-
luit.

* Me tibi nupturam felix eat omen Aconti

Juro, quam colimus, numina magna Dea.

Adfuit, & prasens, ut erat, tua verba notauit,

Et visa est mea dicta probasse coma.

Deceptam dicas nostra te fraude licebit,

Dum fraudis nostra causa feratur amor.

Fraus mea quid petiit, nisi uti tibi iungerer unum

Id me, quod quereris, conciliare potest.

Non ego natura, nec sum tam callidus usu:

Solertem tu me (crede) puella facis.

Te mihi compositis (si quid tamen egimus) arto

Adstrinxit verbis ingeniosus amor.

Dictatis ab eo feci sponsalia verbis,

Consultaque fui juris amore vaser.

Sis fraus huic facto nomen, dicarq; dolosus,

(Si tamen est quod ames, velle tenere, dolus.)

Ex iterum scribo, mittoque rogantia verba,

Altera fraus hæc est, quodq; queraris, habet.

Si noceo, quod amo: fateor, sine fine nocebo,

Teque petam, caveas ut licet, ipse petim.

Per

Per gladios alii* placitas rapuere puellas,
 Scripta mihi cante littera crimen erit.
 Di faciant, passim plures imponere nodos,
 Ut sua sit nulla libera parte fides.
 Mille doli estans, clivo sudamus in imo
 Ardor inexperitum nil sinet esse meus.
 Sit dubium, possisne capi, captabere certè,
 Exitus in Dis est, sed capiere tamen.
 Ut partem effugias, non omnia retinere falles,
 Quæ tibi quam credis, plura tetendit amor.
 Si non proficient artes, veniemus ad arma,
 Inque tui cupido rapta ferere sinu.
 Non sum, qui solèa Paridis reprehendere factum,
 Nec quemquam, qui, vir posset ut esse, fuit.
 Nos quoque, sed taceo, mors hujus pœna rapinae
 Ut sit, erit, quam te non habuisse, minor.
 Aut eses formosa minùs, peterere modeste,
 Audaces facie cogimur esse tua.
 Tu facis hoc, oculique tui, quibus ignea cadunt
 Sidera, qui flamma causa fuere mea.
 Hoc faciunt flavi crines, & eburnea cervix,
 Quaque precor veniet in mea colla manus.
 Et decor, & vulnus, sine rusticitate pudentes,
 Et Thetidis quales vix rear esse, pedes.
 Cetera si possem laudare, beatior essam,
 Nec dubito, totum quin tua par sit opus.
 Hac ego compulsus, non est mirabile forma,
 Si pignus volui vocis habere tua.
 Denique dum captam in te cogare fateri,
 Insidiis esto capta puella meis.
 Invidiam patiar, passo sua præmia dentur:
 Cur suus tanto crimine fructus abest?

K 4

He:

rigidas
 Metaphoræ
 ab auriga, e-
 xemplo au-
 daciam com-
 mendat.
 Occupatio-
 nem vehem-
 entiore
 efficit oculus
 ut ait Alber.
 Magnus, ve-
 rus est cordis
 nuntius, & in
 oculis ani-
 mus inhabi-
 tat, suntque
 in his maxi-
 ma amoris
 indicia, ju-
 xta illud pro-
 portionum
 Cynthia pri-
 ma, suis mi-
 serum me cœ-
 pit ocellis.
 Homer. ar-
 genteis pedi-
 bus Terideo
 commendat,
 Statius verò
 niveis.
 tibi par

Exemplo fa-
 ctum suum
 colorat.

Hesione Lao
medontis fi-
lia Telamo-
ni ab Hercu-
le data eo,
quod primus
Pergama cō-
scendisset.

Hesionem Telamon, Briscida cepit Achilles,

Utraq; victorem victa secuta virum.

Quamlibet accuses, & sis irata licebit,

Irata liceat dum mihi posse frui.

Idem qui facinus, factam tenuabimus iram,

Sit modò placanda copia parva tui.

Ante tuos flentem liceat consistere vultus;

Et liceat lacrymis addere verba suis.

Uiq; solent famuli, cum verbera seua verentur,

Tendere submissas sub tua curua manus.

Ignoras tua jura, vosa, cur aiquor absens?

Jamdudum domina more venire jube.

Ipsa meos scindas licet imperiosa capillos,

Oraq; sint digitis livida facta tuis.*

facta

Quæ sunt in
seruo, incom-
moda inclu-
dit.

Omnia perpetiar, tantum fortasse timebo,

Corpore ladatur ne manus ista meo.

Sed neq; compedibus, nec me compeſce catenis,

Servabor firmo vinctus amore tui.

Cum bene se, quantumq; volest, satiaverit ira,

Ipsa tibi dices, Quam patienter amat!

Ipsa tibi dices, cum videris omnia ferre,

Tam bene qui servis, seruiat iste mihi?

Cur reus infelix absens agor, & mea cum sis

Optima, non nullo causa tuente perire?

Hoc quod amor iussit, scriptum est injuria nostra

Quod de me solum nempe queraris, habes.

Non meruit falli mecum quoque Delia, si non

Vis mihi promissum reddere, redde Deæ.

Affuit, & vidit, cum tu decepta rubebas,

Et vocem memori condidit aure tuam.

Omnia re careant, nihil est violentum illa:

Cum sua, quod nolim, numina lesa videt.

Ti

(Testis erit Calydonis aper, nam scimus, ut illo
Sis magis in natum seua reperta parens)

Testis & Actæon, quondam fera creditus illis,
Ipse dedis leto cum quibus ante feras,

Quæq; superba parens, saxo per corpus abortu,
Nunc quoq; Mygdonia flebilis adest humo.

Hei mihi, Cydippe, timeo tibi dicere verum,
Ne videar causa falsa monere mee.

Dicendum tamē est, hoc est, mihi crede, quod agra
Ipso nubendi tempore saepe jaces.

Consult ipsa tibi, nem sis perjura, laborat,
Et salvam salva te cupit esse fide.

Inde fit, ut quoties obistere perfida tentas,
Peccatum corrige toties illa tuum.

Parce movere feros animosa virginis arcus,
Mitis adhuc fieri, si patiare, potest.

Parce precor, teneros corrumpere febribus ar-
Servetur facie ista fruenda mihi. (tus,

Serventur vultus ad nostra incendia nati,
Quique subest niveo lenis in ore rubor.

Hostibus, & si quis ne fias nostra, repugnat:
Sic fit, ut invalida te solet esse mihi.

Torqueor ex aqno, vel te nubentē, vel agra:
Dicere non possum, quid minūs esse velim.

Maceror interdum, quod sim tibi causa doloris,
Teque mee ladi calliditate puto.

In caput hac nostrum domine perjuria, quaeso, lacrymar.
Eveniant: pona tunc sit illa mea.

Ne tamen ignorem quid agas, ad limina crebrō
Anxius huc illuc dissimulanter eo. (rens,

Subsequor ancillam furtim, famulamq; requi-
Profuerint somni, quid tibi, quidve cibus

Me

Dianæ iram
exemplis o-
stendit. In-
scius Actæon
vidit hunc ve-
ste Dianam,
Præda suis ca-
nibus o m-
nibus ille
fuit.

Niobe Tan-
tali, & Targe-
tes Pleiades
filia ex Am-
phione mari-
to septem fi-
lios totidem
que filias su-
cepit, qui-
bus ab Apol-
line inter-
fectis, cō
Dianā spre-
visset.

Niobe in sa-
xum juxta
Sipillū Myg-
doniæ mon-
tē versa est,
ex quo etiā
nunc manāt

Illum suspi- *Me miserū, quod nō medicorum iussa ministro,*
catur, cui *Astringoq; manus, infideoq; toro!*
Cydicpe e- *Et rursus miserū, quod me procul inde remoto,*
rat nuptura. *Quem minimè vellem, forsitan alter adest.*

Ille manus istas astringit, & affidet agra,
lavissus Superis, cum Superisque mihi.

Dumq; suo tentat salientem pallice venam,
Candida per causam brachia saepe tenet.

Contrectatq; sinus, & forsitan oscula jungit:

Metaphora
cum apostro
phe ad adver
sarium.

Officio merces plenior ista suo est.

Quis tibi permisit nostras decerpere menses?

Ad spes alterius quis tibi fecit iter?

Iste sinus meus est, mea turpiter oscula sumis,

Stomachosa
repetitio.

A mihi promisso corpore tolle manus (est,

Improbe, tolle manus quam tãgis, nostra futura

Postmodo, si facies istud, adulter eris.

Elige de vacuis, quam non sibi vendidet alter:

Se nescis, dominum res habet ista suum.

Nec mihi credideris, recite tur formula pacti,

Nen falsam dices esse, fac ipsa legat.

Alterius thalamo tibi, nos tibi dicimus, exi,

Ad objectum
responsio.

Quid facis hic? exi: non vacat iste torus.

Nam, quod habes, & tu humani verba altera

Non eris idcirco par tua causa mea. (pacti,

Hac mihi se pepigit, pater hãc tibi primus ab il-

Sed propior certè, quã pater, ipsa sibi est. (le,

Promisit pater hanc, hæc adjuravit amanti.

Ille homines, hac est testificata Deam.

Hic metuit mendax, timet hac perjura vacari:

Num dubites, hic sit major, an ille meus?

Denique ut ambarum conferne pericula possis,

Respice ad eveniens, hac cubas, ille valet.

Nos

Not quoq; dissimili certamina mente subimus,

Nec spes par nobis, nec timor æquus adest.

Tu petis ex tuto: gravior mihi morte repulsa est,

Idq; ego jam, quod tu forsan amabis, amo.

Si tibi iustitia, si recti cura fuisset,

Cedere debueras ignibus ipse meis. (qua,

Nunc quoniam ferus hic pro causa pugnat ini-

Ad quid, Cydippe, litera nostra redit?

Hic facit, ne jaceas, ut sis suspecta Diana,

Hunc tu, si sapias, limen adire vetes.

Hoc faciente subis tam sava pericula vita,

Atq; utinam pro te, qui movet illa, cadat?

Quæ si reppulleris, nec quæ Dea damnat, amaris

Et tu continuo, certe ego saluus ero.

Siste metum, virgo, stabili potiere salute,

Fac modò polliciti conscia templa colas.

Nec bove mactato cœlestia numina gaudent,

Sed quæ præstanda est, & sine teste, fide.

Ut valeant, alia ferrum patiuntur, & ignes;

Fert aliis tristem succus amarus opem.

Nil opus est istis, tantum perjuria vita,

Teque simul serva, meque, datamque fidem.

Præterita veniam dabit ignorantia culpa:

Exciderint animo fœdera læta tuo.

Admonita ex modo voce mea, modò casibus istis

Quos quoties tentas fallere ferre soles.

His quoq; vitatis, in partu nempe rogabis:

Ut tibi luciferas afferat illa manus.

Andiet hac repetens, quæ sunt audita, requireret,

Ipsa tibi, de quo conjuge, partus eat.

Promittes votum, scit te promittere falso

Jurabis, scit te fallere posse Deos.

In odiū ver-
tit Adversa-
rium.

Catholica
sententia.

A majori.

nostra

Diana Luci-
na nuncupa-
tur; quod
parturienti-
bus præest,
ut ait Varro,
Truncat ob-
jecta.

Non

Non agitur de me, cura maiore laboro,
 Anxia sunt vita pectora nostra tua.
 (Cur modò te dubii pavidam flere parentes,
 Ignaros culpa quos facis esse tua?
 Et cur ignorant! matri licet omnia narres,
 Nil tua, Cydippe, facta ruboris habent.
 Ordine fac referas, ut sis mihi cognita primū,
 Sacra pharetrata dum facis ipsa Dea.
 Ut te conspecta, subito, si fortè notasti,
 Resisterim fixis in tua membra genis.
 Et te dum nimium miror (nota certa furoris)
 Deciderint humero pallia lapsa meo.
 Postmodo, nescio qua venisse volubile malum,
 Verba ferens doctis insidiosa notis.
 Quod quia sit lectum, sancta prasente Diana,
 Esse tuam vinctam, numine teste, fidem.
 Ne tamen ignoret, scripto sententia qua sit,
 Lecta tibi quondam nunc quoq; verba refer.
 Nube, precor, dicet, cui se bona numina jungūt,
 Quem fore iurasti, sit gener ille mihi.
 Quisquis is est placeat, quoniā placet ante Dia
 Talis erit mater, si modo mater erit. (hæ.

Coriciam
 Nympharū
 antum in
 Parnasso.

Cæa insula
 inter Cyclades
 in mari
 Egzod Czo
 Titani filio.

Sed tamen inquirat quis sim, qualisque jabeto
 Inveniat nobis consuluisse Deam.
 Insula Corycius quōdam celeberrima Nymphis,
 Cingitur Egao nomine Caa mari.
 Illa mihi patria est: nec si generosa probaris
 Nomina, despectis arguor ortus avis.
 Sunt & opes nobis sunt & sine crimine mores,
 Amplius utque nihil, me tibi jungit amor.
 Appeteres talem, vel non iurata maritum:
 Jurata, vel non talis habendus erat.

Hæc

Hæc tibi me in sōnis jaculatrix scribere Phæbe,
Hæc tibi me vigilans scribere iussit amor.
E quibus alterius mihi jam nocuere sagitta,
Alterius noceant ne tibi tela, cave.
Iuncta salus nostra est, miserere meiq; tuiq;
Quid dubitas unam ferre duobus opem?
Quid si contingerit, cū jam data signa sonabūt,
Tinctaq; vivo sanguine Doloret erit.
Aurea ponetur mali fœlicis imago,
Causaque versiculis scripta duobus erit.
Effigie pomi testatur Acontius hujus,
Quæ fuerint in eo scripta, fuisse rata.
Longior infirmum ne lasset epistola corpus,
Clausaq; consueo sit tibi sine, Vale.

Dianę, & Cu-
 pidinis moni-
 tu epistolę
 dat auctori-
 tatem.

Tubarum so-
 nitu coeve-
 cabantur ad
 sacra Dianę.

IN XX. EPIST. ARGUMENTUM.

Cū excepisset Cydippe hanc sibi febre Dianę in-
 dignatione contigisse, in Acontii vota contra pater-
 nam voluntatem condescendere maluit, quam diu-
 tius torqueri. In primis respondet se non ausam fuisse
 epistolam suam clara voce exprimere, ne ut in pomō
 iterum juraret: deinde narrando, qualiter insidio-
 sum illud pomum acceperit, in ipsum Acontium in-
 vehitur. Verū illud non duxi silentio prætereun-
 dum in hac epistola addidisse aliquem quidquid se-
 quitur post illud versiculum. Quos vereor paucos ne
 velit esse mihi, quod non solum videbitur adulte-
 rium, immō tota epistolā, cum nusquam constet, ut
 jam diximus Ovidium, neque Sabinum scripsisse epi-
 stolas Leandri, Herus, Acontii, Cytippes, quas sibi
 Ovidius composuisset, ne suo labore privaretur, certe
 meminisset, sicut de reliquis. Si de Sabino contendas,
 videas, quæso, si bene cum Sabini stylo conveniant.

CYDIPPE ACONTIO.

Pertimui, scriptumque tunc sine murmure legi,
 Juraret, ne quos inscia lingua Deos.
 Et puto captas es iterum, nisi, ut ipse fateris,
 Promissam sciret me satis esse semel.
 Nec lectura fui, sed si tibi dura fuisset,
 Aucta foret sava forsitan ira Dea.
 Omnia cum faciam, cum det pia iura Diana;
 Illa tamen iusta plus tibi parte favet.
 Utque cupis credi, memori te vindicat ira:
 Talis in Hyppolyto vix fuit illa suo.
 At melius virgo favisset virginis annis,
 Quos vereor paucos ne velit esse mihi.
 Languor enim causis non apparentibus haret,
 Adjuvor, & nulla fessa medentis ope.
 Quam tibi nunc gracile vix hac rescribere, quamque;
 Pallida vix cubito membra levare putas?
 Huc timor accedit, ne quis, nisi conscia nutrix,
 Colloquitur nobis sentiat esse vices. (ter,
 Ante fores sedet hac: quid agam; rogantibus in-
 Ut possim tunc scribere, dormit, ait.
 Mox, ubi secreti longi causa optima somnus,
 Credibilis tarda desinit esse mora.
 Jamque venire vides, quos non admittere durum
 Excreat, & ficta dat mihi signa nota. (est.
 Sicut erant properas, verba imperfecta relinquo,
 Et regitur trepido litera cauta finem.
 Inde meos digitos iterum repetita fatigat,
 Quantum sit nobis, aspicias ipse, labor.
 Qua, peream, si dignus eras, ut vera loquamur,
 Sed melior iusto, quamque mereris, ero.

Ergo

Æsculapius
 Dianæ præci-
 bus Hyppo-
 lycum ab e-
 quo laceratū
 ad vitam re-
 duxit.
 Movet picta
 eam.

Nutricia sa-
 lutiam ex-
 primit.

Excreare est,
 quadam vi
 expuere.

Ergo te propter toties incerta salutis,

Commentis pœnas doque, dedique tuis.

Hac nobis forma te landatore superba

Contingit merces? & placuisse nocet.

Si tibi deformis, (quod mallet) visa fuisset,

Culpatum nulla corpus egeret ope.

Nunc laudata gemo, nunc me certamine vestro

Prodiis, & proprio vulneror ipsa bono.

Dum neq; tu cedis, nec se putat ille secundum:

Tu votis obſtas illius, ille tuis.

Ipsa velut navis jactor, quam certus in altum

Propellit Boreas æſtus, & unda refert,

Cumq; dies caris optata parentibus iſtat,

Immodicus pariter corporis ardor ineſt.

Et mihi conjugit tempus crudelis ad ipſum,

Perſephone noſtras pulſat acerba fores.

Jam pudet, & timeo, quamvis mihi conſcia nō

Offenſis videar ne meruiſſe Deos. (ſint,

Accidere hoc aliquis caſu contendit, & aliter

Acceptum Superis hunc negat eſſe virum.

Neve mihi credas in te quoq; dicere famam,

Facta veneficiis pars putat iſta meis. (tis,

Cauſa latet, mala noſtra patent, vos pace move-

ſpera ſubmoto pralia, plector ego.

Dicam nunc ſolitoq; tibi ne deſpice more,

Quid facies odio, ſic tibi amore nocet?

Si ladis quod amas, hoſtem ſapienter amabis:

Me precor ut ſerves, perdere velle, velis.

Aut tibi jam nulla eſt ſperate cura puella,

Quam ſerus indigna labe perire ſinis.

Aut Dea ſi fruſtra pro me tibi ſcava rogatur,

Quid mihi te jactas? gratia nulla tua eſt.

Eli.

Adverſariū
cum Acon-
tio confert.
Comparatio

Perſephone
Proſerpina.

Diverſas homi-
num ſen-
tentias affert
de morbi
cauſa.

A tempore
pathos.

More sman-
tium men-
tē variat.

Mycon insu-
la, una ex Cy-
gladibus, si-
cut Tenos,
quæ ab Ari-
storele pro-
pter aquarū
abundantiā
Hydrusa ap-
pellatur.
Andros insu-
la Samo pro-
pinqua, quæ
Asiae adjacet
ex oppositio-
ne ad Ephe-
sum Dianæ
Templi ap-
paratus.
Aram Dianæ
intelligi
venationes
Deæ, cujus
indicia erant
cornua feta-

*Elige quid fingas. non vis placare Dianam?
Immemores nostri non potes, illa tu est.
Vel nunquā mallet, vel non mihi tēpore in illo
Effet in Ægeis cognita Delos aquis.
Tunc mea difficili deducta est aquore navis,
Et fuit ad cœptas hora sinistra vias.
Quo pede processisti? quo me pede limine movi?
Pilla cita tenuit quo pede texta raris?
Bis tamen adverso redierunt carbasa vento:
Mentior, ah demens! Ille secundus erat.
Ille secundus erat, qui me referebat euntem,
Quisque parum felix impedibat iter.
Atque utinam constans contra mea vela fuisset!
Sed stultum est ventis de levitate queri.
Mora loci fama properabam visere Delon,
Et facere ignea puppe videbar iter.
Quam saepe ut tardis feci convivia remis,
Quæstaque sum vento lintea parca dari!
Et jam irāsiera Myconon, jam Tenon, & Andrō,
Inque meis oculis candida Delos eras. (dixi:
Quam procul ut vidi, Quia me fugis insula?
Laberis, in magno numquid, ut ante, mari?
Institeram terræ, cui jam prope luce peracta,
Demere purpureis Sol junga vellet equis.
Quos idem solios postquam revocavit ad ortus
Communiter nostra, matre jubente, comæ.
Ipsa dedit gemmas digitis, & crinibus aurum,
Et vestes humeris induit ipsa meis.
Protinus egressa Superis, quibus insula sacra est:
Flava sulcis ibura, merumque damus.
Dumque parens aras votivo sanguine tingit,
Festaque fumosis ingerit exta focis.*

Sed n-

*Sedula me nutrix alias quoque ducit in ades,
Erramusque vago per loca sacra pede.*

Et modò porticibus spatior, modò munera regnū

Miror, & in cunctis stantia signa locis.

Miror, & innumeris structam de cornibus arā,

Et de qua pariens arbore nixa Dea est.

Et quæ præterea, (neque enim meminisse libet utro

Quidquid ibi videri, dicere,) Delos habet.

Forſitan hæc spectans à te spectabar, Aconti:

Visaque simplicitas est mea, posse capi.

In Templum redeo gradibus sublime Diana,

Tutior hos equis debuit esse locus?

Mittitur ante pedes malum cum carmine tali,

Hei mihi juravi nunc quoque pœnè tibi.

Sustulit hoc nutrix, mirataque perlege, dixit.

Insidias legi, magne poeta tuas.

Nomine conjugii dicto, confusa pudore,

Sensi, me totis erubuisse genis.

Luminaque in gremio veluti defixa tenebam,

Lumina propositi facta ministra tui. (est)

Improbe quid gaudes? aut qua tibi gloria parva

Quidve vir, elusa virgine, laudis habes?

Non ego constiteram sumpta peltata securi,

Qualis in Iliacò Penthefilea solo.

Nullus Amazonio calatus balihens auro,

Sicut ab Hyppolyta prada relata tibi est.

Verba, quod exultas, tua si mihi verba dederunt,

Sumque parum prudens capta puella dolis?

Cyathum pomum, pomum Schæneidea cepit,

Tu nunc Hyppomenes scilicet alter eris.

At fuerat melius, si te puer iste tenebat,

Quem tu nescio quas digis habere faces.

L

More

rum, quæ sit
arbor, de qua
Dea pariens
est nixa, a-
pertè decla-
rat Ovid. lib.
6. Metam.

Amazonès
peltis, id est:
brevibus scu-
tis in modū
lunæ jam
modicè ute-
bantur.
Securi, quasi
semiquitis,
ut inquit Ser-
vius. Est au-
tem instru-
mentum ad
ligna secan-
da, cujus in-
venitrix fuit
Penthefileas
Amazon, un-
de & Amazo-
næ securi ge-
ræ dicuntur,
Hyppomela-
tam filiam
Schæneici cur-
su superavit.

*More bonis solito spem non corrumpere fraude,
 Exoranda tibi, non capienda fui,
 Cur me, cum peteres, ea non profitenda putabas,
 Propter qua nobis ipse petendus eras?
 Cogere cur potius, quam persuadere volebas,
 Si poteram audita conditione capi?
 Quid tibi nunc prodest iurandi formula juris,
 Linguaq; presentem testificata Deam?
 Qua jurat, mens est: nil conjuravimus illa:
 Alle fidem dictis addere sola potest.*

Honeste sua Consilium, prudensq; animi sententia jurat,
 det. Et nisi iudicii vincula nostra valent.

*Si tibi conjugium, volui promittere nostrum,
 Exige polliciti debita jura tori.*

*Sed si nil dedimus, prater siue pectore vocem,
 Verba suis frustra viribus orba tenes.*

*Non ego juravi, lego jurantia verba,
 Vir mihi non isto more legendus eras.*

*Dicite sic alias, succedat epistola pomo:
 Si valet hoc, magnas divitis aufer opes.*

*Fac jurent Reges sua se tibi regna dactros,
 Sitque tuum toto quidquid in orbe placet.*

Callide arguit.

*Majores hac ipsa multo mihi crede, Diana,
 Si tua tam praesens litera numen habet.*

*Cum tamen hac dixi, cum me tibi firma negavi,
 Cum bene promissi causa peracta mea est.*

*Confiteor, timeo save Latoidos iram,
 Et corpus ladi suspicor inde meum.*

*Nam quare, quoties focialia sacra parantur,
 Nuptura toties languida membra cadunt?*

*Ter mihi ja veniens postas Hymeneus ad aures
 Engit, & e thalami limine terga dedit.*

Vix.

Vixq; manu pigra toties infusa resurgunt

Lumina, vix moto corripit igne faces.

Sape coronatis stillant unguenta capillis,

Et trahuntur multo splendida palla croco.

Cùm tetigit limen, lacrymas, mortisq; timorem

Cernit, & à cultu multa remota suo.

Proicit ipse suas deducta fronte coronas,

Sciſſaq; de nitidis tergit amoma comis.

Et pudet in tristi letam consurgere turba:

Quiq; erat in palla, transit in ore rubor.

At mihi, va misere torrentur febribus aris,

Et gravius justo pallia pondus habent.

Noſtraq; plorantes video super ora parentes,

Et face pro thalami fax mihi mortis adest.

Parce laboranti, picta Dea lata pharetra,

Daq; salutifera jam mihi fratris opem.

Turpe tibi est, illum causas depellere lathi,

Te contra titulum mortis habere mee.

Nunquid in umbroso cùm velles fonte lavari,

Imprudens vulnus ad tua labra inlit?

Præteritine tuas de tot cœlestibus aras?

Atq; tua est nostra spreta parente parens?

Nil ego peccavi, nisi quod perjurâ legi,

Inque parum fausto carmine docta fui.

Tu quoq; pro nobis, si non mentiris amorem,

Thura feras: profint, quæ nocuere, manus.

Cur quæ succenset, quod adhuc tibi pacta puella

Non tua sit, feri ne tua possit, agit?

Omnia de viva tibi sunt speranda: quid anfer?

Sana mihi vitam, spem tibi Diva mei.

Nea tu credideris illum, cui destinor uxor,

Ægra superposita membra fovere manu?

L 2

Assi-

Ad Dianam
apostrophat.

*Affidet illo quidem quantum permittitur ipsi,
Sed meminit nostrum virginis esse torum.*

Jam quoq; nescio quid de me sensisse videtur:

Nam lacryma causa saepe latente cadunt.

Et minùs audacter blanditur, & oscula rara

Accipit, & timido me vocat ore suam.

Nec miror sensisse, notis cum prodar apertis,

In lavum versor, cùm venit ille, latus.

*A continuo
ibi cõciliat.* *Nec loquor, & lecto simulatur lumine somnus,*

Capitanti tactus, rejectioque manum.

Ingemit, & tacito suspirat pectore, meque,

Offensam, quàmvis, non mereatur, habet.

Hei mihi quod gaudes, & te juvat ista voluptas:

Hei mihi, quod sensus sum tibi passa meos.

Si mihi lingua foret, tu nostra justius ira,

Qui mihi tendebas retia, dignus eras.

Scribis, ut invalidum liceat tibi visere corpus:

Et procul a nobis, & tamen inde nocet.

Mirabar, quare tibi nomen Acontius esset:

Quod faciat longè vulnus, acumen habes.

*Auget com-
miseratio-
nem.* *Certe ego convalui nondum de vulnere tali,*

Ut jaculo scriptis eminus icta tuis.

Quid tamen huc venias? sanè miserabile corpus,

Ingenii videas bina trophæa tui.

Concidimus macie, color est sine sanguine, qualè

In pomo refero mente fuisse tuo.

Candida nec misto sublucent ora rubore,

Forma novi talis marmoris esse solet.

Argenti color est inter convivias talis,

Quod tactum gelida frigore pallet aqua.

Si me nunc videas, visam priùs esse negabis,

Arto nec est, dices, ista petenda mea.

Pro-

Promissiq; fidem, ne sim tibi iurata, remittes:

Et cupies illud non meminisse Deam.

Forſitan & facies, iurem ut contraria rursus,

Quaque legam, mittes altera verba mihi.

Sed tamen aspiceres vellem, prout ipse rogabas,

Et discas sponse languida membra tua.

Durius & ferro, cum sit tibi pectus, Aconti,

Tu veniam nostri vocibus ipse petas.

Ne tamen ignores ope, qua revalescere possim,

Queritur à Delphis fata canente Deo. (rat,

Et quoq; nescio quantū nunc vaga fama susur-

Neglectam queritur testis habere fidem.

Hoc Deus, & Vates, hoc & mea carmina dicunt:

At defunt voto carmina nulla tuo. (ta,

Unde tibi favor hic? nisi quod nova sorte reper-

Qua capiat magnos litera lecta Deos.

Teg; tenente Deos nomen sequor ipsa Deorum,

Doque libens viſtas in tua vota manus.

Fassaſque sum matri decepta fœdera linguae:

Lumina fixa tenet plena pudoris humo.

Cetera cura tua est: plus hoc quoq; virgine factū

Non timuit tecum quod mea charta loqui.

Jam satis invalido calamo lassavimus artus,

Et manus officium longius agra negat.

Quid, nisi quod cupio me jam conjungere tecum

Restat, ut ascribat littera nostra? Vale.

Delphi, tam
pro oppido,
quā pro op-
pidanis sumi
tur in Par-
nassi radici-
bus.

In Acontii
sententiam
accedit.

IN XXI. EPIST. ARGUMENTUM.

Tradunt Suidas, & Ælianus Græci Scriptores, duas
hæc nomine Sappho extitisse, quarum altera Erechia
Poeta percelebris, quæ Alcei, & Pittaci, atque Tar-
quintii Prisci tempore claruit, quæ etiam plectrum
prima adinvenit, huic nonnulli carmen Lyricum tri-

buunt: altera Mytilena longè junior, quæ psalteria, & meretrix fuit. Scripsit multa, & præclara apud Græcos poemata, adeò ut decima Musa dicta sit. Quare autem in Phaonis amorem inciderit, Plinius herbæ tribuit, lib. 30. sed Baptista Egnatius, vir nostri temporis linguæ Græcæ, atque Latine studiosissimus, hanc fabulam ab eodem è Græco in Latinum nuper traductam recitat Ælianus omninò de historiæ lib. 12. describit pulcherrimum mortalium omnium Phaonem à Venere olim lactucis occultatum esse. Alios verò aliter qui scripserint Phaonem fuisse ex eorum hominum genere, qui trajiciendis ultrò, citròque viatoribus navigiis in pensorem dantes oram, victum sibi diuturnum quærirarent, accessisse tandem, & Venerem, quæ se, ut in alteram transporteret ripam, nulla interim promissa stipe, rogaret: quod cum ille libentiùs effecisset, nescius quam transcheret, Deam esse: Tum verò à Venere longè præstantiùs accepisse munus, quam si vel amplissimum manu pretium exigisset, alabastrum namque, cum accepisset unguine quodam plenum (quo semel perunctus formosissimus, repente mortalium cunctorum apparuit) mulieres omnes Lesbias in ejus exarsisse cupidinem, præ cæteris verò impatientissimè, atque ardentissimè à Sappho adamatum. Hæc ille; Cum verò Phaon in Siciliam fortè discessisset, Sappho amoris ignibus incensa, & planè ardens, se ab illo sperni timens, statuit etiam capitis periculo furorem lenire, demisso in mare corpore ex Leucate Epiri promontorio; sed antequam illuc accedat, per inconstantiam muliebrem tentans, quod desperaverat, hac epistola eum advocare studet, sequens absenti invidiam suæ conditionis, & calamitatis, quam omnibus incommodis miserabilem ostendit, denique omnes misericordiæ angulos excutrit, nec aliquid quod moveat prætermittit. Nulla autem in epistola mitiores, ac lasciviores amoris effectus, quam in ista expressit Ovidius, eò, quod supra mulie-

brem

brem conditionem in amores arsit Sappho, cum non
modò virum perditè amaverit, sed aliarum quoque
mulierum tribus fuerit, id est, insultando illas frica-
ret: unde ab Horatio mascula Sappho vocata est;
Multi tamen putant hanc esse Sappho, quam divinus
Plato sapientem vocat. De ea autem sic cecinit An-
tipater Sidonius:

Dulcia Mnemosyne demirans carmina Sapphus,
Quæsit decima Pieris unda foras.

Ausonius.

Lesbia Pieris Sappho soror addita musis. &c.

Papinius.

Stesichorusque ferox, saltusque ingressa viriles,
Non formidata temeraria Leucade Sappho.

Horatius.

Vivuntque commissi calores
Æoliz fidibus puellæ.

ISAPPHO PHAONI.

ECquid ut aspecta est studiosa litera dextræ

Protinus est oculis cognita nostra tuis?

Ah, nisi legisses auctoris nomina Sapphus,

Hoc breve, nescires, unde movetur opus?

Forſitan, & quare mea sint alterna requiris

Carmina, cum Lyricis ſim magis apta modis.

Flendus amor meus est, Elegia flebile carmen,

Non facit ad lacrymas barbitos ulla meas.

Uror, ut indomitis ignem exercentibus Enris,

Fertilis accenſis meſſibus ardet ager.

Arva Phaō celebrat diverſa Typhoidos Ætna,

Me calor Ætnæ non minor igne coquit.

Nec mihi diſpoſitis jungam quæ carmina nervis

Proveniunt, vacua carmina mentis opus.

Nec mihi Pierides Methymniadesq; puellæ,

Nec me Laſbiadum cetera turba juvant.

L 4

Uti-

Ironice in-
terrogat.

Elegia alibi
duas primas
producit.

Barbitos ul-
la, id est ul-
lum carmen
Lyricum.

Subactus Ty-
phæus gigas
Titani, &
Terræ filius
à Jove ictus
est.

Bis puellis
ad libidinē
uſa eſt Sap-

*Utilis Anactorie, vilis mihi candida Cydno,
Non oculis grata est Atthis, ut ante meis.*

** Atq; alia centū,* quas hic sine crimine amavi.
Improbe multarum quod fuit, unus habes.
Est in te facies, sunt apti lufibus anni,
O facies oculis infidiosa meis!*

*Sume fidem, & pharetrā, fies manifestus Apollo;
Accedant capiti cornua. Bacchus eris.*
Patronymi-
cum à patria *Et Phœbus Daphnē, & Gnoſſida Bacchus amavit,
Nec norat lyricos illa, vel illa modos.*

Alceus poeta
Lyricus Miti
lenxus.

*At mihi Pegafides blandiſſima carmina diſtāt,
Jam canitur toto nomen in orbe meum.
Nec plus Alceus, conſors patriaque, lyraque
Laudis habet, quamvis grandius ille ſonet.*

Nam biſſyla
bum eſt Sap-
pho.

Andromede
Ceph. Æthio
pum Regis
filia amata à
Perſeo Tur-
tures, Piſſi-
ci, Pavones,
& columbæ,
merulæ, &
tardi aves,
amici inter
ſe, ut ait Plin

*Si mihi difficilis formam natura negavit,
Ingenio formæ damna rependo mea.
Nec me deſpicias, ſi ſum tibi corpore parva,
Meſuramque brevis nominis ipſa fero.
Candida ſi non ſum, placuit Cephæia Perſeo,
Andromede, patria ſuſca colore ſua.
Et variis alba junguntur ſape columbæ,
Et niger à viridi turtur amatur ave.
Si, niſi que facie poterit te digna videri,
Nulla futura tua eſt. Nulla futura tua eſt.
At mea cum legeres, etiam formoſa videbar,
Unam jurabas uſque decere loqui. (tes,
Cantabam, memini, (meminerunt omnia aman-
Oſcula cantanti, tu mihi raptâ dabas.
Hæc quoq; laudabas, omniq; à parte placebam,
Sed tunc præcipue, cum ſit amoris opus.
Tunc te plus ſolito laſcivia noſtra juvabat,
Crebraque mobilitas, aptaque verba joca.*

Et

*Et quod ubi amborum fuerat confusa voluptas,
Plurimus in lasso corpore languor erat.*

*Nunc tibi Sicelides veniunt nova praeda puella,
Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse volo.*

*O vos errorem tellure remittite nostrum,
Nisiades matres, Nisiadesque nurus?*

*Nec vos decipiant blanda mendacia lingue,
Quae dicit vobis, dixerat ante mihi.*

*Tu quoque qua immites celebras Erycina Sicanos,
Nam tua sum, vati consule diva tua.*

*An gravis inceptum peragit fortuna tenorem?
Et manes in cursu semper acerba suo?*

*Sex mihi natales ierant, cum lecta parentis
Ante diem lacrymas ossa bibere meas.*

*Arsit inops frater, victus meretricis amore,
Mistaeque cum turpi damna pudore tulit.*

*Factus inops, agili peragit freta carula remo:
Quasque male amisit, nunc male querit opes.*

*Me quoque quod monuit bene multum fideliter, odit
Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.*

*Et tanquam desint, quae me sine fine fatigent,
Accumulat curas filia parva meas.*

*Ultima in nostris accedit causa querelis,
Non agitur vento nostra carina suo.*

*Ecce jacenti collo sparsi sine lege capilli,
Nec premit articulos lucida gemma meos.*

*Veste tegor vili, nullum est in crinibus aurum,
Non Arabo noster rore capillus olet.*

*Cui colar infelix? aut cui placuisse laborem?
Ille mei cultus unicus auctor abest.*

*Molle meum levibus cor est violabile telis:
Et semper causa est, cur ego semper amem.*

Sive

Nisîa regio montana iuxta Ætnam. Erycina Venus, ab Eryce monte Cicerili, ubi præclarum Templum habebat.

Fratrem Coraonem intelligit, qui Rhodopem Thraciæ meretricem Æsopi conservam maxima pecunia redemit. Glæis filia.

Myrrham Arabicam significat, cujus stacte, id est gutta mirrhæ ad crines unguendos erat potissima.

*Sive ita nascenti legem dixere sorores,
 Et data sunt vitæ fila severa mea.
 Sive abeunt studia in mores, artesq; magistras,
 Ingenium nobis molle Thalia fecit.
 Quid mirum, si me prima lanuginis atas
 Abstulit, atq; anni quos vir amare potest?*

*Apostrophat
 ad Auroram.*

*Nunc ne pro Cephalo raperes, Aurora, timebam:
 Et faceres: sed te prima rapina tenet.*

*Hunc si conspiciat, quæ conspiciit omnia, Phæbe,
 Jussus erit somnos continuare Phaon.*

*Hunc Venus in cælum currum vexisset eburno:
 Sed videt, & Marti posse placere suo.*

*Ebur Veneti,
 sicut argen-
 tum, Lunæ
 dedicatum
 est.*

*O nec adhuc juvenis, nec jam puer, utilis atas!
 O decus, atque avi gloria magna tui!*

*Huc ades, inque sinus formosæ relabere nostros:
 Non ut ames, oro: verum ut amare sinas.*

*Scribimus, & lacrymis oculi rorantur obortis:
 Aspice, quam sit in hoc multa litura loco.*

*Si tam certus eras hinc ire, modestius isses:
 Si modò dixisses, Lesbi puella vale.*

*Non tecum lacrymas, non oscula summa tulisti,
 Denique non timui, quod dolitura fui.*

*Nil de temecum est, nisi tantum injuria: nec te
 Admonuit, quod tu pignus amantis habes.*

*Non mandata dedi, neq; enim mandata dedissem
 Ulla, nisi ut nolles immemor esse mei.*

Appositio.

*Per tibi, qui nunquam longò discedat amorem.
 Perque novem juro numina nostra Deas.*

*Cum mihi nescio quis, fugiunt tua gaudia, dixit:
 Nec me flere diu, nec potuisse loqui.*

*Et lacrymæ deerant oculis, & lingua palato,
 Astrictum gelido frigore pectus erat.*

Post.

Postquam se dolor inveni; nec pectora planxi,

Nec puduit scissis exululare comis.

Non aliter, quam si nati pia mater adempti,

Portet ad extrinctos corpus inane rogos.

Gaudet, & è nostro crescit mœrore Charaxus, Similitudine

Frater, & ante oculos itque, reditque meos. dolorem au-

Uique pudenda mei videatur causa doloris. get.

Quid dolet hac? Certè filia vivit, ait. (has

Nō veniunt in idē pudor, atq; amor: omne vide-

Fulgus: eram lacero pectus aperta sinu.

Tu mihi cura Phaon, te somnia nostra reducunt, Sinecdochē.

Somnia formoso candidiora die.

Illic te invenio, quanquam regionibus absis:

Sed non longa satis gaudia somnus habet.

Sape tuos nostra cervice onerare lacertos,

Sepè tuæ videor supposuisse meos.

Oscula cognosco, quæ tu committere lingue,

Aptaque consuevas, accipere, apta dare.

Blandior interdum, verisque similima verba

Eloquor, & vigilas sensibus ora meis.

Uteriora pudet narrare: sed omnia finit;

Et juvat, & sine te non licet esse mihi.

At cum se Titan ostendit, & omnia secum,

Tam citò me somnos destituisse queror.

Antra, nemusq; peto, tanquam nemus, antraq; Pathos à lo-

Conscia deliciis illa fuere meis. (pro sint, co.

Illuc mentis inops, ut quam furialis Erichtho Tophus lapis

Impulit, in collo crine jacente feror.

Antra vident oculi scabro pendentia Toso, asper, qui sa-

Quæ mihi Mygdonii marmoris instar erant. ciliter in are-

Invenio sylvam, quæ sæpè cubilia nobis

Præbuit, & multa texit opaca coma.

Sed

Alludit ad fabulam Progne.

Daulia oppidum Phocidis cupressit Tereus Rex Thraciz, & Progne maritus. Lotos Nept. filia Priami fugiens, in arborem sui nominis versa est, cujus fructus advenis incutit patrie oblivionem.

*Sed non invenio dominum silvæque, meumque
Vile solum locus est, dos erat ille loci.*

*Cognovi pressas noti mihi cespitis herbas,
De nostro curvum pondere gramen erat.
Incubui, tetigique locum, qua parte fuisti:
Grata prius lacrymas combibis herba meas.
Quin etiam rami positis lugere videntur
Frondebis, & nulla dulce queruntur aves.*

*Sola viram non ultra pie moestissima mater,
Concinit Ismarium Daulias ales Ilyn.
Ales Ilyn, Sappho desertos cantat amores
Hactenus, ut media cætera nocte silent.*

*Est nitidus, vitreoque magis perlucidus amnis,
Fons sacer: hunc multi numen habere putant.
Quam supra ramos extendit aquatica Lotos,
Una nemus, tenero cespite terra vires.*

*Hic ego cum lassos potuissem stertibus artus,
Constitit ante oculos Naias una meos.
Constitit, & dixit: Quid nunc non ignibus aquis
Ureris? Ambracia est terra petenda tibi.*

*Phæbus ab excelsis, quantum patet, aspicit aquor,
Ætæum populi Leucadiumque vocant.
Hinc se Deucalion, Pyrrha succensus amore
Misit, & illaso corpore pressit aquas.*

*Nec mora versus amor tetigit lætissima Pyrrha
Pectora, Deucalion igne levatus erat.
Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam
Leucada, nec saxo æfiluisse time.*

*Ut monuit, cum voce abiit; ego territa surgo:
Nec gravis lacrymas continere gene.
Ibimus, o nymphe monstrataque saxa petemus:
Sit procul insano victus amore timor.*

Quid

Quidquid erit, melius quā nūc erit, aura subito;

Et mea non magnum corpora pondus habent.

Tu quoq; molis amor pœnas suppone cadenti, Ad Cupidinem.
Ne sim Leucadia mortua crimen aquæ.

Inde Chelyn Phœbo communia munera ponam,

Et sub ea versus unus, & alter erit.

Grata lyram posuit tibi, Phœbe, poetria Sappho:

Convenit illa mihi, convenit illa tibi.

Cur non Aëticas miseram me mittis ad oras:

Cum profugum possis ipse referre pedem?

Tu mihi Leucadia potes esse salubrior unda,

Et forma & meritis tu mihi Phœbus eris.

An potes, ò scopulis undaque ferocior illa,

Si moriar, titulum mortis habere mea?

At quantò melius jungi mea pectora tecum,

Quam poterant saxi precipitanda dari!

Hæc sunt illa, Phaon, quæ tu laudare solebas:

Visæque sunt toties ingeniosa tibi. (Stat,

Nunc vellem facunda forem: dolor artibus ob-

Ingeniumque meis substituit omne malis.

Non mihi respondent veteres in carmina vires,

Plectra dolore jacent, muta dolore lyra est.

Lesbides æquorea nupturaq; nuptaque proles,

Lesbides Æolia nomina dicta lyra.

Lesbides infamem, quæ me fecistis amata.

Definite ad citharas turba venire meas.

Abstulit omne Phaon, quod vobis ante placebat,

Me miseram, dixi, quā modò ponnè meus!

Efficite ut redeat, vates quoq; vestræ redibit:

Ingenio vires ille dat, ille rapit.

Ecquid ago precibus? pectusne agreste movetur?

An riger, & Zephyri verba caduca ferunt?

Qui

Nec appellatione mirationem movet.

Appellat discipulas, quas olim erudiebat. Æolia nō est Lesbica: nam Lesbos insula Æolica est, imò Eolicarum ferme urbium metropolis, ut ait Strabo Concubinas suas advocat

*Qui mea verba ferunt, vellem tua vela referrēt,
Hoc te si sciperes, lente decebat opus.*

** Sive redis, puppique tua votiua parentur
Munera, quid laceras pectora nostra mora?
Solve ratē: Venus orta mari mare prestat eunti,
Anra dabit cursum, tu modò solve ratem.
Ipse gubernabit residens in puppe Cupido,
Ipse dabit tenera vela, legetq; manu.
Sive iuvat longe fuisse Pelasgida Sappho,
Non tamen invenies, cur ego digna fuga.
(O saltem misera, crudelis, epistola dicat,
Ut mihi Leucadia fata petantur aqua.*

AULI SABINI

P O E T Æ,

*Epistolæ tres ad Ovidianas Epistolas
Responsivæ.*

IN PRIMAM EPIST. ARGUMENTUM.

AULI US Sabinus imperante Octavio, atque Ovi-
di temporibus claruit: ad Trifenam amicam
Elegiarum librū dedit, Factorum inchoatos reliquit
libros. Scripsit etiam epistolas, quibus Ulysses Penelo-
pe Hyppolytus Phædra, Æneas Didoni, Demophoon
Pyllidi, Jason Hypsipyle, Phaon Sapphoni respon-
dent. Quæ omnes præter has tres, quas nunc præ ma-
nibus habemus, sæculorum ignavia perierunt. Ulyf-
ses lecta Penelope epistola, respondet, occurrere ad
omnia, quæ illa objectaverat; Narrat insuper va-
rius labores, quos omnes mira fortitudine tol-
leraverat. Demum à Tiresia vate, & Pallade de fu-
turis certificatus, Ithacam patriam sub mendicii ha-
bitu

bitu se brevi venturum prædicat. Quod cum fecisset, in propria domo incognitus à Proois, amatoribus Penelopes, ignominiosa quædam perpeſſus eſt. Verùm à Thelemacho filio, & duobus ſubulcis adjutus, gravi pugna eos omnes interemit. Tandem à Telegono filio, quem ex Circe genuerat, immiſſo in eum luſifero telo, occiſus eſt.

ULTISSIS AD PENELOPEN R E S C R I P T I O

Pertulit ad miſerũ tandem tua caſus Ulyſſe,
Penelope, chartis verba notata tuis.

Agnovi taramq; manum, gemmasq; fideles,
Solamen longis illa fuere malis.

Arguis ut lentum: mallet quoc; forſitan eſſe,
Quam tibi quæq; tuli dicere, quæq; feram..

Non hoc objecit mihi Gracia, cum mea fectus
Detinuit patrio littore vela furor.

Sed thalamis nec velle tuis, nec poſſe carere;
Cauſaq; fingenda tu mihi mentis eras.

Nil tibi reſcribam curas, properemq; venire,
Dum propero averſi vela tulere Noti.

Non me Troja tenet Grajis odioſa puellis:
Jam cinis, & tantum flebile Troja ſolum:

Deiphobusq; jacet, jacet Aſius, & jacet Hector:
Et quicumq; tui cauſa timoris erat.

Evafi, & Thracum caſo duce prælia Rheſo,
In mea captivis caſtra revectus equis.

Tutus, & è media Phrygia Tritonidos arce,
Fatalis palma pignora capta tuli.

Non timui commiſſus equo: malè ſedula quam
Elamabat vates: Urite Troes equum,

Urite, mendaci celantur robore Archivi,
Et Phrygas in miſeros ulſima bella ferunt.

Per-

Uliſſes unã
cum Diome-
de fatalo Pal-
ladium ſur-
ripuit.

(vis Uliſſes achil-
lis arma ſua
ſacundia ad-
verſus Aiac.
Telamoni
obtinuit,

Antiphates *Perdiderat tumuli supremum munus Achilles,*
 Lestrig. rex, *Sed Thetidi est humeris redditus ille meis.*
 unus ex so- *Nec landem Danai tanto reuere labori,*
 cius Ulyssisco *Erepti pretium corporis arma tuli.*
 mediat, ac na- *Quid refert? pelago sunt obruta; nō mihi classes,*
 ves, virosque *Non socii sperant, omnia pontus habet.*
 merfit, prae- *Solus adhuc mecum, qui me tot casibus unus*
 terquam *Duravit patiens, ad mala perstat amor?*
 Vlysem ve- *Illum non avidis canibus Neseia virgo*
 hebat. *Fregit, nec tumidis tota Charybdis aquis.*
 Parthenope, *Non ferus Antiphates, nec in uno corpore disors*
 unam Siren. *Parthenope blandis insidiosa modis.*
 Perastris sa- *Non quod Colchiacis Circe tentaverit herbis,*
 eris Circes *Non quod solemnes altera diva toros,*
 modò mon- *Utraque se nobis mortalia demere fila*
 stratis Vlyf- *Spondebat, Sygias utraque posse vias.*
 fes ad infe- *Te tamen hac etiam spreta mercede petivi,*
 ros habuit a- *Passurus terra, tot mala, totq; mari.*
 ditum, ab an- *Sed tu sœmineo nunc forsā nomine tacta,*
 dem etiam *Non secuta leges cetera verba mea.*
 immortalita- *Quaq; mihi Circe, quæ sit mihi causa Calypso,*
 tem tenuit. *Jam dudum ignoto sollicitare meum. (legi,*
 Circe, Solis, *Certe ego cū Antinoëq; Polybumq; Medontaq;*
 & Perse filia, *Heu toto sanguis corpore nullus erat.*
 Vlysem an- *Tot juvenes inter tot vina liquentia semper,*
 nū detinuit, *Heu mihi quid credam! pignore casta manes.*
 & ex eo Te- *Curve placet ulli, si sunt in fletibus ora?*
 lég. filium *Deperit, & lacrymis, non decor iste tibi*
 peperit. *Passa quoq; est thalamo, nisi mendax tela moris*
 Calypso v. *Et ceptum revoces pallida semper opus tur,*
 lyfles 7. an- *Ars pia, sed quoties oculos frustrabere lana-*
 nis in insula *Sucessum toties ars dabit ista tibi.*
 Ogygia mo-
 rata est.

Ab

Ab melius Polyphemus ino superatus in anero
Finissem ingratos ad mala tanta dies.
Threicio melius cecidissim molite victus,
Ismaron errantes cum tenererates.
Cruellemve illa satiassem tempore Ditem,
Quo redit Stygis fata moratus aquis.
Vidi, ubi magniqua, quod me tua littera celat,
Sospes digressu qua mihi mater erat.
Retentis illa domus eadem mala, meq; querenti,
Fugit ab amplexu ter resoluta meo.
Phylacidem vidi: contempnis sortibus illa
Primus in Hectoris insulit arma domos.
Felix laudata cum conjuge lata per umbras,
Illam suum facie sit comitata virum.
Nec dū illi Lachesis dictos numeraverat annos,
Sed juvat ante suum sic accidisse diem.
Vidi, nec lacrymas oculi tenuere cadentes,
Deformem Atriden, heu mihi, eade nova.
Illum Troja virum non laferat, ille furentem
Nauplion, Eubicos transferatque finis.
Quid referam vimā per vulnere mille profudit,
Jam redusi solvens debita vota Jovi.
Tyndaris has illi letas pro fœdore pœnas.
Servaverat, externas ipse secum viros.
Ab mihi quid prodest, captivas Tencridas inter
Cum habet comitum Hectoris, atque soror!
Refectis Heorham potui legisse sub annis,
Ne tibi suspectus pellicis esset amor.
Prima meis omen metuendum puppis illa
Fecit, non membris ipsa reperta suis.
Lacratu miserat finivit massa querelas,
Et stetit in rabidam protinus alta canem.

Verum quod
 interdum re-
 xisset, de no-
 sta retexe-
 bat.

Quid apud
 inferos vi-
 derit.

Philace urbs
 Thessalix.

Gaph. mons
 Eubææ, apud
 quem pluri-
 mi Græcorū
 Troja re-
 dūt, fraude.

Nauplion.
 cupientis ul-
 tisci morib
 Palamed. fi-
 lli periclitati
 sunt.

M

Pro-

*Prodigio tali placidum Thetis abstulit aquor,
 Æolus infusus incubuitque Notis.
 Pervagus hinc totum non felix differor orbem,
 Et quacumque vocat fluctus & aura, feror,
 Sed si Tiresias tam lati providus augur,*

Tiresias va-
 tes.

*Quam verrax vates in mala nostra fuit,
 Et terra, & pelago, quidquid mihi triste canebar
 Emensus, fato iam meliore vagor.
 Jam mihi nescio quo comitem se in litore jungis
 Pallas, & hospitibus per loca intra trahit.
 Nunc primum Pallas versa post funera Troje
 Visa mihi, modicum temperis ira tulit.*

Pallas Uly-
 ssis dux.

*Quidquid, Oilides commiserat, omnibus unus
 Peccavit, Danais omnibus ira nocens.
 Nec te Tydide, cujus modò noverat arma,
 Eximit, errato tu quoque ab erbe venis.
 Non Telamone fatum, capta de conjuge Teucrâ,
 Non ipsum, de quo mille fuisse rates.
 Felix Plisthenides quaecumque in sorte fuisti,
 Conjuge cum cara non gravis illa fuit.
 Seu venti fecere moras, siue aquora vobis,
 Ad nulla est vester damna retentus amor.
 Oscula nec venti certè tenuere, nec unda,
 Promptaq; in amplexus brachia semper erant.
 Sic, utinam errarem, faceres tu mollia conjux
 Æquora, te focia nil mihi triste foret.
 Nunc quoq; Telemoncho tecum mihi sospite lecto
 Omnia sunt animo jam leviora mala.
 Quò tamen infestas rursus queror ire per undas,
 Herculeam Spartem, Nestoreamque Pylon.
 Ingrata est pietas, cui tanta pericula subsunt,
 Nam male commissus partibus ipse fuit,*

Sui advectus
 modum pre-
 dicat.

Sed

Sed labor in fine est, occursum in littore vates

Dixit, in amplexus care ferere tuos.

Noscendus soti veniam tibi: in premes faleris

Latitiam, & tacito gaudia conde sinu.

Non vi certandum, nec aperta in bella ruendum Laurus, pro
Appolline.

Sic cecinit Laurus ille monere suas.

Forfitan ante dapes, interque vacantiâ vina,

Ultoris pharetris utile tempus erit.

Et modò despectum subitò mirentur Ulysses,

Heu precor ut properet ille veniredies.

Antiqui remoret qui lætus scœdera lætæ,

Et tandem incipias, conjuge cara frui.

IN II. EPIST. ARGUMENTUM.

Hac Epistola Demophoon suam perfidiam pargere nititur, & reditum, quem longè ultra promissam retardaverat, excusare, varias causas afferendo. Interdum enim dicit se à suis arceri, & ob moram, quam in Thracia cum Phyllide fecerat, redargui Nonnumquam à navigandi importunitate se defendit, se autem brevi etiam contra omnem maris tempestatem ad Phyllida navigaturum promittit, quod quidem adimplevit. Sed tamen Phyllis amoris impatientias laqueo vitam finierat, & deorum miseratione in amygdalum sine foliis conversa, quæ Demophoonis amplexu, velut sponsi sentiret adventum, folia emisit. Quod idè fingitur, quia amygdalus Græcè phylla vocatur, in qua morientis Phyllidis nomen remansit, quæ flante Zephyro, qui occidentalis est ventus, & in Thracas vadens, per Atticam regionem transitum facit, floret: cum Zephyrus dicatur, quasi Ζοιφόρος, id est vitam ferens, quoniam habet plantis, & graminibus favere, ut germinant, & pululent, & hinc fabulæ datus est. locus Phyllida scilicet lætari, & florere redeunte ab Athenis Amasio.

DEMOPHOON PHYLIDI.

Phyllidi. Demophaon patria dimittite ab urbe,
Et patriam meminist moneris esse tui.

Nec face Demophaon alia nec conjuge captus.

Minestheus. Sed tam non felix, quam tibi noxus erat.

Thessa, quo socero nequidquam Phylli timebas,

Impulerisque ignes forsitan ille mas.

Turpe pati nobis regno ferus expulsi hospes,

Hunc illi finem longa senecta dedit.

Mæotis pa-
lus Scythica, Qui modò pelliferas fudit Atactidas armis,

quam incoluerunt Amazones.

Alcide magni non minor esse omnes.

A peltis bre- Qui socerum Miona gravi sibi fecit ab hoste,

vissimis scu-

ris, in modū Mirantem nostri cornua victa sui.

Arguer exili, quem credis causa fuisse,

Nec tacitum frater, nec finit esse reum.

Dum thalamos inquit dilecta Phylidos urges,

Et tunc externo cessat in igne furor.

Fluxere interea pede tempora lapsa fugaci,

Prævenitque tunc flebilis hora moras.

Porfitan, & nondum factis occurrere rebus,

At poteras factis utilis esse tamen.

Cum potiora mihi Rhodopeja regna fuere,

Quæque magis regnis cara puella fuit.

Intonat his Athanas, eadem mox objicit Eubora

Infelix sancta jam prope foris anus.

Et quod non condant nati sua lumina patris,

Fecisset hic nostras arguit usque moras.

Non equidem insipier multum clamavit uterq;

Staret Threiciis cum mihi puppis, aquis.

Pescunt Demophaon, quid vellas, carbasa ventis

Demophaon patrios respice jura Deos.

Re-

Respice & exemplū, quā gaudes, Phyllida sume:

Sic amat, ut terra nolit abire sua.

Uq; redire volis, non ut comitetur euntem,

Terogat, & praefert barbara regna tuis.

At tamen has inter taciturnos convivia saepe

Adversis memini vota tulisse notis.

Saepe abiecit in aponantem brachia collo,

Gavissimum fluctus aquora moeta truces.

Nec metitum hoc ipso coram genitore faceri,

Libertas merita est mihi facta tuis.

Dices non duro dilectam Phyllida liqui,

Pectore, nec preceps, vela ferenda dedit.

Ei flavi, & stentem solando saepe remansi,

Cum stareturfas jam mihi certa dies.

Denique Threiciā veni rē, non dare Phyllis,

Quam potui, iussit tardius ire ratem.

Ignosce, & fasso, precor te Atinoides: ipse

Antiquus, nec dum pectore cussit amor.

Et quoties oculis circumdare fidura, dixit:

Qua fulget calo, nostra puella fuit.

Illam dilecta Bacchus sibi cedere iussit

Conjuge: desertā erimou ac ille subit.

Exemploque patris perjurus dicor, & ipse

Nec quavis causus Stithoni dura mora.

Nec facis amplius pueri redicari pignora, si me

Non amor alterius, non amor ullus habet.

Nuda ne facta tibi turbatos, Phyllis, penates,

Thesfas, & misera vetulit alta domus.

Non laqueos audis curi me flere parentis?

Flebitur laqueis heu mihi causa subest.

Non fratrem Hypolitū, occidit miserabilis ille

Præcepit attonitus per freta raptus equis.

Ariadne.

Excusat The
scum, quod
Ariadne m
reliquit

*Non tamen excuso rediens, licet undique fata
Accumulent causas, tempora parva peto.*

*Theſea (quod ſupereſt) patrē tumultu abinus ante
Succedas tumulto non ſine honore decens,*

*Da ſpatium, veniamq; peto, non perfidus abſum,
Nec mihi jam terra tutior nulla tua eſt.*

Quidquid miſe fuit poſt diruta pergamna, quid-

*Aui bella, aut pelagi detinere mora. (quid
Sola fuit Thrace patria quoq; jaſtor in illa:*

Auxilium ſupereſt caſibus una mea.

Si modò mens eadem, nec quod ſit jã mihi diſces

Regia Cecropia non minor arce movet.

Nec patris offendunt caſus, nec crimina matris,

Nec jam non felix omine Demophoon.

Phædra ſei-
pſam intere-
mit.

Penelope ca.
ſtitatis exem-
plum.

Quid ſi Phæbeam peterem te conjuge Trojam,

Perque annos ſequerer bella gerenda decem.

Penelopen audis, toto laudatur in orbe,

Exemplum ſibi non levis facta poni.

Ille pia (ſic rumor ait) mendacia tala-

Struxit, & iſtantes diſtulit arte toros.

Penelope te.
Iam retexere
pro adagio
refert Plato
pro eo quod
eſt inanem
operã ſume-
re.

(Cum properata palam revocaret ſtamina noſtis,

Atque iterum in lanas omne rediret opus.

At tua ne fugiant ſprei connubia Thraces,

Phylli times; ulli habere dura potæſt

Eſtque tibi pectus cuiuſquam accedere cadus?

Obſtat perfidia nec meus iſte tua

O tibi quantus erit facti rubor! ab tibi quantus

Tum dolor aſpiciet, dum mea veta. procul!

Damnabiſque tuos ſerò temeraria queſtus:

Demophoon, dices, heu mihi fidus erat.

Demophoon redit huc, & ſeros forſitan Eunos

Paſſus, & bybernas dum quoq; currit aquas.

Ab

*Ah cur nescis quā properavimus! hæc mihi culpā
 Rupi, quam ruptam sum mihi quæsta fidem.
 Sic tamen, ah potius sic perstes, quam mihi de te
 Ulterior tangas pectore, Phylli, dolor.
 Quos tibi, me miserū, laqueos, qua fata minaris,
 Et nimis audaces gens habet ista deos.
 Parce precor, famamq; domus mihi crimē habenti
 Perfidia, gemina ne preme dura nota (tis
 Excuset patrem fas in parte relicta
 Gnosis: non merui, cur ferar ipse nocens.
 Nunc manti mea verba ferant, qui vela tulerūt,
 Est animus reditus, sed pia causa tenet.*

IN III. EPIST. ARGUMENTUM.

Epistola hæc responsiva Paridis non multum in rebus difficultatis habet, eo quod argumentum ex Oenonis epistola dependet. Paris autem quia conjugii jura violaverat, dum uxore dimissa Helenam duxerat, in principio statim injuriam Oenone se fecisse fatetur. Deinde cum sui exculpatione crimen rejicit in Cupidinem, cui non facile resistitur, sed qui sine ulla ratione in ea quæ cupit, amantes trahit, & in factorum seriem, quæ sibi Helenam, ut antequam illam novisset, destinauerant. Ferunt autem Oenonem tanto Paridis amore flagrasse, ut cum à Philoctere sagittis Herculeis confossus ad eam ferretur, ipsa cadaver complexa, fovens vulnera expiraverit, & in Cebria Troadis urbe sepultos fuisse.

PARIS OENONE.

Que satis apte tibi rē jussē, nympha querēti,
 Rescribam, fateor querere verba manu.
 Querit, nec subeunt, sentit sua crimina tantum
 Solvere quæ sentit, non finit alter amor.
 Si levat hic iras, ipso me iudice damnor:
 Quid refert? causa tu meliore cares.

*Damnatumque tibi me sub sua, iura Cupido
Retrahit, alterius sic quoque prada sumus.*

*Prima meos in pacta toris, fassusq; iuventam,
Te primum accipia est coniuge noster amor.*

ad objecta
respondet. *Nondum tantus eram, quo me genituro superbū*

Arguis, hoc dominus tunc retinendus, eram.

Nō ego Deiphebū sperabā, aut Electora fratrem,

Cūm pastos agerem, te comitante, greges.

Reginamq; Hecubem, nisi maioris nomine ueram,

Et fuerās illi digna manere nurus.

Sed non est rationis amor, te consule, nympba,

Lasa es, & lasam scribis amare tamen.

Cūmq; petant Saryri connubia, cum tua Pance

Deiecta memores in tamen usque facis,

Cassandra. *Adde quod his satis amor est adiutus, & illam*

Præcia venturi viderat ante soror.

Nondū Tyndaridos nomen mihi sederat aure,

Nec cecini Grajos illa vocare vires.

Omnia veravides, superent mea vulnera tantū,

Utque inam supplex poscere cogar apom.

Te penes arbitrium nostra, vitæque, necisque,

Oenonis ver
ba. *Vituri jam nunc pectora sume tibi.*

Flevisti, memini, tamen hac in voce canentis,

Et mala, dixisti, sine procer, ista procul:

Nec sis fata ferant, tulerint sic catena quamvis,

Ut possem Oenone perdere lasa Parion.

Tot superare motus, qui me nec credere cogit,

(Ignoscas) idem te quaq; fallit amor.

Cupidinis po
tentiam ex
primit. *Imperat ille Deus, cum vult in cornu natū,*

Cū vult in pennas destruit ille Iovem.

Non foret in terris tanto miranda decore

Tyndaris; heu flammis nata puella meis!

Si

*Si sua non cuncta malasset Iuppiter ora,
Fluxerat in Danaes aureus ante sinus.
Piniferamque Idem falsus lustraverat ales,
Inter Agenoraeas constitit atq. boves,
Victorem Alcidem dewina quis pensa tenere
Crederei? at lanas nora coegit amor.*

*Dicitur, & Coa sedissa in velle puella,
Ille Cleonae recta leone fuit.*

*et mequini Phœbū, Oenone (mea crimina dico)
Fugisse, & nostros prapavisse toros.
Non ego praestabam Phœbo, sed sola Cupido;
His in se valuit legibus ire sua.*

*Consolvere tamen digna tua pellico damna,
Quam tibi pentulimus, nata puella Jove est.
Sed quod nata Jove est, minimū me tangit in illa
Quod non est facies pulchrior ulla, nocet.
Atq. utinam formae iudex incallidus esset,
Creditus Idæis Pegasi nimpha iugis.*

*Non mihi Junonis, nec obisset Pallados ora,
Laudata est oculis quod Cytherea meis.
Dividet hac aliis flammæ, celeresque paresque
Ut libitum est, nati temperat ipsa faces.
Non tamen evaluit vitare domestica tela.
Quos allis areus, & sibi dura tuit.*

*Deprensam conjux illam in Mavorte dolebat,
Tasibus hic divi cum Jove questus erat.
Jam dolet, & Mavors, terras ultroq. reliquit,
Pratulit Anchisen hinc abitura suum.*

*Anchisen propter voluit formosa videri,
Visaq. post latam jacuit ulia Deam.*

*Quid mirum est potuisse Pari succurrere amor,
Inimicus sub quo non fuit ipse Paris?*

Quam

Danaes Arci
si filia à Jo-
ve sub specie
imbris aurei
gravida Per-
seum peperit

Cleone me-
diocre oppi-
dum, hinc
Cleoneusleo
qui & Ne-
meus dicitur

Venus in a-
dulterio de-
prehensa cū
Marte.

Ex Hecate
Oceanii filia
Phœbus ge-
nuit.

*Quam laesus Menelaus amat, non laesus amavi,
Adjice non laeso quod comes ipsa fuit.*

*Et magnos video cogi mihi rapta tumultus,
Armataque petunt Pergama mille rates.*

*Non vercor, belli ne non sit causa probanda:
Est illi facies digna movere duces.*

*Si mihi nulla fides, armatos respice Atridas:
Quam sibi sic repetunt, sic metuenda mihi est.*

*Quod si vertenda spes mentis concipis hujus,
Cur cessant herba? carmine curve tua?*

*Cum te nec Phœbi solertior artibus ulla esset,
Phœbeaeque, Hecates somnia vera vides.*

*Tecum sideribus, tecum deducere Lunam,
Nubibus, & meminisse diem.*

*Pascebam tauris, interque armenta leones,
Obstupui placidos vocibus ire tuis.*

*Quid retrò Xanthum, retrò Simoenta vocatum?
Ad jiciam cursus non tenuisse suos?*

*Ipsa pater, ceu rem nata male tutus haberet,
Cantatas quoties restitit inter aquas.*

*Nunc locus Oenone est, nunc illas tende, paravit
Sive tuos ignes pettere, sive meos.*

P. OVIDII NASONIS

In quendam quem vocat Ibin,

Dira.

ARGUMENTUM.

ANNUM agens Naso quinquagesimum, ab Augusto Imperatore in Pontium relegatus est. Cuius quidem exilii causa non facile deprehendi potest, cum

cum & ipse multis in locis quodam carminis involu-
cro diversam Interpretibus conjecturam afferat. Sa-
tis tamen constat duas fuisse causas, quarum alteram
ubique fatetur, alteram verò, ne Augustum offensio-
rem reddat, semper subtricit. Sic enim ait 2. Trist.

Perdiderint cum me duo crimina, erimen, & error;
Alterius facti causa silenda mihi.

Persepe icaque libros de Arte amandi composuisse do-
let, quod propterea Augusto odio esse coeperit, & ali-
quid vidisse per errorem, ut ob id in Scythiam perpul-
sus fuerit; sic enim scribit in 2. de Ponto:

Neve roges, quæ sit stultam quam scripsimus artem,
Innocuas nobis hæc vetat esse manus.

Et quid præterea peccavi, quærere noli,
Ut patet sola culpa sub arte mea.

Et paulò post:

Naso parum prudens artem dum scribit amandi,
Doctrinæ pretium triste magister habet.

Hoc idem ait in 3. ad Amorem, & in 4. ad Carum.

Item in 1. de Tristibus:

Cur aliquid vidi? cur noxia lumina feci?

Cur imprudenti cognita causa mihi est?

Inscius Actæon vidit sine veste Dianam,

Præda suis canibus non minus illa fuit.

Verùm si quis hæc curiosus scire affuerit, ejus & de
Tristibus, & de Ponto libros legat. Dum autem exu-
laret, inter reliqua sua opera, invectivam in quem-
dam edidit, quem proprio nomine suppresso, Ibis ap-
pellat, sicut Callimachus, qui etiam sub hoc nomine
Apollonium Rhodium, ejus discipulum diris impre-
cationibus devovit. De Ibi autem ita scribit Plin. lib.
8. cap. 32. Simile quiddam, & volueris in eadem Egy-
pto monstravit, quæ vocatur Ibis, rostri aduncitate
per campatrem se proluens, qua reddi ciborum onera
maximè salubre est. Herodorus verò duplicem esse
dicit, alteram nigram, alteram Ciconiæ non absimi-
lem sed tamen diversam. De hac etiam Cicer. lib.
2. de Nat. Deor. sic ait: Ibis maximam vim serpen-
tum

tum conficiunt, cum sit avis excelsa, cruribus rigidis, corneo, proceroque rostro, aver-
tunt pestem ab Ægypto, cum volucres angues ex
vastitate Lybiæ vanto Africo iunctas, interficiunt,
atque consumunt, ex quo fit, ut illæ vivæ nec morsu
noceant, nec odore mortuæ; Hæc ille: Cum itaque
tanta sit huius avis sparsitas, ut proprio ore ventrem
purget, Callimachus adversarium tamquam fædissi-
mum, ut hominem nullius decoris, & commenda-
tionis significet, hoc nomine vocitavit, ad cuius imi-
tationem Ovidius inimicum quoque suum Ibin no-
minavit. Causam autem huiusce malevolentis hanc
fuisse ipsemet aperit; sollicitabat Poetæ amorem, &
linguæ venena Augusti auribus infundebat, ut diutius
illum in exilio remorateretur.

I N I B I N.

Tempus ad hoc, lustris mihi jâbis quinque, per
Omne fuit musæ carmen inter me mœæ (Etis.

Nullaq; qua possit, scriptis tot milibus extat,

Littera Nasonis sanguinolenta legit.

Nec quenquam nostri, nisi me læsere libelli,

Artificis perii: cum caput arte sua.

Unus, (& hoc ipsū est injuriæ aqua) perenni

Candoris titulum non finit esse mei.

Quisquis is est, (nā nomen adhuc utrumq; tacebo)

Cogit in assuetas sumere tela manus.

Ille relegatum gelidōs Aquilonis ad ortus,

Non finit exilio delituisse meo.

Vulneraq; immittis requiem quarentia vexat,

Jactus & in toro nomina nostra foro.

Perpetuoque mihi sociatam fœdere lecti,

Non patitur miseri funera flere viri.

Tabulas, id Cumq; ego quassa mea cōplectar membra carinae,

est extremas
divitias.

Naufragii tabulas pugnas habere voti.

Et

*Et qui debuerant subitas extinguere flammās,
Is pradam medio raptor ab igne petit.*

Translatio &
domorum
incendio.

Niritur, ut profuge defuit alimenta senecta:

Heu quanto est nostris dignior ille malis!

Di melius quorum longè mihi maximus ille

Qui nostras inopes noluit esse vias.

Hinc igitur meritas grates, adituq; licobit,

Pro tam mansueto pectore semper agam.

Audiet hæc Pontus, faciet quoq; forsitan idem:

Terra sit ut proprior testisanda mihi.

At tibi calcasti, qui me violente jacentem,

Quam licet & misero, debitus hostis ero.

Definet esse prius contrarius ignibus humor,

Junctaque cum Luna lumina Solis erunt.

Parsq; eadem cæli Zephyros emittet, & Euros,

Et tepidus gelido flabit ab ære Euros.

Et nova fraterno venit concordia fumo,

Quam velut accensa separat ira pyra.

Et Ver Autumnus, bruma miscbitur Æstas,

Atque eadem regio vespæ, & ortus erit.

Quam mihi sit tecum positis, quas omnis armis

Gratiam commissis improbe rupta tuis.

Quam dolor hic nunquã spatio evanescere possit,

Leniat, aut odium tempus, & hora meum.

Pax erit hæc vobis, donec mihi vita manebit,

Cum pecore infirmo, qua solet esse lupis.

Prima quidem cepto committam praelia versu,

Non soleant quamvis hoc pado bella geri,

Uique petit primo plenum flauentis arena,

Nondum calfacti velitis hasta salam.

Sic ego te fero nondum jaculabor acuto,

Protinus invisum nec petet hasta caput.

Æthoclem,
& Polinice
Oedipi Reg.
Thebarum
filios intell.
git.

Sit

Archilohus, *Sit neq; nomen in hoc, nec dicam facta libello,*
 Lycamben *Teque brevi, qui sis, dissimulare finam.*
 ob filiam *Postmodò si perges, in te mihi liber Jambus*
 Neobolem *Tincta Lycambao sanguine tela dabit.*
 sibi denega- *Nunc quo Bastiades inimicum devovei Ibin,*
 tam ad la- *Hoc ego devoveo teque, tuasque modo.*
 queum com- *Uique ille historiis involvam carmina cecis,*
 pulit. *Non scieam quamvis hoc genus ipse sequi.*
 Bunitriades *Illius ambages imitatus in Ibiade, dicar*
 Callimach. *Oblitus moris, iudicii que mei.*
 à Bato genus *Et quoniam, qui sis, nondum querentibus edo:*
 trahens. *Ibidis interea tu quoque nomen habes.*

Deorum in-
 vocatione
 imprecatio-
 nes confir-
 mat.

Uique mei versus aliquantum noctis habebunt
Sic vita series tota sit atra tue.
Hac tibi natali facito, Janiq; Kalendis
Non mentituro quilibet ore legat.
Di maris, & terra, quique his meliora tenetis,
Inter diversos cum Jovo regna potes.
Huc precor, huc vestras omnes adverte mētes,
Et finite optatis pondus inesse meis.
Ipsaq; tu Tellus, ipsum cum fl. &ibus aquor,
Ipse meas arbor accipe summe preces.
Sideraque, & radiis circumdata Solis imago,
Lunaq; qua nunquam quo prius orbe micat.
Noxq; tenebrarum specie reverenda tuarum,
Quaq; ratum triplis pollice netis opus.

Rex Parex
 Herebi, &
 noctis filix.

Styx. †

Furias intel-
 ligit Acherō-
 nis, & Noctis
 filias.

Quique per infernas horrendo murmure valles,
Imperjurata laboris amnis aqua.
Quasque ferunt torto vittatis angue capillis,
Carceris obscuras ante sedere fores.
Vos quoq; plebs Superum Fauni, Satyriq; Laresq;
Fluminaq; & Nympha, Semideumq; genus.
De-

Deniq; ab antiquo divi, veteresq; noviq;

In nostrum cuncti tempus adeste chaos.
Carmina dum capiti malefido dira canuntur,

Et peragunt partes ira dolorque suas.

Annuite optatis omnes ex ordine nostris,

Et pars sit voti nulla caduca mei.

Quaq; precor fiant, ut non mea dicta, sed ille

Pasiphaëis generi verba fuisse putet.

Quasq; ego transiero pœnas, patiatur, & illas,

Plenus ingenio sit miser ille meo.

Neve minùs noceant fictum execrantia nomen

Vota, minùs magnus, commoveantve Deos.

Illum ego devoveo, quem mens intelligit, Ibin,

Qui scit se factis has meruisse preces

Nulla mora est in me, peragã rata vota sacerdos,

Quisquis ades sacris ore favete meis.

Quisquis ades sacris, lugubria dicite verba,

Et fletu madidis Ibin adite genis.

Omnibusq; malis, podibusq; occurrite levis,

Et nigra vestes corpora vestra tegant.

Tu quoq; quid dubitas ferales sumere vittas?

Jam stat (ut ipse vides) funeris ara tui.

Pompa parata tibi est, votis mora tristibus absto,

Da jugulum cultris hostia dira meis.

Terra tibi frugas, annis tibi denogee pndas,

Demgãt afflatus ventis, & aura suos.

Nec tibi Sol clarus, nec sit tibi lucida Phœbe,

Destituant oculos sidera clara iuos.

Nec se Vulcanus, nec se tibi præbeat aer,

Nec tibi det tellus, nec tibi pontus iter,

Exul, inops erres, alienaq; limina lustras,

Exiguumq; petas ore tremante cibum.

Theſeum
 ſignificat,
 qui à Neptu-
 no petiit, ut
 Hippolytum
 interimeret.

Vulcanus
 pro igne, cui
 præſt.

Nec

*Nec corpus querulus, nec mens vacet agra dolore,
Noxq; die grauior sit tibi, nocte dies.*

*Sisq; miser semper, nec sis miserabilis ulli,
Gaudent aduersis fœmina; virq; tuis.*

*Accedat lacrymis odium, dignusq; puteris,
Qui mala cum tuleris plurima, plura feras.*

*Sisq; (quod est rarum) solito defecta fœvere,
Fortuna facies inuidiosa tua.*

Consaq; non desit, desit tibi copia mortis.

Opiatam fugiat vita coacta necem.

Læbatusq; diu eructatus spiritus arua

Deserat, & longa torqueat ante opera.

Evenient, dodli ipse mihi modo signa futuri

Phœbus, & aleva mœsta volavit avis.

Thracēs populi ferocissimi inter
partes Scyth. juxta Maced.
habentes In- str. à Septen-
trione Pontū

Certe ego qua voveo, Superos motura putabo,

Speq; tui mortis perfide semper alar.

ab Oriente, & Marc Æ-
geum à Me-
ridie.

Finiet illa dies, qua te mihi subtrahet olim,

Finiet illa dies, qua mihi tarda venit.

Scythiz, qui & Dan. Ister
fluvius Scy-
bius dicitur.

Et prius hanc animam vinctum tibi sœpe petiti

Auferet illa dies, qua mihi fera venit.

Tyberis per Thulciam
fluēs Romā
diluit.

Quam dolor hic unquam spatia evanescere possit

Leniat aut odium, tempus, & hora mentis.

Pugnabunt jaculis dum Thraces, Jaxxget arch,

Dum tepidus Ganges, frigidus Ister erit.

Tyberis per Thulciam
fluēs Romā
diluit.

Robora dum montes, dum pabula mollia campi,

Dū Tyberis liquidus Thorsens habebit aquas.

Bella geram tecum; nec mors tibi finiet iras,

Sava sed immanis manibus arma dabo.

Tūc quoq; cum fuerit vacuus dilapsus in anras,

Exanimis manes oderit umbra tuos. (vnu,

Tūc quoq; factorum veniā memoret umbra tuos.

Insequar; & vulnus offea forma tuos.

Sive

Sive ego quod nollē longis consumptus ab annis,
Sive manu facta morte solutus ero.

Sive per immensas iactabor naufragus undas,
Nostraq; longinquus viscera piscis edet.

Sive peregrina carpent mea membra volucres;
Sive meo tingent sanguine vāstra lupi.

Sive aliquis dignatus erit supponere terra,
Et dare plebeio corpus inane rogo.

Quidquid ero, Stygiis erumpere nitar ab oris,
Et tendam gelidas ultor in ora manus.

Me vigilas cernes, tacitis ego noctis in umbris
Excitiam somnos visus adesse tuos

Deniq; quidquid ages, ante os, oculosq; volabo,
Et querar, & nulla sede, quietus eris.

Verbera seua dabunt sonitum, nexaq; colubris
Conscia fundabunt semper ad ora faces.

His vivus furiis agitabere, mortuus iisdem;
Et brevior poena vita futura tua est.

Nec tibi continget fumus, lacrymaq; tuorum,
Indeploratum projicere caput.

Carnificisq; manu, populo plaudente, traheris:
Infixusque tuis ossibus uncus erit.

Ipsa te fugient, qua carpunt omnia, flamma,
Respuet in visum iusta cadaver humus.

Unguibus, & rostro tardus trahet ilia vulnus,
Et seindext avidi perfida corda canes.

Deque tuo fiet (licet hac sis laude superbos)
Insatiabilibus corpore rixa lupis.

In loca ab Elysiis diversa fugare campis,
Quasq; tenet sedes noxia iuxta, coles.

Sisyphus est illic, saxum volvensq; petensq;
Quiq; agitur rapide vincens ab orbe rota.

N

Qua.

cora
Furiae intor-
tos anguibus
crines habēs

Ixion Rex
Thessalix.

Tantulus.

Quaegerit humeris parituras Bolides undas,
Exilis Aegypti turba trionta natus.

Titius ma-
gnum Jovis
filius rena-
scenti jecore
vulturam pa-
scit Tisipho-
na.

Pompa pater Pelopis praesentia quartae, & idem,
Semper egi liquidis, semper abundans aquis.
Jugentibusq; novem summus qui distat ab Itho,
Visceraq; affodno debita prebecevi.

Megera.

Aecus pe-
natum exc-
utor.

Sic tibi de fariis scindat tatus una flagello,
Ut scelbris numeros conficere mei
Mittit Tartareis scotos dabit anguibus artus,
Tertia fumantes incoquet igne genas.

Ad Sisyphū
apostrophat.

Nec mille modis lacerabitur umbra, tamq; Ne
Aecus in panas ingeniosus erit.
In te transferbet veteram tormenta vitrorum,
Manibus antiquis rursus quiritis eris.

Hybia mons
& regio cili-
ciae florum
copia inu-
gnis.

Crocus ma-
gna ubertate
in Cilicia na-
scitur.

Athos mons
inter Mace-
doniam, &
Thraciam.
assiduo gran-
dine pulsa-
tus.

Sisyphoe, ni vultas revolare pendula labebis,
Versabant sceleros nunc nova membra rotas.
Hic erit exanimis frustra qui capiet, exundat;
Hic inconsumto viscere pasceat oves.

Nec moris peccat mori auctora finisq; longas,
Hicq; erit tantis ultima nulla malis.
Inde ego parca canam frondes, ut si quis ab illa,
Et summae Lybiae de mare curpa quaquam.

Nam neq; quot flores Sicula nascuntur in agla,
Quotve feras, dicam, terra Cilisa vocatos.
Nec dum vestis hyems Aquilonis inhaerit alis,
Quam multa fac grandine sanne Athos.

Nec multa voce mea poterunt in a cuncta referri.
Oras licet tribuat multiplicata mihi.

Tol tibi va misero veniant talesq; ruinae,
Ut rogi in tuorum me quoq; posse patem.
Ite me lagrimae faciant sine fine beatum.
Dulcior hic risu, iusto mihi fletus erit.

Na-

*Stans es infelix, ita Di volvere, nec illa
 Commoda nascenti Stella, levius fuit.
 Non Venus affulsit, non illa Iuppiter hara,
 Lunaque non apto, Solve fuere loco.
 Nec satis utiliter posito tibi praeiit ignes,
 Quem peperit magna lucida Maja Iovi.
 Te fora nequicquam placidum spondētia Mar-
 Sidera preffurant, falsiferique senis. (tis
 Lux quoque natalis tunc quid, miser iste, videnas
 Turpis, & inductis nubibus atra fuit.
 Haec est in fastis, cui dat gravis Allia nomen,
 Quaeque dios ibin publica damna tulit.
 Qui simit impura matris prolapsus ab alvo est,
 Cynipheam feda corpore pressit humum.
 Sedis in adverso nocturnus oculmine bubo,
 Funereoque grauea edidit ora sonas.
 Protinus Eumenides aluere palatibus audis,
 Qua cava de Stygiis fluminat unda vadis.
 Passeraque unxerunt Enabae felle colubras,
 Tenque cruentas increpuere manus.
 Quicunque imbuerunt infantia lacte canino,
 His primus pueri venit in ora cibus.
 Prohibet unda, sua ne hiam auricis alumnus,
 Lasciat, & in toto verba capta foro.
 Atamhroque vinuerunt sinctis ferrugine pannis,
 A male deserto, quos rapuere rogo.
 Es, ne non fulmen unda tellure jaceres,
 Malle super silices impulsere caput.
 Jamque recessura viridis de sinu fessas,
 Admorunt oculis usque subacta facies.
 Eteba, ut est fumis infans contactus amaris,
 De viribus est, cum sic una locuta soror.*

Mercurius,
 Saturnus sal
 eifer.

Allia est flu-
 vius non lō-
 ge à Roma
 oriens, apud
 quem Rom.
 exercitus à
 Galliis Sevo
 nibus dele-
 tur, est hinc
 Alliens dies.
 Fasti libri,
 quibus anni
 descriptio
 continetur.
 Cympe flav.
 in Lybia hir-
 cis abundās.

Chlyssippus
 disputabat
 mores infan-
 tia formari à
 lacte nutricis
 & ob hoc cē-
 sebat meni-
 cem doctam
 esse dandam
 infanti futu-
 ro Oratori.

Faces virides infelices cre
 debātur propter fumum.
 Una parcarum ad Ibin.
 Telephus à cerva nutritus
 ab Achille inermi est
 vulneratus. Bellerophon
 filius Glauci cum Pegaso
 equo in cœlum velle e-
 volare decidit, qui mul-
 tos labores prius tollera-
 verat ob Sce nobeam Præ-
 ti uxorem ab eo speratam.
 Phœnix Amyntoris fi-
 lius. Oedip. Laii,
 & locast. fil. Antig. filiam
 habuit. Phineus Ar-
 gonautas mo-
 nuit, ut colu-
 bam à Palla-
 de datam se-
 querentur. Telemus va-

Tēpus in immensū lacrymas tibi movimus istas
Qua semper causa sufficiente cadent.
Dixerat, & Clotho iussit promissa valere,
Neuit, & infesta stamina pulsa manu.
Et ne longa suo prasagia diceret ore,
Fata canet vates, qui tua, dixit, erit.
Ille ego sum vates, ex me tua vulnera disces,
Dent modò Di-vires in mea verba suas.
Carminibusque meis accedant pondera rerum,
Qua vata per luctus experiere tuos.
Neve sine exemplis avi cruciare prioris.
Sint tua Trojanis non leviora malis.
Quantaque clavigeri Potantius Herculis heres,
Tanta venenato vulnere cruce geras.
Nec levius doleas, quam qui bibit ubera cerue,
Armatusque tulit vulnus inermis potens.
Quique ab equo praeceptis alienis deciderat arvis,
Exitio facies cui sua pœnè fuit. (Stro,
Id quod Amyntorides videas, tepidusq; mini-
Prætonces baculo luminis orbis iter.
Nec plus aspicias, quam quem sua filia rexit,
Expertus scelus efficijus uterque parens.
Qualis erat, postquam est Iudex de lite iocosa,
Sumpius Apollinea clarus in arte senex.
Qualis, & ipse fuit, quo praeicipiente columba
Est data Palladia prævia, duxque rati.
Quiq; oculos caruit, per quos male viderat an-
Inferias nato, quo dedit orba parens. (rum,
Pastor ut Eriphidæ casus ante futuros
Telemus Phœniades vaticinatus erat.
Et duo Phryniæ, quibus idem lumen ademit,
Qui dedit & Thamira, Demodocique capiti.

Sic

Sic aliquis tua membra secet, Saturnus ut illas

Subsecuit partes, unde creatus erat.

Nec tibi sit tumidis melior Neptunus in undis,

Quam cui sunt subite frater, & uxor aves.

Solertique viro, lacera quem fracta tenentem,

Membraratis Semeles est miserata soror.

Vel tua ne poena genus hoc cognoverit natus,

Viscera disperfis scissa ferantur equis.

Vel qua, qui redimi Romanos turpe putavit,

A duce Puniceo pertulit, ipse feras.

Nec tibi subsidio sit praesens numen, ut illi

Cui nihil Hercas profuit ara Iovis,

Uique dedit saltus è summo Thesalus Ossa,

Tu quoque saxoso precipicere iugo.

Aut velut Enryali, qui sceptrum cepit ab illo,

Sint artus avidis anguibus esca tui.

Vel tua maneret, sicut Minoia fata,

Per caput infusa fervidus humor aqua.

Utque parum mihi, sed non impune Prometheus

Aereas volucres sanguine fixus alas.

Aut velut Eibragides magno ter ab Hercule quæ

Casus in immensum projiciare frictum. (tus

Aut ut Amantidem turpi dilectus amore

Oderit, & saevo vulnere ense puer.

Nec tibi fida magis misceri procula possint,

Quam qui cornigero de Jove natus erat:

Morte vel intereas capiti suspensus Achai,

Qui miser aurifera veste pependit aqua.

Aut ut Achilleidem cognato nomine clarum

Opprimat hostili tegula iacta manu.

Nec tua, quam Pyrrhi, felicius esca quiescant,

Sparsa per Ambracias, qua jacere vias.

tes Poliphe-

mo prædixit

aliquando fu-

turum, ut ab

Ulyssæ cæca-

retur.

Alciō, Ceys.

Dedalion.

Inoulyss nau-

fragio mise-

rata velutas

dedit, quo ru-

rius enatavit

Eurialus ad-

vena Thes-

salum præci-

pitavit

Minos in

Thermis Co-

cali regis Si-

ciliæ extin-

ctus est, dum

Dædalum in

sequeretur.

Satillus Amā-

tii filius à Ce-

livo puero

occisus.

Alexander

Jovis Ham-

monis filius

habere vo-

luit, à solo

pincerna ve-

neno intere-

ptus.

Achæus Ly-

dæ Rex,

Ambracia. *Namq; ut Ecida jaculis moriaris adactis;*
 Cantharides *Non licet huc Cereri dissimulare nefas.*
 vermes terre *Vique nepos dicti nostra modo carmine regis,*
 fires. *Cant baridum succos; dante parente bibas.*
 Oxilochus *An pia te caso dicatur adultera, sicut*
 Leoci frater. *Qua recidit Loncon vindice dicta pia est.*
 Cambyles *Inque pyram tecum curissimam corpora mittat,*
 Rex Persarū *Quem finem vita Sardanapatus habet.*
 ad Templū *Uq; Jovis Libyci templum violare parentes,*
 Jovis misit *Atta Noto vultus condant arena iuos.*
 exercitum, *Vique necatorum Darai fraude secundi,*
 qui arena ob *Sic tua succendens deberet ora cinis.*
 ruitus est. *Aut ut olivifera quondam Sicyone profecto,*
 Darius Pers. *Sit frigus mortis causa, famisquo tua.*
 Rex cives in *Aut ut Acharnides insutus pelle juvenis,*
 congerie ei- *Turpiter ad dominam pradaferare iuum.*
 nerum ob- *Inque tuo thalamo iuguleris more Phorai,*
 ruebat. *Qui datus est latio conjugis ense sua.*
 Neocles Asi. *Quosque putas fidos, ut Larissens aiebas,*
 cyone urbe *Vulnere non fidos, experire tuo.*
 Achaia ob *Vique Miso sub quo cruciatus est Pisa tyranno,*
 crudelitatem *Vivus in oculis præcipueris aquas.*
 pulsus. *Quaq; in Admantum Phylefia regna tenent,*
 Gerymas A. *A Jove venerunt, te quoque illa perant.*
 carni filius *Aut ut Amastriasis quondam Lenans ab oris,*
 Alexander *Nudus Achilæa destituaris humo.*
 Phereus Mi- *Vique vel Entidamas rer circa busta Thrasylli*
 lo Pisantis a *Est Larissens raptus ab hoste rotis.*
 suis project. *Vet qui, quæ fuerat tutatus moenia saepe,*
 in Alph flav. *Corpore lustravit non diuturna suo.*
 Dionys. Len. *Uq; novū passa est genus Hippomeneide pona,*
 pulsus a Mi- *Tractus, & Astra fertur adulter humo.*
 tridat ausu- *Sic*
 git in Achil-
 leas.
 Dromon lo-
 cum, quem
 cursu Achil.

Sic

Sic ubi uita tuos in uita reliquerit artus,

Uliores rapiant turpe cadaver equi.

Viscera sic aliquis scopulus inuigilat, utq; nim

Fixa sub Euboico Graja fuerit sinu.

Uq; ferox perit, & fulmine, & equore raptor,

Sic te mersuras adiuuet ignis aquas.

Mens quoq; sic furis uecors agiteatur ut illi

Unum qui toto corpore, vulnus habet.

Vique Dryantiada Rhodopeja ragna tenenti,

In gemino dispar cui pede culus erit,

Ut fuit Octao quondam generaque draconum,

Thysamenique patri, Callignisque viro.

Nec tibi contingat, matrona pudicior illa,

Qua potuit Tydens exabuisse nura.

Quaq; sui Vanerem uixit cum fratre mariti

Locris in ancilla dissimulata necem.

Tam quoque Di faciant possis gaudere fideli

Coniuge, quam Talai, Tyndareique gener.

Quaque parere suis lacum patruelibus ausa,

Belides assidua cella praeuuntur aqua,

Rhildos, & Canaces: sicut facit, ardeat igne,

Nec nisi per crimen sit tibi fida soror.

Filia si fuerit, sit quod Pelopeja Thyesti,

Myrrha suo patri, Nictima neque suo.

Filia neue magis capiti sit fida parentis,

Quam tua vel Pierela, vel tua Nise fuit.

Infamemque locum sceleris que nomine fecit,

Pressit & inductis membra paterna rotis.

Ut iuuenes pereas, projecta cadavera quorum

Oraque Pisae sustinere fores.

Ut qui persusam miserorum cade procarum

Ipse suo melius sanguina tinxit humum.

vocant, ubi a
suis dereli-
ctus perit
Hector.

Hippomen-
io adulterio
deprehensa,
ab aquis ab-
sorpat, & ejus
adulter lace-
tatus,

Ajax Oileus.
Marras ab
Apolline ax-
coriatus.

Lycus Dryā.
filius volens
putare vires,
incidit crura

Her. Oereus.
Orestes Thi-
samen, filiū
habuit, alias

Calligon cu-
jus vir, Ajax.
Hypermen ut
se adulterii

hostē osten-
deret. Locr.
occidit,

Pelopeia cū
patre Thye-
ste osein cō
nubiū ut Myr-

tha cum Cy-
nira, & Nict.
cum Nectro.
Polyd. Ptere-

la patrē per-

didit, sicut *Proditor ut favi, peritque auriga tyranni,*
 Scylla Nisi *Qui nova Mirtoe nomina fecit aqua.*
 Tullia Tar. *Ut qui velocem frustra petiere puellam,*
 quin. Prisci *Dum facta est pomis tardior illa tribus.*
 patrem occi- *Ut qui cæta novi formam calania monstri*
 dit. *Intrant cæca non redeunda domus.*
 Hippodamia *Ut quorum Eetides misit violentus in alium,*
 per eos occi- *Corpora dum senis altera sena rogant*
 dit Onomaus *Ut quos obscuris videt ambagibus oris,*
 Myrtilus. *Legimus infanda Sphynge dedisse neci.*
 Atlanta. *Ut qui Bistoniam templo cecidere Minerva,*
 Labyrinthū *Propter quod facies: nunc quoque, forte Dea est*
 dicit. *Ut qui Threicii quondam praesepem Regis,*
 Achilles in *Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.*
 rogum. *Therodamantheos ut qui sensere leones,*
 Patrocli 12. *Quique Thoantea Taurica sacra Dea.*
 Trojanos in *Ut quos Scylla vorax, Scylæque, adversa Charyb-*
 jecit. *Dulichia pavidos eripuerunt rati. (dis,*
 Sphynxis *Ut quos demisit vastam Polyphemus in alvum,*
 monstri eni- *Ut Labyrinthos, qui subrene manus.*
 gma. *Ut quos dux Pænus misit putealibus undis,*
 Leviaci par- *Et jacto canas pulvere fecit aquas.*
 ricide ex le- *Et velut Icaridos famula periere, porci que,*
 ge occide- *Inque caput domini, qui dabit arma precis.*
 bantur. *Ut jacet Aonio luctator ab hospite fusus,*
 Therodam. *Qui, mirum, vider, cum cecidisset, erat.*
 sanguine ha- *Ut quos Antai forces pressere lacerti,*
 monoleones *Quosque fera morti Lemnia turba dedit.*
 alebat. *Ut qui post longum sacri monstrator iniqui,*
 Antiphar. Le *Elicuit pluvias victima casus aquas,*
 strygon rex *Frater ut Antai, quo sanguine debuit aras*
 Carthaginē *Tinxit, & exemplis occidit ille suis.*
 guce Amilca *U*
 re Acharan. *U*
 Senat. per in- *U*
 ducias fidē *U*
 te puteis im- *U*
 miserunt. *U*

U

Ut quæ terribiles pro gramen habentibus herbis
 Impius humano viscere pavit equos.
 Ut duo diversis sub eodem vindice caesi
 Temporibus, Nessus, Dissimaniq; gener.
 Ut pronepos, Neptune, iuvus, quem reddere vitæ
 Ipse Coronides vidit ab urbe sua.
 Ut Scynis, & Scyron, & oï Polyphemone natus,
 Quiq; homo parte sui, parte juvenens erat.
 Quig; trabes pressas ab humo mittebas in auras
 Equoris aspectes hujus, & hujus aquas.
 Quaq; Ceres videt lato pereuntia vuln:
 Corpora Thæsea Gortonea manu.
 Hec tibi quæ precibus justis mea devovet ira,
 Eveniant, aut his non lediora malis.
 Qualis Achemenides Sicula deferens in ora,
 Troica cùm vidit vela venire, fuit.
 Et qualis nec non fortuna binominis Iri,
 Quique tenent pontem, qui tibi major erit.
 Filius ut Cereris frustra tibi semper ametur,
 Destituatque thas usque petitus spes.
 Utque per alternos unda labente recursus,
 Subtrahitur presso mollis arena pede;
 Sic tua nescio qua semper fortuna lique scat,
 Lapsaque per medias effluat usq; manus,
 Utque pater solita varias montare figuras,
 Plenus in extincta conficiare fame.
 Nec dapis humana tibi erunt fastidia, quaque
 Parte potes Tydens temporis hujus eris.
 Atque aliquid facias à vespere Solis ad ortus:
 Cur eternati rursus agantur equi.
 Feda Lycaonia repetes convivia mensa,
 Tensabisque tibi fallere fraude Jovem.

Te.

humana plu
 vias impetra
 ri posse à le
 ve, sed prius
 occisus est.
 pygmalion.
 Diomedes.
 Eurius dissi
 mani gener.
 Hyppolytus.
 Æscul. pro
 crupes Scy
 rō in Isthmo
 habitans.
 Achæmeni
 des ab Ulys.
 derelictus o
 pē Æneæ in
 Sciliā veniē
 tis implora
 vit Irus olim
 Arn. est vo
 catus Mend
 ci ad pontes
 permanebāt
 Platonē in
 telligit, quē
 qui amabar
 dives efficie
 batur Erict.
 fme cōpul
 sus fil. à Dio
 pedia sub va
 riis figuris
 vendidit.
 Tydeus Ma
 nalyppi cà
 pūt colit.

Pelopem, &
Ityo dicit.

Ablyrtus Me
dea frater.

Phalaris A-
grigentinos.

Curr. Rom.

Cadm. Sid.

Callimachus

Cyreneus di-
ra in Apollo-

nium impre-
catus est.

Cybeles con-
cubitum fu-

gians, geni-
talia ubi am-

putavit.

Atlanta, &

Hipomena
leones veru

sunt, quoru fi-
lia Limon, in

adulterio de-
prehensa a pa-

tris equestia-
ceranda trax-

ditur.

Cassand. Ma-
cedonius in

suos nimis se-
vices vius de-

boditur.

Teleph. Lyr.
nello perfuit

et Ari. occi-
sus abdera ur

bs Tracis ubi

Teg; aliquis posito, tentet uice naminis, opto;

Tantalidos in sit, tu Teneque puer.

Et in a sit, lites spargantur membra per agros,

Tanquam que patrias delinere vias.

Ere Penillao uenas imitare iuuenes,

Ad fornacem cauri conueniente sono.

Urgis, ferax Phalaris, lingua prius ense resecta.

Adore bovis Paphia clausus in are gemas.

Dumque redire uoles, aui melioris in annos.

Uivertus Admotti decipere facer.

Atque equas in medio mergare uoragine coeni.

Dummodo sunt facti nomina nulla tui;

Atque utinam pereas, veluti de dentibus orti

Sidonio jactis Graja per arua manu.

Et quo Partheidos fecit, fratresque Medusa,

Errant capiti uona sinistra iho.

Et quibus exigua est uolueris denota libello,

Compam proiecta, que sua purgat aqua.

Uolueris uoque foras, quos dicitur illa iulisse,

Cujus ab inferiis antior abesse solet.

Arbitratusque feces, ut quas Cybeleja mater,

Incitat ad Phrygiæ uilium membra madens.

De quo uero fias, nec femina, nec uir, ut Aige,

Et quantias melli sympna ranga manu.

Inque pecus magna subito vertare parentis.

Victor ut est celeri, uictaque uersa pede

Solaque Limone pnam ne senseris illam.

Ex qua dente feno viscera carpat equus.

Aut ut Cassandre dominus, non mitior illo,

Saucius ingesta contumeliosis humis.

Aut ut Abantidas, aut ut Lyrnesias bereo

Casus in equoreas præcipit exis aquas.

Victimam vel Phœbo sacras mactaria aras,
 Quam tulit à fava Thendatus hasta necem.
 Aut ito devovet certis a Mædæa diebus,
 Saxaque devorum grandine plura petant.
 Aut Jovis infestis totos feriare trifidos,
 Ut satius* Hippomona, Desiboæque pater.
 Ut soror Antonoës, us cui materiera Maja est,
 Et temere optatos, qui male rexit equos.
 Ut ferus Acolides, ut sanguine natus sedem.
 Quo genita est liquidia que caret Arctos aquis
 Ut Macedo ista est rapidis cum conjuge flammis
 Sic praeconitheroi vindictis igne cadat.
 Predaque sitillitis, quibus est Laetonia Dolor.
 Ante diem rapto non adenda Thraso,
 Quinque voracunda speculari emat abra. Diane,
 Quinque Ercopiadem diripere Linnæ,
 Neve venato levins feriaria ab angua,
 Quam senis Oragri Galliopsque manus,
 Quam puer Hypsipyles, quâ qui è va primus aucta
 Cuspide suspecti robora fixit equi.
 Neve gradus, & adeas Elpenore cautius altor,
 Vinctque feras vini quo tulit ille modo.
 Tâq; cadas domitus quâ quisquis ad arma vo-
 , Invenit inhumana. Thiodomâia Dryops cæcæ
 Quam ferus ipse suo penitit mactatus in antro
 Preditus involvit Cacus ab ore bovis.
 Quam qui dona tulit fœnna tincta veneno.
 Enboitasque suo sanguine tinxit aquas.
 Vel de præcipiti venias ad Tarsina saxo,
 Ut qui Socraticum de metelgia opus.
 Ut qui Thesæ fallacia vola canime.
 Vidit, ut Iliacæ missus ab arce puer.

Ut

post dicat im-
 precatones
 solebant ho-
 mines lapidi-
 bus obruerunt
 Salmoneum
 æoli filium
 Jupiter fulmi-
 navit ut His-
 tæa. Lycæo-
 nis natum re-
 ligiosus erat
 indelo canes
 alere, a quib;
 puer Træsis
 est disceptus
 Linus. Croto-
 pi nepos.

Eurid, uxor
 Orphei, filia
 oragri, & cal-
 liopes, serpē-
 tis morsu in-
 terit Elip. U-
 lyssis socius a
 pud cricē ni-
 mio vino per
 scālas descē-
 dens collum
 fregit.

Theobrotus
 lecto Plat. o-
 pere de im-
 mortalitate
 animæ se in
 mare præci-
 pitavit.

Dedalus Per-
 dicē nepotē

coquod ferrā
invenissēt in
vidiose preci
piravit Mars
Illicem.

Lilii filiam
amavit.
Phag Ambra
ciz rex.

Cretē in vi-
tionē Minois
Corcyros si
vesicilianos
occidebant.
Alcidē Alebe
filia cū viro
Lycoride ea-
dē domus op-
pressit.
Euryal filius
Myraci.
prothens qui
& Erichon-
nius Minē-
vz, & Vulc.
filius Chæti-
lus gestorū
Alex. malus
scripti. Acti-
strophanes.
Alce Aristar-
phanes.
Medilla. Eu-
polis uxor.

Ut teneri nutrix eadem materterrea Bacci,

Ut cui causa necis fera reperta fuit.

Lydia se scopulis ut virgo misit ab altis.

Dixerat invito quæ mala verba deo.

Fata tibi occurrat patrio popularis in arvo,

Sitque Paphagea causa leananceis.

Quiq; Lycurgiden tetavit, & arbore natum,

Idmonaque audacem, te quoq; rumpat aper.

Isquo vellea nimus facias tibi vulnus, ut illi,

Quæ super sevi quem cecidere fuit.

Atque idem simili pinus quem morte peremit,

Phrygia venator, sisque Brevitiades.

Si tua contigerit Minoas, puppis ad undas,

Te Corciraem Crassia turba petat.

Lapsuramq; domum subeas, ut sanguis Alba

Sælla Lycorita cum fuit aqua viro.

Uique vel Euenus torrenti flumine mersus,

Nomina des rapida, vel Tyberinas aque.

Hyracidaque modo defixa cadavera trunco

Dignu ferlas hominis sic caput esca tuum.

Quodq; ferri, Brotean fecisse cupidine mortis,

Des tua succensa membra tremenda pyra.

Inclususque necem cavea putiaris ut ille

Non profectura conditor h. storia

Uique repertori vocuit pugnacis Iambi,

Sic firmo eximius lingua proterva tuum.

Uq; parum stabili qui carmine lasit Athenas,

Indisus perens deficiente cibo.

Uique tyro vates feritur perisse severa,

Causa sit excidit dextera lesa tui.

Uq; Agamēnonte vulnus dedit Anguis Orestis,

Tu quoque de morse virum habente cadas.

Sic

Sit tibi conjugii nox prima novissima vite,
 Eupelis hoc perit, & nova nupta modo:
 Uiq; cothurnatū peritisse Lycophrona narrant
 Hereat in fibris fixa sagitta tuis.
 Aut lacer in sylva manibus spargare tuorum,
 Sparsus ut est Thebis angue creatus avo.
 Perque feros montes, tauro rapiente, irabaris,
 Ut tracta est conjux imperiosa Lysi.
 Quodque suo passa est pellex in vita sorori,
 Excidat ante pedes lingua resecta tuos.
 Cognitor ut tarda lasus cognomine Myrrha,
 Orbis in innumeris inveniare locis.
 Inque tui opifex, vati quod fecit Achaos,
 Noxia luminibus spicula condat apis.
 Fixus, & in duris carparis viscera saxis,
 Ut cui Pyrrha sui filia fratris erat.
 Et puer Hapagida referas exempla Thyeste.
 Inque tui casus viscera patris ant.
 Trunca geras savo mutilatis partibus ense.
 Qualia Mycerui membra fuisse ferunt.
 Vique Syracusio prestricta fauces patre,
 Sic anima laqueis fit via clausa tua.
 Nudare direpta pateant tua viscera pello.
 Ut Phrygii, cujus nomina flammam habet.
 Saxifica viduas infelix ora Medusa,
 Cepheum multos, quae dedita unanisi.
 Pentiadū morsus sub eas (ut Glaucus) aquarū
 Inque mari, satias (Glaucus ut alter) aquas.
 Vique duobus idem dictis mihi nomen habenti
 Praefocent animae noxia mella viam.
 Sollicitoque bibas Anici doctissimus olim
 Imperturbato quod bibis ore rans.

Lycoph poë.
 ta Græcus pē-
 theus ab Aga-
 ne matre dis-
 cerptus.

Dyrcea Lyc.
 uxore agre-
 sta tauro li-
 gata filii An-
 tiopes lania-
 verunt. philo-
 mela. Myr-
 ra patrē fu-
 gies in arbo-
 rem versa est
 Achæus,
 Astiages Me-
 dorū rex Har-
 pagi filii pro-
 epulis patri
 apofuit quod
 prius Thyeste
 contigerat.
 Theoc. mar-
 Peri. ostenso.
 Medusæ capi-
 te Cephenos
 populos in sa-
 xa vertit.
 primus Glau-
 cus est pōtia-
 civitate.
 secundus deus
 marinus.
 tertius Cretæ
 his venenato
 melle extin-
 ctus Socrates

Nes

Memo cum
filiam. Rho-
dopem turpi-
ter amaret u-
terque in mō-
tē sui nomi-
nis obduruit
Myrrha ex
parrisCinyre
concubitu a-
donē peperit
Ulyssēm di-
cit a Telego-
no filio inte-
reptum.

Agenor.
Anaxarchus
a suis colonis
occisus.
Apollo Or-
chanum Sal-
macis patrē
occidit, eo
quod Louco-
thoen filiam
ab eo amatā
defodisset.

Polidorum
dici.
Damasich-
thor.

Amphionis
musici & Nio-
bes filius ab
Apolline cū
septē fratri-
bus, & foro-

ribus interfectus Bateus patrē Merye. prodedit Hyae. Oebali filius,
a Phebo dilectus & per imprudentiam ab eodem in ludo occisus.

Nec tibi p. quid amat, felicibus Hamone cedat.

Uique sua Alacareus sit potare tua.

Quod utas, quod iacta flammæ cantharērent

Phlorens patria vidit ab urbe puer.

Sanguine probra tuas, ut adogenitore creatus,

Per facinus foror est tui sja facta parens,

Offibus inque tuis teli genus hureat illud,

Traditur leatit quæ cecidisse gener.

Uq, loquax in equo est blisus guttur æthero,

Sic tibi claudatur pollice vocis iter.

Aut ut Anaxarchus pila minarē in alta;

Jactaque pro solitis fragibus ossa sonent:

Uq, patrem Psamautē condat re Phobus in ima

Tartara, quod nātū faceret ipse sua.

Inq, thos ea pestis eat, quam dextera Chlorabi

Victi, opem miseris Argolicisq, tulit.

Uq, nepos Achre Penetis mortuandus ob irā,

Exat ab altioris exaltatis equis.

Propter operum in perdidit hospes alumnū

Perat ob exigens rebus hospes opes

Uq, foror fratres se cadant aschithone casos,

Intereat tecum sic genas omne luno.

Addit ut fātē miseris funt funera natis,

Sic abire vixit iusta iuxta.

Uique foror Pelopis saxo durentis oborto,

Et lesus lingua Batus ab ipse sua.

Aera si misso vacuū iaculabere disco,

Quo pler Oebalides illis ab orbe cadas.

Si quā per alternos pulsabitur unda intercos,

Omnis Abydena sit tibi peror aqua.

Co-

PalinurusÆ.

neq. navis
magister, cū
triduo ena-
tasset, à Ve-
liensibus in
littore oeci-
sus est.

Eutipedes.

Emphedocl.

Agrigentin.
cupiens im-
mortalitatē
potiri, in æt-
nam se piz-
cipitavit.

Orpheum
Thraces mu-
lieres lania-
runt.

Meleager.

Circusa.

BuresLycur.
illius, & Pen-
thei nepos.
Bacchi sacer-
dotes in pa-
tris vindictā
occidit.

Icarus cum
Atticæ colo-
nos vini usū
edocuiſſet,
illi inuſitato
liquore ebrii
veneno se po-
tatos existi-

Gomicus ut liquidis perit dum nabal in undis,
Et sua sic Stygius strangulet ora liquor.

Aus ubi ventosum superabis naufragus, equor,
Contacta percas, ut Palinurus, hamo.

Uique Corburnatum uatem intela Diana,
Dilaniat uigilum te quoque turba canum.

Aus ut Tinacri salias super ora Gigantis,
Plurima qua flammis Sicaniis Æina vomit.

Diripiantque tuos insanis unguibus artus,
Strymonia matres, Orpheom esse rata.

Natus ut Alibaa flammis absenteibus arsit,
Sic tunc ardeſcat ſtipitis igne rogas.

Ue nova Phrygiaca compressa est nupta corona,
Uique pater nupta cumque parente domus.

Ue cernox Herculeas abſit diffuſus in artus,
Corpora poſtiferum ſic tua virus edat.

Qua ſua Penithaidem proles eſt, alia Lycurgum,
Hac maneat teli ſe quoque plaga novi.

Uique Milo robur deducere fiſſile tentes,
Nec poſſis captas inde referre manus.

Muneribusque tuis ladaris ut Icarus, in que
Intulit armatas ebria turba manus.

Quodque dolore natis patria pia filia fecit,
Vincula per laquei ſac quoque guttur eat.

Obſtrictuſque ſanem patiariſ limine teſti,
Ut legem pena cui dedit ipſa parens.

Illius exemplo, uioles ſimulacra Minerve,
Aludis à portu, qui leue verſit illos,

Naupliadaque modo ſiſto pro crimine panas
Maxie luas, nec te non meruiſſe iuuet.

Etha-

mentes, cum necarunt: quate Erigone ejus filia laqueo vitam
finiuit.

Palamedes
Nauphi fi-
lius.

Ethalus ab
Ifidis sacer-
dote hospite
est necatus;
quare vetitū
est, ne quis
ex ea familia
sacerdotium
iniret.

Melantheus
homicidii
reus, matre
rei inscia
querentibus
est manife-
stus.

Nisus Hyrtæ-
ci filius, & Eu-
rialus in Ru-
tulorum ca-
stra Rhamne-
tem, & mul-
tos alios oc-
ciderunt
Iambicus pe-
dē significat.

*Ethalon ut vita spoliavit Ifidius hospes,
Quem memor a sacris nunc quoq; pollit Io.
Vique Melantheum tenebris à cede latentem,
Prodidit officio luminis ipsa parens.
Sic tua coniectis fodiuntur corpora telis,
Sic, precor, auxiliis impedire tuis.
Qualis equos pacto, quas fortis agebat Achilles
Actæ Phrygi timido est, nix tibi talis eat.
Nec tu, quam Rhesus, somno meliore fruaris,
Quam comites Rhesi, tu necis ante diem.
Quā quos cū Rutulo morti Rhamnete dederunt
Impiger Hyrtacides, Hyrtasidaque comes.
Climiade quo modo circumdatus ignibus atris,
Membra seras Stydia semicremata neci.
Vique Remo muros ausu transire recentes,
Noxia sint capiti rustica tela tuo.
Denique Sarmaticas inter Geticasque sagittas,
His precor ne vivas, & moriare locis.
Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello,
Immemores ne nos esse querare tui. (gatis,
Pangas equidem (fateor) sed Dii dant plura ro-
Multiplicentque suo vota favore mea.
Postmodo plura leges, & nomen habentia verū,
Et pede que debent acris bella geri.*

F I N I S.

Non est pariter suus spiritus qui in iustis
inuitat illi et non vult apte quatuor suorum
equatum nisi forte uult exsternari aut pauper
in hanc uisum suum ciuitatis ita agat et agendi
est cupienti honor et exaltare ut omnem notitiam
non locum ^{tamen} mori. nemo uidet. sed esse alit
sacrum esse nunc discipuli qui sunt cupienti adipsi
scientia et ab ipso cupienti uini sui. deinde ne
ex dante quibus. i. p. v. in binis est cur. h. e. u. a. n. g. e. a.
su. qua. solent inuiri sunt eligere nunc in res suos equi
at et causam. o. d. e. o. a. b. i. d. e. o. a. b. o. r. i. s. t. o. r. i. s.

Ego
Agactus Saluator
Internus

Cum
Migra
Fas fas huc
Saturat

M/V/16

3. Dicitur huc
Saturat

